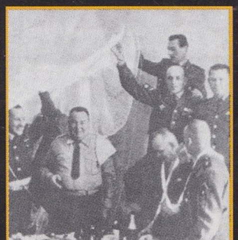
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ 01
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 200
1.000 ΔΡΧ ΕΥΡΩ 2,93

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

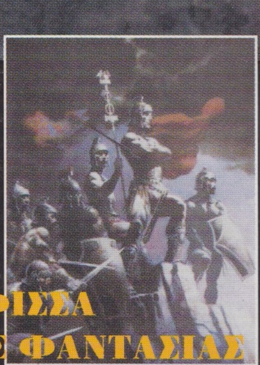
"ΦΑΣΙΣΤΕΣ" στην Ρωσσία

LEGIO PATRIA NOSTRA

ANCIENT RITES Dark Tales

ΔΩΡΟ ΑΦΙΣΣΑ ΗΡΩΪΚΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ

περιοδικό
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Εκδότης - Διευθυντής
Δημήτρης Ζαφειρόπουλος

Αρχισυντάκτης
Μιχάλης Γεωργιλάς

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση
DtP 88

Συνεργάτες
Μαίρη Βαρσαμίδου
Νίκος Έξαρχος
Παναγιώτης Καρυτιανός
Χάρης Κουσουμβρής
Νίκος Κωνσταντίνου
Κώστας Λυκίδης
Γιώργος Μάστορας
Ιωάννης Παπαδόπουλος
Ειρήνη Χ. Παππά
Οδυσσέας Χρήστου

τηλ.έφωνο επικοινωνίας
0937542100

Διεύθυνση επικοινωνίας
Τ.Θ. 8189 ΟΜΟΝΟΙΑ
10010 ΑΘΗΝΑ

ηλεκτρονική διεύθυνση
www.antepithesh.com
antepithesh@mail.gr

Ν.Γ.Μ.
εκδόσεις ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ
ΑΦΜ 40002097
ΙΓ ΔΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Σε αυτό το τεύχος...

tAbUla Rasa

Στο κατώφλι του νέου αιώνα και όλα δείχνουν διαφορετικά. Όχι γιατί κάτι έχει αλλάξει, αλλά τα πάντα φαίνονται να έχουν χάσει την ισορροπία τους και να έχουν έρθει τα πάνω κάτω. Ιδέες, αξίες, θεσμοί, οι ίδιοι οι άνθρωποι, κλυδωνίζονται από αναταράξεις που κανείς δεν φαίνεται να μπορεί να τις ονοματίσει.

Γι' αυτό και υπάρχει η ανάγκη να γίνει μια καινούργια τοποθέτηση των πραγμάτων, να πλησιαστούν τα φαινόμενα της εποχής μας με έναν νέο τρόπο, με μια τάση εξερεύνησης περισσότερο, παρά απλής καταγραφής. Και προπάντων είναι ανάγκη, οι διάφορες εκφάνσεις της κοινωνίας, της πολιτικής τα μουσικά και ιδεολογικά αν μπορεί κανείς να τα πει έτσι, πλέον, ρεύματα της νεολαίας, να ιδωθούν χωρίς προκαταλήψεις. Χωρίς τους φόβους και τα πάθη μιας εποχής που φαίνεται οριστικά πως έχει μπει στο ντουλάπι της ιστορίας.

Αυτός είναι και ο σκοπός της έκδοσης του εντύπου αυτού. Μακριά από οποιεσδήποτε ταυτότητες, κομματικές, πολιτικές, μουσικές ή κοινωνικές, να αγγίξει θέματα και καταστάσεις που ενδιαφέρουν έναν νέο άνθρωπο σήμερα, ο οποίος θέλει να δει την αλήθεια κατάματα, χωρίς "μεγενθυτικούς" φακούς.

Με πολύ γκρίνια, με πολλές αποκαλύψεις και αναφορά σε άγνωστα ή ξεχασμένα επίτηδες από τα mainstream media, θέματα, με αφιερώματα σε πρόσωπα και καταστάσεις που θα καλύπτουν τόσο το παρελθόν όσο και το παρόν αλλά και το μέλλον. Θα προχωρήσουμε αυτήν την προσπάθεια, χωρίς κάποιον συγκεκριμένο αντικειμενικό σκοπό, αλλά γοητευμένοι από το πάθος της αναζήτησης, θα περιπλανηθούμε μαζί σας σε κόσμους που βρίσκονται εκεί, οπού μπορεί να φτάσει η θέληση και η φαντασία.

Σ' αυτό το πρώτο τεύχος θα πάμε μέχρι τη Ρωσία και θα δούμε μια άγνωστη πτυχή της. Δέκα χρόνια μετά την κατάρρευση του σοβιετικού μοντέλου και η αχανής, πρώην, αυτοκρατορία δείχνει να ζει τις ημέρες του προπολεμικού Βερολίνου, κλυδωνιζόμενη από το θόρυβο των παρελάσεων των νεοφασιστών αυτής της χώρας.

Η Λεγεώνα πάλι, θα μας ταξιδέψει σε πιο εξωτικά μέρη και θα μας θυμίσει τους τελευταίους (;) ίσως, κυνηγούς της περιπέτειας.

Πιο βαθιά όμως και από τα σύνορα της μακρινής ερήμου, είναι το μονοπάτι του Αχέροντα που διαγράφει την μικρή γραμμή, ανάμεσα σε ζωντανούς και νεκρούς.

Οι Ancient Rites σηκώνουν με περηφάνια τα λάβαρα της Φλαμανδίας και οι "δικοί" μας Iron Youth πετούν το τσαμπουκά τους, μαζί με το γάντι, σε όποιον έχει τη δύναμη να το πιάσει.

Και επειδή το ουράνιο, το πλουτώνιο και οι τρελές αγελάδες μας έχουν φάει τα αυτιά, ας δούμε πως θα είναι η ζωή μαζί τους, σε κάποια χρόνια από τώρα.

Δημήτρης Ζαφειρόπουλος

"ΦΑΣΙΣΤΕΣ" στη Ρωσσία

του Δημήτρη Ζαφειρόπουλου

Στην Μόσχα, από τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '90, είναι συνηθισμένο φαινόμενο για τους Μοσχοβίτες να βλέπουν μπροστά από το Κρεμλίνο τις παρελάσεις των νέων της Ρωσσικής Εθνικής Ενότητας. Εδώ το σκηνικό αλλάζει. Είναι όλοι τους ομοιόμορφα ντυμένοι, με την πρασινόμαυρη στολή του κόμματος και κοντοκουρεμένοι, σε στυλ που θυμίζει Hitler jugend.

Είναι δυνατόν όλα αυτά να συμβαίνουν στην Ρωσσία του 2000; Μετά από 70 χρόνια κομμουνιστικού καθεστώτος και μια δεκαετία υπερφιλελεύθερης πολιτικής είναι δυνατόν η Ρωσσία να είναι γεμάτη από κόμματα και κινήματα που αυτοπροσδιορίζονται από εθνικιστές μέχρι εθνικοσοσιαλιστές ή και εθνικομπολσεβίκοι;

Με την ανεργία να καλπάζει και εκατομμύρια Ρώσσων να βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας, με την άνθιση της εγκληματικότητας και την μαφία και τη διαφθορά να έχουν καταλάβει τη δημόσια ζωή, ο εθνικισμός, ο αντισημιτισμός, η αναθεώρηση της ιστορίας, βρίσκονται σε ραγδαία άνοδο.

Ποιοί είναι όμως οι Ρώσσοι "φασίστες", τι πιστεύουν, τι θέλουν, ποιές είναι οι ιδεολογικές καταβολές τους;

Κατά αρχάς είναι πάρα πολλοί. Πριν μερικά χρόνια, οι αστυνομικές αρχές τους υπολόγιζαν σε περισσότερους από τετρακόσιες χιλιάδες, η Πάμυατ διατείνεται πως έχει πάνω από 50 χιλιάδες μέλη, ενώ στις τελευταίες εκλογές ο εκλογικός σχηματισμός της Ρωσσικής Εθνικής Ενότητας, με το όνομα "Εναντίον όλων", έφτασε το 2% με πάνω από ένα εκατομμύριο ψήφους.

Ας δούμε λίγο αναλυτικά τις δύο οργανώσεις, που είναι οι κυριότεροι εκφραστές και παγκόσμια γνωστές, σαν εκπρόσωποι του Ρωσσικού φασισμού σήμερα.

Η πρώτη από αυτές είναι η Πάμυατ. Το όνομα αυτό σημαίνει "μνήμη" και είναι ο τίτλος του ομώνυμου περιοδικού. Η Πάμυατ εκφράζει τον κλασσικό, μπορούμε να πούμε, ρωσσικό εθνικισμό, ταυτισμένο με την ορθόδοξη παράδοση της χώρας και την τσαρική οικογένεια. Όπως γράφουν οι ίδιοι: **"...Θέλουμε η Ρωσσία να ξαναγίνει μεγάλη όπως ήταν κάποτε, όταν στον κόσμο ο στρατός μας ήταν φόβητρο και οι ηγέτες μας δεν άφηναν να τους ρεζιλεύουν κράτη, μεγάλα όσο μια κουκίδα στον χάρτη, όπως η Εσθονία και η Γεωργία. Εμείς πιστεύουμε στην Ρωσσία και όχι στην Σοβιετική Ένωση".**

Η Πάμυατ δεν είναι ένα ενιαίο κόμμα, αλλά ένα Πατριωτικό Μέτωπο - ομπρέλα δεκάδων άλλων μικρών οργανώσεων που κινούνται στον ίδιο ιδεολογικό χώρο. Προέρχεται από την παράνομη την εποχή της σοβιετικής εξουσίας "Ρωσσική Κοινωνική Χριστιανική Ένωση για την Απελευθέρωση του Λαού", που αποδεκατίστηκε από την K.G.B. το 1977. Έπειτα, στα μέσα της δεκαετίας του '80 εμφανίστηκε το μικρό περιοδικό Πάμυατ, το οποίο τα τελευταία χρόνια της σοβιετικής κυριαρχίας μπορούσε κανείς να το δει σε περίοπτη θέση, σε πολλά αστυνομικά τμήματα ή στρατιωτικές μονάδες. Σαφώς και η μεγάλη επιρροή του κινήματος στους χώρους των αστυνομικών και των μόνιμων στρατιωτικών που είδαν να καταρρέει σαν χάρτινος πύργος ο κολοσσός που ονομάζονταν "Σοβιετικός Στρατός".

Στη Πετρούπολη, στην κεντρική πλατεία Πούσκιν, κάθε Τετάρτη απόγευμα, μπορεί να δει κανείς τα μέλη της Πάμυατ να μοιράζουν προκηρύξεις και να απευθύνονται στο διερχόμενο πλήθος. Κρατούν σημαίες με τον δικέφαλο αετό των Τσάρων και πολλοί από αυτούς φορούν στρατιωτικές στολές της εποχής εκείνης.

Η οργάνωση πρωτοεμφανίστηκε στη Μόσχα και στο Νοβορσιμπίρσκ της Σιβηρίας και σήμερα διαθέτει γραφεία σε όλες τις σημαντικές πόλεις που κατοικούν ρωσσικοί πληθυσμοί. Έμεινε μακριά από τις εκλογικές αναμετρήσεις, αλλά συμμετείχε ενεργά στις ταραχές του '94 και στην πολιορκία της Δούμας. Είναι εξάλλου συχνό φαινόμενο να δει κανείς τα μέλη της με θρησκευτικά λάβαρα και αυτοκρατορικές στολές να προπαγανδίζουν τις θέσεις τους για την Ρωσσική Πατρίδα, τραγουδώντας το "Ο Θεός Σώζει τον Τσάρο".

Οκτώβριος 1994 και το ρωσσικό κοινοβούλιο, η Δούμα, έχει καταληφθεί από τις "πατριωτικές" δυνάμεις που αντιπολιτεύονται τον Γέλτσιν. Ανάμεσα στο συγκεντρωμένο πλήθος μπροστά στο κοινοβούλιο, μπορεί να δει κανείς σημαίες με το σφυροδρέπανο και λάβαρα των μοναρχικών. Πρωτοστατούν στις μαχητικές διαδηλώσεις, που σπάνε το κλοιό των αστυνομικών στις γέφυρες του Νέβα, νέοι με κοντό στρατιωτικό κούρεμα, που φορούν τις στολές παραλλαγής του σοβιετικού στρατού στο Αφγανιστάν.

Είναι τα μέλη της Ρωσσικής Εθνικής Ενότητας, ενός κινήματος που χρησιμοποιεί σαν σύμβολο μία ρωσσική παραλλαγή της σβάστικας και ανοιχτά κηρύττει την εθνικοσοσιαλιστική ιδεολογία στην κοινωνία της πάλαι ποτέ σοβιετικής αυτοκρατορίας. Ιδρύθηκε στις αρχές τις δεκαετίας του '90 από τον Αλεξάντρ Μπαρκατσώφ, πρώην αξιωματούχο της K.G.B.

Από την πρώτη στιγμή έδειξε τον σαφή εθνικοσοσιαλιστικό προσανατολισμό του. Τόσο τα σύμβολα, τόσο η ιδεολογική κατεύθυνσή του, όσο και οι αναφορές των εκπροσώπων του, δείχνουν ένα κίνημα που έχει δημιουργήσει μία ρωσσική αντίληψη για την κοσμοθεωρία που αντιτίθεται τόσο στη φιλελεύθερη δημοκρατία όσο και στο μαρξιστικό σοσιαλισμό.

Διοργάνωσε πορείες και συνέδρια, όπου τα μέλη του εμφανίζονταν με ομοιόμορφη στολή και εκτελούσαν ένα τελετουργικό που θύμιζε τις συγκεντρώσεις του προπολεμικού γερμανικού εθνικοσοσιαλισμού. Πιο εντυπωσιακή όμως, είναι η εμφάνιση, των "Μπαρκατσοφικών" στις πολιτικές δράσεις, όπου με παραστρατιωτική στολή μοιράζουν φυλλάδια στα οποία κατηγορούν τους σημερινούς κυβερνήτες της Ρωσσίας, ότι είναι ξεπουλημένοι στα αμερικανικά και σιωνιστικά συμφέροντα.

Όσο για αριθμούς, το κίνημα είχε πάνω από 100.000 ενεργά μέλη, με ιδιαίτερη συγκέντρωση στη Μόσχα και τις γύρω πόλεις, διανέμει την εφημερίδα "Αύριο" με 1.500.000 αντίτυπα. Αρκετά στελέχη του είχαν εκλεγεί βουλευτές, συνεργαζόμενοι με το πατριωτικό κόμμα του Ζιρινόφσκι, όταν αυτό ήταν πρώτο κόμμα, στις εκλογές για το κοινοβούλιο.

Ήταν τα μέσα της περασμένης δεκαετίας και οι αρχές προσπαθούσαν να θέσουν την Ρ.Ε.Ε. εκτός νόμου. Εξάλλου ήταν τα μέλη της που είχαν προβάλλει την μεγαλύτερη ένοπλη αντίσταση στα γεγονότα του 94, και είχαν συνεχίσει τις μάχες με την αστυνομία και μετά την κατάληψη της Δούμας.

Αυτός είναι ο Αρχηγός της ΠΑΜΙΑΤ

Ο Δημήτριος Βασίλιεφ είναι ο αρχηγός της ΠΑΜΙΑΤ.
Γεννήθηκε το 1945 στην μικρή πόλη Βλάτκα. Σπούδασε θέατρο και ιστορία της τέχνης και την περίοδο 1964-67 υπηρέτησε στον Ρωσσικό στρατό. Στα μέσα της δεκαετίας του 70 μαζί με μία ομάδα συντρόφων του ίδρυσε την ΠΑΜΙΑΤ. Ήταν ο πρώτος που ήρθε σε ρήξη με το κατεστημένο όταν μίλησε εναντίον της στρατιωτικής επέμβασης των Σοβιετικών στο Αφγανιστάν. Τον Μάϊο του 1987 ηγήθηκε της μεγάλης εθνικιστικής πορείας στο κέντρο της ρωσσικής πρωτεύουσας.

Το κίνημα αυτό δεν κρύβει τον στρατιωτικό προσανατολισμό του, με στρατόπεδα όπου τα μέλη εκπαιδεύονται ανοιχτά στην χρήση όπλων και σε πολεμικές τακτικές από αξιωματικούς του στρατού. Οι τελευταίοι αποτελούν και μεγάλο μέρος των οπαδών του και την πλειοψηφία των στελεχών του.

Γεγονός είναι πως μεγάλο τμήμα της ρωσσικής νεολαίας, στρέφεται σ' αυτό το κίνημα και όπως αναφέρει ο ηγέτης του: **"Με τους δραστήριους αγώνες του, το Κίνημά μας, συμβάλει στην καθοδήγηση της "ρωσσικής δυσφορίας" προς τον συνειδητοποιημένο αγώνα. Το συλλογικό ασυνείδητο μίσος, σταδιακώς μετατρέπεται σε συλλογική συνείδηση του Αγώνα και της Νίκης".**

Όλα αυτά, είναι αρκετά από μόνα τους, για να δημιουργήσουν την απορία, πως είναι δυνατόν, μετά από τόσα λίγα χρόνια κατάρρευσης του κομμουνιστικού καθεστώτος, να έχουν δημιουργηθεί μαζικά κινήματα με σαφή "φασιστικό" χαρακτήρα, πως είναι δυνατόν να εξηγηθεί η ύπαρξη εκδόσεων και οι ιδεολογικές αναφορές σε κινήματα και θεωρητικούς του μεσοπολέμου;

Γιατί προϋποθέτουν τα παραπάνω την ύπαρξη και την διακίνηση αυτών των ιδεών, πολύ νωρίτερα από την κατάρρευση του σοβιετικού καθεστώτος. Πως όμως είναι δυνατόν αυτό σε ένα αστυνομοκρατούμενο καθεστώς, που ήταν ορκισμένος εχθρός των εθνικιστικών και φασιστικών θεωριών;

Στην Ρωσσία υπήρχαν και υπάρχουν ακόμη όλες οι "βάσεις" για την δημιουργία μιας "φασιστικής" ιδεολογίας. Έντονος λαϊκός εθνικισμός, αντισημιτισμός, ένα αυτοκρατορικό μεγαλείο με την δυναστεία των Ρωμανώφ.

Αλεξάντερ Μπαρκατσώφ

*«Με τους δραστήριους αγώνες του, **το Κίνημά μας** συμβάλει στην καθοδήγηση της «ρωσσικής δυσφορίας» προς τον συνειδητοποιημένο αγώνα. Το συλλογικό ασυνείδητο μίσος, σταδιακώς μετατρέπεται σε συλλογική συνείδηση του **Αγώνα** και της Νίκης»*

Skinheads στην ΜΟΣΧΑ!

Συνέβη και αυτό. Στην ρωσσική πρωτεύουσα διοργανώνονται συναυλίες όπου 500 με χίλιοι ξυρισμένοι νέοι, φορώντας στρατιωτικά άρβυλα και σήματα της διεθνούς ναζιστικής οργάνωσης "BLOOD AND HONOUR" χαιρετούν φασιστικά και χτυπιούνται στους ήχους της μουσικής Oi. Περίπου δέκα είναι τα skinhead μουσικά συγκροτήματα και μερικές χιλιάδες οι νέοι που τα ακολουθούν σε συναυλίες. Είναι εθνικιστές, αντισημίτες και βρίσκονται πολύ κοντά στο κίνημα της Ρωσσικής Εθνικής Ενότητας.

Κατ' αυτόν τον τρόπο εμφανίστηκαν ιδεολογικές και πολιτικές κινήσεις τόσο τον 19ο αιώνα και στις αρχές του 20ου, που μπορούν να χαρακτηρισθούν σαν **προ-φασιστικές,** όσο και στην διάρκεια του μεσοπολέμου, στους κόλπους των πολιτικών προσφύγων, αλλά και παράνομα, στην ίδια την Σοβιετική Ένωση. Αυτό όμως που είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι στους ίδιους τους κύκλους του κομμουνιστικού κόμματος, στα στελέχη της σοβιετικής εξουσίας και του στρατού υπήρχαν τάσεις και απόψεις, όμοιες μ' αυτές της Πάμυατ και του Μπαρκατσώφ.

Στους **προ-φασίστες** ή γεννήτορες του "φασισμού", ανήκει η ομάδα των "σλαβόφιλων" συγγραφέων του περασμένου αιώνα, με κορυφαίο τον Ντοστογιέφσκι, γνωστό για τον αντισημιτισμό του. Αντίθετα, ο πρωθυπουργός των Τσάρων, Στολύπιν, προσπάθησε να εφαρμόσει στην πράξη ένα κοινωνικό μοντέλο παρόμοιο με αυτό των φασιστικών καθεστώτων, δολοφονήθηκε όμως το 1911 από έναν εβραίο επαναστάτη. Στις αρχές του αιώνα δημιουργήθηκαν εξάλλου και οι "Μαύρες Εκατονταρχίες", πολιτικό κίνημα, που στήριζε τον Τσάρο, θεωρώντας τον "κυ-

Εάν θέλετε να επικοινωνήσετε με την ΠΑΜΙΑΤ μπορείτε να γράψετε στη διεύθυνση: National-Patriotic Front "Pamyat": Russia, 113054, Moscow, Valovaya Street 32-4, Phone/Fax (095) 237-3971
Ακόμη μπορείτε να επισκεφθείτε την ηλεκτρονική σελίδα τους στο διαδίκτυο στη διεύθυνση:

http://www.ruspatriot.com/pamyat/
e-mail: pamyat@ropnet.ru όπου και μπορείτε να διαβάσετε πολλά και ενδιαφέροντα άρθρα (στα αγγλικά)

ματοθραύστη της επανάστασης", αλλά που πρότεινε συγχρόνως ένα κοινωνικό μοντέλο αντίθετο με τις καπιταλιστικές κοινωνίες της Δύσης. Τα μέλη τους εμπλέκονταν συνέχεια σε συγκρούσεις με τους επαναστάτες της εποχής και είχαν και μεγάλη κοινοβουλευτική εκπροσώπηση.

Με την επικράτηση και εδραίωση της σοβιετικής επανάστασης, εκατομμύρια Ρώσσων κατέφυγαν εξόριστοι, στην Ευρώπη, στις ΗΠΑ και σε περιοχές της Άπω Ανατολής που κατέχονταν από τους Ιάπωνες. Εκεί τους βρήκαν οι απόηχοι από τη δημιουργία των διαφόρων φασιστικών και εθνικοσοσιαλιστικών κινημάτων του μεσοπολέμου.

Πολλοί από αυτούς τους εξόριστους, ειδικότερα οι νέοι, βετεράνοι του εμφυλίου, "βρήκαν τον εαυτό τους" σ' αυτή την ιδεολογία και δημιούργησαν την ρωσσική άποψη του φασισμού, ξεκινώντας κόμματα και οργανώσεις στις χώρες που τους φιλοξενούσαν.

Ειδικότερα στο Χαρμπίν της Μαντζουρίας, όπου δρούσε το Πανρωσσικό Φασιστικό Κόμμα, δημιουργήθηκε μια "σχολή" φασιστικής προπαγάνδας με εκδόσεις, περιοδικά και παράνομη αποστολή υλικού στην σοβιετική επικράτεια. Σ' αυτήν δρουν μικρές ομάδες που από την δεκαετία του '30 είναι σε στενή επαφή με τις υπηρεσίες κατασκοπείας του Γ' Ράιχ.

Οι Ρώσσοι "φασίστες" εξάλλου είναι οι πρωτεργάτες της δημιουργίας, κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου των μονάδων Ρώσσων εθελοντών που πολεμούν με τους Γερμανούς, ενάντια στο καθεστώς του Στάλιν. Φυσικά μετά την ήττα τους, το τέλος όλων αυτών είναι τραγικό, τον περιμένει ή το εκτελεστικό απόσπασμα ή τα γκουλάγκ της Σιβηρίας.

Μετά την νίκη της Σοβιετικής Ένωσης και την εδραίωση της σαν παγκόσμια υπερδύναμη μια νέα γενιά Ρώσσων εθνικιστών εμφανίζεται. Μέσα στα ίδια τα όργανα και τους μηχανισμούς του κομμουνιστικού κόμματος εμφανίζονται απόψεις, άμεσα επηρεασμένες από τις θέσεις των "σλαβόφιλων" στοχαστών του προηγούμενου αιώνα. Στις εφημερίδες της Κομσομόλ (κομμουνιστικής νεολαίας), εμφανίζονται κείμενα που προβάλλουν το στοιχείο της εθνικότητας και υμνολογούν τις παραδόσεις του ρωσσικού λαού, ενάντια στον καπιταλιστικό ιμπεριαλισμό και κοσμοπολιτισμό. Και στον στρατό πάλι καλλιεργείται ένα έντονο πατριωτικό κλίμα με συχνότερες αναφορές στους εθνικούς ήρωες της χώρας παρά στους ήρωες της επανάστασης.

Μια ιδιαίτερη περίπτωση είναι ο πασίγνωστος αντιφρονών συγγραφέας Σολζενίτσιν, ο οποίος διώχθηκε από το σοβιετικό καθεστώς, αλλά ανέφερε πως η φιλελεύθερη δημοκρατία δεν είναι πανάκεια και η λύση των προβλημάτων των λαών. Πρόσφατα καλούσε σε διάγγελμά του, τους Ρώσσους πολίτες να "βάλουν πάνω από όλα το συμφέρον της πατρίδας", και να έχουν σαν πρότυπο και έμπνευση "τις παραδόσεις και την ιστορία του έθνους".

Είναι οι στρατιωτικοί αυτοί, που στελεχώνουν σε μεγάλο βαθμό τα κινήματα τα... φασιστικά στη Ρωσσία του σήμερα. Μεγαλωμένοι στις αυστηρές σχολές της σοβιετικής ένωσης ανέπτυξαν μια ιδιότυπη ιδεολογία, που κινείται ανάμεσα στο όραμα της μεγάλης ρωσσικής πατρίδας και της αντίδρασης στην φιλελεύθερη και καπιταλιστική επίδραση, που την θεωρούν υπεύθυνη για τα δεινά της Ρωσσίας σήμερα.

Για αυτό και οι δρόμοι της Μόσχας, και των άλλων μεγάλων πόλεων, δεν είναι πεδίο σύγκρουσης μεταξύ φασιστών ή κομμουνιστών, όπως γίνεται στην υπόλοιπη Ευρώπη, αλλά μπορεί να δει κανείς στην ίδια συγκέντρωση τα σφυροδρέπανα με τις φωτογραφίες των Τσάρων.

Αυτή είναι η ιδιότυπη έκφραση του φασισμού στην Ρωσσία, και οι θιασώτες του οργανώνονται, εκπαιδεύονται πολιτικά και στρατιωτικά και είναι έτοιμοι να αρπάξουν την πρώτη ευκαιρία που θα τους δώσει η εκρηκτική οικονομική και κοινωνική κατάσταση της πατρίδας τους.

"Η εθνική διαφορετικότητα και η δημογραφική σύνθεση των πληθυσμών θα γίνουν επίσης αντικείμενο ισοπέδωσης. Όποια έθνη αποτελούν κίνδυνο ή ξεπερνούν σε αύξηση τα όρια που έχει θέσει το παγκόσμιο διευθυντήριο θα υποβάλλονται σε προγραμματισμένες μειώσεις".

Όταν τα λόγια αυτά ανήκουν στον γενικό γραμματέα του Ρωσικού Κομμουνιστικού κόμματος, Γενάντι Ζουγκάνωφ, τότε εύκολα μπορεί κανείς να αντιληφθεί τους λόγους σύμπλευσης κομμουνιστικών και εθνικιστικών ιδεών. Πάντα σε αντιπολιτευτική λειτουργία ενάντια στους φιλελεύθερους πολιτικούς. Και η "Αρκτογαία", το ιδιότυπο αυτό κίνημα, που αυτοπροσδιορίζεται σαν "Εθνικομπολσεβίκικο". Υπό την καθοδήγηση του διανοούμενου Αλεξ Ντουγκίν, ο οποίος μετέφρασε Έβολα στα ρωσσικά, αναπτύσσει έντονη πνευματική δραστηριότητα προσπαθώντας την υπέρβαση των διαφορών ανάμεσα στις ιδεολογίες του κομμουνισμού και του φασισμού.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

-ΡΩΣΙΑ: Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ
ΕΚΔ. ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ

-IL QUARTO REICH
FRANCO FRACASSI

-IL FASCISMO RUSSO
SAGGI MARSILIO

Διάφορα άρθρα
σε τεύχη των περιοδικών:
NEWSWEEK, TIMES, THE ECONOMIST

Σιψά η Πατρίδα κοιμάται!

Μέσα σε εξακόσιες έως επτακόσιες το πολύ λέξεις θα πρέπει να δώσω μια εικόνα αυτών που συμβαίνουν σήμερα. Τις "πνιγμένες" ειδήσεις, αυτά που άλλοι δεν λένε, αυτά που αντί να τα μεγενθύνουν τα κάνουν περισσότερο μικρά, αυτά που δείχνουν πως η Πατρίδα, ο κόσμος, ο άνθρωπος "κοιμάται", κοιμάται ένα θανάσιμο ύπνο, αναπνέει με επιθανάτιο ρόγχο.

Πριν τέσσερα χρόνια ένας εντεκάχρονος Παλαιστίνιος ο Χίλμι Σούσα πετροβολούσε σιωνιστές στην Βηθλεέμ, στην πόλη που γεννήθηκε ο Θεός της αγάπης. Ένας Εβραίος ο Ναχούμ Κόρμαν, άρχισε να τον κτυπάει με λύσσα. Το παιδί πέθανε από εγκεφαλική αιμορραγία.

Πριν λίγες ημέρες έγινε στην Ιερουσαλήμ μία δίκη. Και ο Ναχούμ Κόρμαν καταδικάστηκε σε έξι μήνες κοινωνική εργασία... Καμμιά ανθρωπιστική οργάνωση από αυτές που χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για τα παιδιά όλου του κόσμου δεν έβγαλε ούτε μια ανακοίνωση διαμαρτυρίας. Όπως δεν είπε λέξη και για το δωδεκάχρονο Ραμί Αλντούρα, που πέθανε στα χέρια του πατέρα του πυροβολημένο στην πόλη της Γάζα από τις σφαίρες των σιωνιστών.
Όμως οι φίλοι των σιωνιστών και των Εβραίων είναι παντού! **Όπως ο γκουρού των "προοδευτικών"** και του περιθωρίου που ζει στο Παρίσι, **Ηλίας Πετρόπουλος** και έγραψε στην Ελευθεροτυπία στις 6 Ιανουαρίου 2001, πως ο Αλέξανδρος, ο Μεγάλος Έλληνας Κοσμοκράτορας, ο εκπολιτιστής, δεν ήταν τίποτα άλλο παρά **"ο κτηνώδης Αλέξανδρος"!** Πως γίνεται τώρα οι φίλοι των Εβραίων να είναι και υβριστές των μεγάλων μύθων του γένους μας, βάλτε επιτέλους το μυαλό σας να δουλέψει.

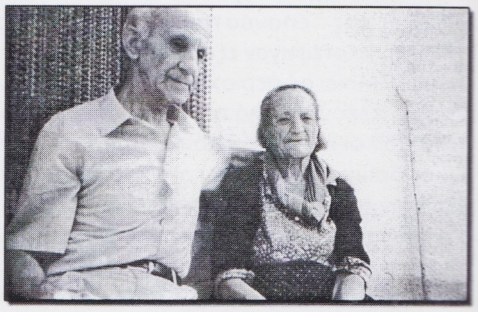
Τι και αν με επίσημη ανακοίνωση της η Ένωση Φυσικών Ελλάδος μας είπε ότι το απεμπλουτισμένο ουράνιο αυξάνει **175 φορές την πιθανότητα για λευχαιμία...** Ακόμη και η δήλωση του καθηγητή φυσικής της ατμοσφαίρας ότι η μεταφορά των ρύπων από την Ασία στην Αμερική μπορεί να διαρκέσει μόλις έξι μέρες... Το ανάλογο από Κοσσυφοπέδιο σε Ελλάδα **είναι μόλις λίγες ώρες.** Τι και αν μας τα είπαν όλα αυτά... Ο προτέκτορας της αυτοκρατορίας του κακού στην Πατρίδα μας δήλωσε πως ο βομβαρδισμός ήτανε... **ΕΝΤΙΜΟΣ ΚΑΙ ΗΘΙΚΟΣ(!!!)** και κοντά σ' αυτόν πολλοί νεοφαναριώτες και νεοκοτζαμπάτζηδες είπαν πως άδικα ανησυχούμε. Και ο νέος υπουργός αμύνης της υπερδύναμης δήλωσε: **"Είμαι αφοσιωμένος σε μια ισχυρή Τουρκία"**. Μην απορείτε λοιπόν για όσα γίνονται και απολαύστε τα λικνίσματα της Άντζελας Δημητρίου σαν τον καινούριο "πολιτισμό" που ανατέλλει, δείγμα της... ελληνοτουρκικής "φιλίας".

Κανένας δεν θυμήθηκε τι έγινε στον Πειραιά στις 11 Ιανουαρίου πριν 57 ολόκληρα χρόνια όταν οι σειρήνες άρχισαν να μουγκρίζουν και ο ουρανός άρχισε να ξερνάει φωτιά και θάνατο. Χιλιάδες οι νεκροί. Περισσότεροι από όσους πέθαναν στον βομβαρδισμό του 1941. Όμως αυτή τη φορά οι βόμβες δεν ήταν... κακές, ήταν "καλές". Τις έριχναν αμερικάνικα αεροπλάνα χωρίς κανένα λόγο, χωρίς καμμιά αιτία,

μόνο και μόνο για να πουν με τον τρόπο τους στους Γερμανούς, να τους παραπλανήσουν πως θα κάνουνε απόβαση στην Ελλάδα και όχι στην Ιταλία ή την Νορμανδία. Και πέτυχαν στον σκοπό τους, σκοτώνοντας χιλιάδες Έλληνες, που κανένας σήμερα δεν θυμάται. **Και τα παλιά γραμματόσημα** οδήγησαν έναν άνθρωπο στα ισόβια δεσμά γιατί θέλησε να στιγματίσει ένα παράλογο έγκλημα.
Η Ιστορική μνήμη πρέπει να λείψει γι αυτό και οι συντάκτες "προοδευτικής" εφημερίδας μας λένε πως θα πρέπει να μην λέμε την ωνσταντινούπολη μόνον Κωνσταντινούπολη, αλλά και **Ινσταμπούλ** και την **Σμύρνη, "Ιζμίρ"!**

Και τι να πει κανείς για τους Έλληνες της Νοτίου Ιταλίας, που όλοι έχουνε λησμονήσει και που σε πείσμα των "ινστρουχτόρων" της "παγκοσμιοποίησης" αποτελούν **ένα σπάνιο δείγμα γενετικά καθαρού πληθυσμού.** Με αποτέλεσμα να γίνουν πεδίο έρευνας για τους επιστήμονες μαζί με τους κατοίκους της Ισλανδίας και των ιθαγενών της νήσου Τόγκα, που είναι απομονωμένη στο Νότιο Ειρηνικό!

Και οι κάτοικοι της Νότιας Ιταλίας τυχαίνει να είναι ίδιοι και απαράλλαχτοι με τους κατοίκους της μητροπολιτικής Ελλάδος, που κάποιοι τους θέλουν μπάσταρδους, που κάποιοι θέλουν να μην έχουν καμμία σχέση με τους μεγάλους Αρχαίους Δημιουργούς. Σε πείσμα όμως της προπαγάνδας της "παγκοσμιοποίησης" **τα γονίδια ομιλούν, το DNA απαιτεί!** Γιατί η κληρονομικότητα, η Φυλή, το Αίμα λέει τα πάντα. Όπως λέει και ποιος είναι από πίσω, ποιο είναι το μεγάλο αφεντικό στο εμπόριο των πυρηνικών αποβλήτων, που έχουν γεμίσει καρκίνο τον πλανήτη μας. Λέγεται **Τζέιμς Σλέσιντζερ.** Είναι ο πρόεδρος της αμερικανικής επιτροπής ατομικής ενεργείας και είναι... σιωνιστής!

Και η "παγκοσμιοποίηση" έχει τα... αστέρια της. Όπως τον **Κον Μπεντίτ**, Εβραίο "επαναστάτη", που σήμερα ευλογεί τον βομβαρδισμό της Γιουγκοσλαβίας και τα είπε όλα αυτά ο **Γιούνανμπόμπερ** μιλώντας για την "νέα αριστερά". Όπως ο **Γιόσκα Φίσερ,** που έριχνε μολότοφ στους αστυνομικούς και σήμερα σαν υπουργός ρίχνει ουράνιο στο Κοσσυφοπέδιο... Ή ο υφυπουργός των εξωτερικών της Βρετανίας **Πήτερ Χέι**, που είχε συλληφθεί το 1975 για συμμετοχή σε ληστεία σαν αριστερός ακτιβιστής! Όπως πολλοί άλλοι και εδώ στην χώρα μας, που κάποτε μιλούσαν για μαρξιστική επανάσταση και σήμερα μιλάνε για "παγκοσμιοποίηση", **πιστά σκυλιά των ίδιων αφεντικών.** Και μέσα σε αυτό τον καιρό, στον καιρό της "νέας αριστεράς" επιστρέφουν οι βάρβαροι στον Μαραθώνα για να καταστρέψουν τον Τύμβο για να διαγράψουν από την ιστορική μνήμη τον **Άθλο του Κυναίγειρου.** Αυτή τη φορά δεν έρχονται με όπλα, δεν κάνουν εκστρατεία, φέρνουν **χρήματα και business...**

Ν. Ε.

Ένα παιδί γεννιέται στα 2001

Λίγες ημέρες πριν εκτελεστεί σαν... συνεργάτης των Γερμανών ο μεγάλος Γάλλος ποιητής **Ρομπέρ Μπραζιγιάκ,** αυτός που ήταν αιχμάλωτος πολέμου το 1941 στους Γερμανούς, όταν οι κομμουνιστές έλεγαν το περίφημο **"πουρκουά"**, έγραψε εκεί στη φυλακή της Φρεν ένα βιβλίο. Ένα μικρό βιβλίο, που είχε τίτλο "Γράμμα σε ένα νέο της κλάσεως '40". Ήταν μια ανοικτή επιστολή σε ένα νέο, που γεννήθηκε στα 1940 και που θα ενηλικιωνότανε, θα πήγαινε να υπηρετήσει την πατρίδα του φορώντας τη στολή του Γάλλου στρατιώτη στα 1961. Του έλεγε, λοιπόν, πως όλα αυτά τα χρόνια θα του πουν πολλά ψέμματα, αλλά όταν αυτός θα φτάσει να καταλαβαίνει από μόνος του τον κόσμο, θα αντιληφθεί τα αληθινά γεγονότα, την πραγματική ουσία της ιστορίας. **Γελάστηκε φρικτά ο Ρομπέρ Μπραζιγιάκ!** Τίποτα από όλα αυτά δεν έγινε και η προπαγάνδα, το "δίκαιο" των νικητών εξακολουθεί να ισχύει και σήμερα, 56 χρόνια μετά από την ημέρα που εκτελέστηκε ο Γάλλος εθνικιστής ποιητής.

Πενήντα έξι ολόκληρα φρικτά χρόνια! Πενήντα έξι ολόκληρα χρόνια μιας ζωής χωρίς κανένα ηθικό και πολιτιστικό περιεχόμενο. Γεμάτη ανηθικότητα, κενές έννοιες, ψέματα διαφθορά, έγκλημα, ναρκωτικά και πολέμους. Δεν έγινε ποτέ του άνδρας που σκέφθηκε, που είδε, που κατάλαβε, το παιδί που γεννήθηκε στα 1940. Και ακόμη και σήμερα αναμασά ψεύτικες ιδέες χιλιοειπωμένες με κανένα αντίκρισμα στην πραγματικότητα.

Όχι, δεν βρίσκομαι στην φυλακή της Φρεν και δεν τέλειωσε η ζωή μου στα 1945. **Ίσως αυτό να είναι και μια μεγάλη ατυχία...** Όμως, τι έχει να πει κανείς σε ένα παιδί, που γεννιέται στην Ελλάδα του 2001; Ένα παιδί με **Αίμα Ελληνικό** στις φλέβες του, που δεν λέγεται Μοχάμεντ, Αλή ή Γιουσούφ, ένα Ελληνόπουλο με το όνομα Δημήτρης, Παναγιώτης, Γιώργος ή Λεωνίδας; Τι να του πει για το πώς θα είναι η Πατρίδα του στα 2021; Όταν θα τον καλέσουν να φορέσει το χακί και να υπηρετήσει το τιμημένο Στρατό μας; Μα θα υπάρχει τότε Ελλάδα; Θα υπάρχει Στρατός; Τι θα συμβαίνει άραγε όταν στην διπλανή Τουρκία εξήντα εκατομμύρια νέοι με φανατισμό και πίστη στην ημισέληνο θα έχουν απέναντί τους τρία, τέσσερα το πολύ, εκατομμύρια νέων Ελλήνων χωρίς καμία πίστη, με το μυαλό γεμάτο "ειρηνιστικά" και "αντιρατσιστικά" σκουπίδια; Και πως θα είναι η Ελλάδα με τα τέσσερα και πέντε και έξι ίσως εκατομμύρια λαθρομεταναστών, που σε κάθε γωνιά της χώρας μας θα έχουν φτιάξει μια ξένη πατρίδα με τους δικούς της νόμους; Και τι παραμύθια να πει η γιαγιά σε αυτό το παιδί και ποιες αλήθεια θα είναι οι δικές του απορίες για τον κόσμο; Απορίες για κάποιο παλιό βασιλιά, για κάποιο πρίγκιπα, για κάποιο ήρωα, για μια νεράιδα, για μια μαγεμένη πολιτεία ή για τα "Πόκεμον", τα "βίντεο γκαίημς" και τις ψηφιακές αγορές μέσω "ίντερνετ";

Το τέλος ενός κύκλου πλησιάζει. Το Λυκόφως των Θεών είναι ενώπιόν μας και αυτό που μας απομένει είναι τουλάχιστον ένα Επικό Φινάλε αντάξιο του καλπασμού των Βαλκυριών, της συμφωνίας της Λεβεντιάς, αντάξιο μιας "Φλογέρας του Βασιλιά", που θα στηθεί κάπου στο μέλλον σε ένα στόμα μιας Νεκροκεφαλής για να τραγουδήσει το Παλαιό Αιώνιο Τραγούδι.

Ν.Γ.Μ.

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ όλων αυτών που λένε κοίταξε τη δουλίτσα σου εσύ θα βγάλεις το φίδι από την τρύπα; Αυτών που γυρίζουν κάθε απόγευμα στο σπιτάκι τους και δεν νοιάζονται εάν στο διπλανό τους δρόμο ένα παιδί πεθαίνει από την πρέζα.

ΕΝΑΝΤΙΟΝ όλων αυτών των ανάξιων και των μικρών, που παριστάνουν την "αριστοκρατία" του λαού μας, των μεγαλομπακάληδων και των μπιζναδόρων, των τρωκτικών του σχεδίου Μάρσαλ, των μαυραγοριτών και των μεγαλοεργολάβων, που στέγνωσαν τον ιδρώτα του ελληνικού λαού, κλέβοντας, ρημάζοντας και παριστάνουν τους σπουδαίους.

ΕΝΑΝΤΙΟΝ όλων αυτών που σέρνονται μέσα στα πολιτικά γραφεία για να τακτοποιήσουν το παιδί, για να πάρουν το θαλασσοδάνειο για τη δήθεν επιχείρηση, για να μεταθέσουν τον ξάδελφο, για να τα έχουν, με δύο λόγια καλά με το "ντοβλέτι".

"Οι υπάλληλοι όλοι λυώνουν
και τελειώνουν
Σαν στήλες δύο-δύο μες στα γραφεία.
Ηλεκτρολόγοι θάναι η Πολιτεία
Κι ο Θάνατος, που τους ανανεώνουν"

Κ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ όλων αυτών που λησμονούν την ιστορία και όταν τους λες τι έγινε κάποτε σου λένε μα για αυτά θα μιλάμε τώρα;

ΕΝΑΝΤΙΟΝ όλων αυτών που λησμονούν το θάνατο του Παύλου Μελά, τη φτώχεια του Νικηταρά που πέθανε ζητιάνος, τη τρέλλα του ταγματάρχη Βελισαρίου, το τάφο του Τάσου Ισαάκ, τη σφαίρα πάνω στο κορμί του Σολωμού Σολωμού, τα συντρίμμια ενός ελικοπτέρου πάνω από το Αιγαίο.

ΕΝΑΝΤΙΟΝ όλων αυτών που λησμονούν,
Εμείς που δεν ξεχνάμε **ΠΟΤΕ,**
Κηρύσσουμε "ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ"

Ν. Έξαρχος

Τρόπος Ναζείς

της Ε.Χ. Παππά

Η σχέση μου με την τεχνολογία ήταν πάντοτε διττή.
Όπως το πρόσωπο του Ιανού που αλλάζει και γεμάτος θαυμασμό ή τρόμο κοιτάζεις το αποτέλεσμα, έτσι κι εγώ.

Τι είναι τεχνολογία;

Τεχνολογία το πέταλο του καβαλάρη. Η ασπίδα. Το τόξο.

Τεχνολογία το άροτρο.

Τεχνολογία το πρώτο πήλινο σκεύος.

Είμαστε μέρη αυτής της Ιστορίας. Της χτεσινής και της αυριανής.
Είμαστε μέρη του παρόντος.

Είμαστε αυτοί που διαμορφώνουμε το Τώρα και το Μετά.

Με ενθουσιάζουν οι δυνατότητες που προσφέρουν τα νέα κλασικά: τα στερεοφωνικά, οι φωτογραφικές μηχανές, οι εκτυπωτές και τα λοιπά κομφόρ της σύγχρονης ζωής.

Όπου η καθημερινότητα γίνεται ένας μεγάλος εικονικός κόσμος. Το μίξερ βρυχάται σαν το τέρας της Αποκαλύψεως. Η χύτρα ταχύτητος αχνίζει από τα βάθη της Κολάσεως.

Να αποθανατίζεις τις μικρές στιγμές της καθημερινότητας.
Να βάζεις στον τοίχο σου τους δρόμους που σου αρέσει να τραβάς. Ή που θες να ακολουθήσεις.
Τη θάλασσα που στα βαθιά νερά της ανίχνευσες τους υφάλους με τα ψάρια.
Το πλατύ λιβάδι που κατέβηκες να θαυμάσεις όταν τα στάχυα ώριμα και βαριά από καρπό λυγίζουν στο άγγιγμα του ανέμου.
Αυτή είναι η Ελλάδα.

Η Ελλάδα που γνωρίζεις από τα documentaries της ΕΤ2.

Πώς θ' αγαπήσεις τα παραδείσια πουλιά του Αμαζονίου αν δεν αγαπήσεις πρώτα το ταπεινό κοτσύφι;

Αυτή η εικόνα είναι δική σου, ό,τι κι αν γίνει.
Γι' αυτήν αξίζει να ζεις.

Θα τολμήσεις ποτέ να την αγγίξεις, ή θα την κρατήσεις καρφωμένη στον τοίχο μαζί με τη Laetitia και τη Giselle;

Η Ζωή είναι Εδώ!

Στα σπίτια τα χωριάτικα. Αυθεντικά. Χρήσιμα. Όπως τα δέντρα.

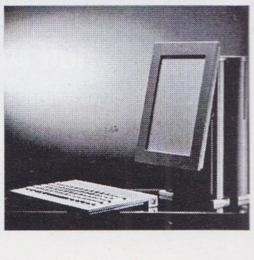
Να κοιτάζεις, να παρατηρείς. Και να σκέφτεσαι. Ενώ στο CD player ξεδιπλώνουν το παράπονο για τη μικρή, γλυκιά ζωή οι Ηπειρώτες, τη λεβεντιά οι Στερεοί κι οι Πελοποννησιώτες, τη defiance οι Κρητικοί.

Διασκεδάζω αφάνταστα με τα μίξερ, τους αποχυμωτές, τα όνειρα της σύγχρονης νοικοκυράς.

Μου αρέσει ο χυμός του πορτοκαλιού στο χέρι. Η μυρωδιά του. Αν έφτιαχναν κουλουράκια αντί ψυχαναλύσεως οι δημοσιογράφοι θα ευτυχούσαν κι αυτοί και τα παιδιά τους. Και μερικές χιλιάδες οικογένειες που ψυχοφθείρονται ξεφυλλίζοντας τα περιοδικά του glossy lifestyle.

Ποτέ βεβαίως δεν θα τους επέτρεπα να φτιάξουν ψωμί. Όχι πριν θητεύσουν στα πιο mundane, του συρμού: τις τάρτες, τα muffins, τα cakes.
Και μετά στο ψωμί. Στο ψωμί γίνεσαι δεκτός αφού κριθείς άξιος να σηκώσεις το βάρος της ζωής.

Με ενθουσιάζουν όμως και τα πιο εξωτικά. Τα DVD, τα ηχεία B&O, οι υπολογιστές (ιδιαιτέρως οι laptop), και φυσικά το Internet.

Και ο καθημερινός πολιτισμός.

Πώς να φέρεις φως ανεκτό στο μάτι μες στην πόλη ;

Το ιδανικό για μένα σπίτι θα ήταν ένας χώρος κενός επίπλων.

Γεμάτος από την τελευταία λέξη της τεχνολογίας σε χρώμα μαύρο, με λευκούς τοίχους, λεπτομέρειες από αλουμίνιο και σοφά τοποθετημένα εξωτικά φυτά.

Πορτοκαλιές κι ελιές.

Εντελώς Zen.

Να κυκλοφορεί ο αέρας και το φως.

Σε έναν ιδανικό κόσμο, αναγνώστη, θα επικοινωνούσαμε με ανοιχτή τηλεδιάσκεψη.

Μου αρέσει που ο κόσμος γίνεται ιδανικός. Που μπορείς επιτέλους να επιλέξεις αν θα ακούς τα ψέματα των επαγγελματιών της ενημέρωσης. Η αν θα σερφάρεις εκεί που ξέρεις πως ανασαίνει η αλήθεια σου. Και περιμένει να τη βρεις.

Πολλές φορές εύχομαι να κληρονομούσα μια ξεχασμένη φάρμα στη μέση του Mid West, ένα αμπέλι στην Τοσκάνη, ένα chateau στη γαλλική εξοχή.
Θα φωτιζόταν με λάμπες ελαιόλαδου. Θα ζεσταινόμασταν με τεράστιες στόβες με ξύλα.
Και στην κουζίνα να ψήνονται φλογέρες με αμύγδαλο για φίλους που πίνουν μόνο τσάι και κρασί.

Ποτέ καφέ.

Γιατί πίνουμε καφέ;
Γιατί τρώμε σοκολάτες; Κρουασάν με σοκολάτα;
Μπισκότα με σοκολάτα;

Παρατήρησε ποτέ κανείς τους ιθαγενείς της Λατινικής Αμερικής πώς εξελίσσονται στο χρόνο μασουλώντας καφέ και σοκολάτα;
Τους Αμερικάνους κατεβάζοντας Big Mac και Coca-Cola;

Τι να σου πω για τον καπνό;
Αφρικανοί μετανάστες στο New Orleans, Νεοέλληνες ή Latinos, λίγο αλλάζει.

Μόνο που οι Νεοέλληνες είναι αρκετά αθλιότεροι.
Γιατί δεν είναι σε τίποτε αυθεντικοί.
Λίγο Ιταλική γοητεία. Λίγο Αμερικάνικη άνεση. Λίγο Τούρκικη μπουνταλωσύνη. Μια σαλάτα Macedonia στην υγειά της νεόπλουτης ευδαιμονίας.

Το σκέφτομαι. Ώρες ώρες ο αναχωρητισμός με κερδίζει.

"Cultiver mon Jardin".

Είμαι φυσιολάτρης.

Είμαι ανθρωπολάτρης.

Είμαι τεχνολάτρης.

Είμαι όμως ακόμα πιο πολύ Πατριδολάτρης κι Ελληνολάτρης.

Γι' αυτό μένω. Γι' αυτό προσπαθώ.

Γι' αυτό λέω στον εαυτό μου πως μου αρέσει η virtual γαλήνη του αστικού διαμερίσματος.

Λέω πως δεν μπορώ να κάνω χωρίς την πόλη και τα κομφόρ της.

Βάζω τη raffia να καλύπτει το πολυεστερικό πλακάκι, και τα διάφανα voilage να βγάζουν τη γλώσσα στον ακάλυπτο και στις μπανάλ μπουγάδες που κρέμονται απελπισμένα στο κενό.

Λέω πως είμαι παιδί της πόλης.
Πως δεν αλλάζει αυτό.

Λέω ότι δεν πρέπει ν' αλλάξει. Όχι πριν αλλάξουν αυτά που πρέπει.

Βγάζω τη γλώσσα στο μικροαστικό πρωτευουσιάνικο όνειρό μου.
Το προτιμώ κρυμμένο. Να θρέφει κλεφτά τις μεσημεριανές meditations.

Να περιμένει.

Γιατί η Πατρίδα, αυτή, δεν μπορεί να περιμένει.

LEGIO PATRIA NOSTRA

Waffen SS στην Λεγεώνα των Ξένων

Από τον **Ιωάννη Παπαδόπουλο**

Το ανταύγισμα της φωτιάς τρεμόπαιζε στα μάτια των τριών στρατιωτών, που κάθονταν αμίλητοι στο λασπωμένο αμπρί. φορούσαν την χακί τροπική στολή της Λεγεώνας και στα πρόσωπά τους καθρεπτίζονταν τα σημάδια της ήττας. Η κούραση από την τρίμηνη πολιορκία του οροπεδίου Ντιεν Μπιεν Φου ήταν παραπάνω από έκδηλη.

"Έχετε καταλάβει εσείς γιατί βρισκόμαστε, άραγε, εδώ;" έσπασε τη σιωπή η μία φιγούρα, χωρίς να απομακρύνει το βλέμμα της από το τρεμόπαιγμα της φλόγας.

"Γιατί είμαστε εδώ;", του απάντησε μια δεύτερη φιγούρα, στα Γερμανικά, γλώσσα την οποία χρησιμοποίησε και ο πρώτος.

"Είμαστε εδώ γιατί είμαστε Λεγεωνάριοι, στην υπηρεσία της ενδοξότατης Γαλλικής Δημοκρατίας. Και είμαστε στη Λεγεώνα γιατί αυτό ήταν το μόνο μέρος όπου το '45 ένας Waffen SS μπορούσε να γλιτώσει την φυλακή ή και το εκτελεστικό απόσπασμα, όπως ο Φλαμανδός φίλος μας από εδώ", δείχνοντας προς την τρίτη φιγούρα.

"Ja", απάντησε ο πρώτος, ***"Σωστά και εξάλλου η Λεγεώνα μας δίνει την ευκαιρία να πολεμάμε τον κοινό εχθρό, τον κομμουνισμό, όπως τον πολεμήσαμε στις πύλες της Μόσχας, έτσι τον πολεμάμε και τώρα, στις ζούγκλες του Λάος και του Βιετνάμ"***.

"Είμαστε εδώ πέρα!", τους έκοψε ξαφνικά ο τρίτος, σε γερμανικά που είχαν την πιο ανάλαφρη χροιά των φλαμανδικών επαρχιών, ***"γιατί εδώ μπορούμε και πολεμάμε, γιατί αυτό είναι το μόνο πράγμα που ξέρουμε να κάνουμε και το μόνο που μας αρέσει, είμαστε στη Λεγεώνα σήμερα γιατί είναι το μόνο μέρος σε αυτόν τον κόσμο, που έχουν θέση άτομα σαν και εμάς. Πολεμιστές, όπως πολεμιστές και μισθοφόροι ήταν οι πατεράδες μας και οι πατέρες αυτών"***.

Φλαμανδοί εθελοντές στα Waffen SS.
Κάποιους από αυτούς τους βλέπουμε στο κέντρο κατάταξης της Λεγεώνας αμέσως μετά τον πόλεμο

Οι Λεγεωνάριοι έτοιμοι για περιπολία στην αφιλόξενη έρημο...

Οι τρεις μορφές έσκυψαν ακόμα περισσότερο μέσα στην κουρελιασμένη από τις μάχες στολή τους και για λίγη ώρα έμειναν σιωπηλοί, πνιγμένος ο καθένας στις σκέψεις του. Ύστερα από λίγο ο ένας από αυτούς ακούστηκε να λέει:

"Εγώ δεν περπάτησα από τον Όντερ στον Ρήνο για να ξεφύγω από τους κόκκινους και να πέσω τώρα στα χέρια αυτών των κοντοστούπηδων κιτρινιάρηδων των Βιετκόνγκ. Οι Γάλλοι ας παραδοθούν αύριο, εγώ κουράστηκα και δεν έχω όρεξη για άλλη μια ήττα".

Σαν συμφωνημένοι από πριν, οι τρεις φιγούρες σηκώθηκαν έλεγξαν με μηχανικές κινήσεις τους γεμιστήρες πάνω στα αυτόματά τους και αδιάφορα πετάχτηκαν έξω από το όρυγμα. Σε λίγο ακούστηκε ένα τραγούδι, SS Marschieren, με στίχους:

"Δεν έχουμε όπλα μονάχα αλλά
και ο Σατανάς προχωράει μαζί μας".

Λίγα λεπτά μετά ακούστηκε το κροτάλισμα ενός πολυβόλου, μερικές φωνές και οι ξερές εκρήξεις από τις χειροβομβίδες κατά προσωπικού και μετά σιωπή, νεκρική σιωπή.

Βρισκόμαστε στο βράδυ τις 7 Μαΐου 1954 στο πολιορκημένο οχυρό των Γάλλων Ντιεν Μπιεν Φου. Τους τελευταίους τέσσερις μήνες, περίπου 10.000 στρατιώτες των γαλλικών δυνάμεων πολιορκούνται από τις μονάδες του κομμουνιστικού στρατού των Βιετναμέζων. Ανάμεσά τους είναι και αρκετά τάγματα της Λεγεώνας των Ξένων, αυτού του επίλεκτου σώματος, το οποίο αποτελείται από στρατιώτες όλων των χωρών του κόσμου.

Τα πρώτα χρόνια, μετά την λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, η Γαλλία βρέθηκε στην δύσκολη θέση να πρέπει να υπερασπιστεί με τα όπλα τις κτήσεις και τις αποικίες της σε όλο τον κόσμο και φυσικά είχε ανάγκη από στρατιώτες και μάλιστα καλούς και μεγαλύτερη δεξαμενή άντλησης υποψηφίων από τους κόλπους των νικημένων του πολέμου δεν υπήρχε.

Έτσι, λοιπόν, η Λεγεώνα, άνοιξε τις πύλες της και δέχθηκε χιλιάδες πρώην στρατιώτες της Βέρμαχτ και των Waffen SS. Ειδικά οι τελευταίοι, βρήκαν στην Λεγεώνα το μοναδικό καταφύγιο που θα τους γλίτωνε από τις περιπέτειες των συμμαχικών φυλακών. Ακόμα περισσότερο οι Ευρωπαίοι εθελοντές των Waffen SS, οι οποίοι αντιμετώπιζαν στις χώρες καταγωγής τους κατηγορίες όπως η εσχάτη προδοσία ή η συνεργασία με τον εχθρό.

Στα στρατόπεδα της Λεγεώνας τους δέχονταν όλους χωρίς να ζητούν από κανέναν στοιχεία. Αρκούσε ένα ψεύτικο όνομα και μπορούσε ο οποιοσδήποτε να γίνει Λεγεωνάριος. Σύντομα μάλιστα η αρχική ανοχή των γάλλων αξιωματικών μετατράπηκε σε πραγματικό θαυμασμό όταν οι πρώην SS άρχισαν να δείχνουν τις πολεμικές τους ικανότητες.

Η Γαλλία, λοιπόν, βρέθηκε να έχει μερικές χιλιάδες εμπειροπόλεμους μαχητές, όπου δεν είχαν κανένα ηθικό φραγμό ή πρακτικό πρόβλημα να πάνε να πολεμήσουν στην Ινδοκίνα και αργότερα στην Αλγερία, τους ντόπιους αντάρτες. Για όλους αυτούς, η Λεγεώνα ήταν η μόνη πατρίδα που τους είχε απομείνει και φανατικά ανέλαβαν την υπεράσπισή της.

Φυσικά η παρουσία τόσων χιλιάδων ανδρών με κοινή πολεμική πείρα και κοινή ιδεολογική καταγωγή, επηρέασε βαθύτατα και τον χαρακτήρα της μεταπολεμικής Λεγεώνας. Από τα τραγούδια της, που δέχθηκαν στο ρεπερτόριό τους μία πλειάδα από άσματα του Γ' Ράιχ, μέχρι και τον τρόπο εκπαίδευσης, που μιμήθηκε κατά πολύ τα κέντρα εκπαιδεύσεως των Waffen SS.

Όμως εκεί που η Λεγεώνα δέχθηκε την σπουδαιότερη επιρροή ήταν στον τρόπο του μάχεσθαι.

Η Λεγεώνα εξήλθε από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο σαν συμβατικό σώμα πεζικού με κάποιες μονάδες πυροβολικού, αναγνώρισης κλπ., όμως, ο ανταρτοπόλεμος των απελευθερωτικών κινημάτων του τρίτου κόσμου δεν μπορούσε να αντιμετωπισθεί με συμβατικές τακτικές και εδώ οι πρώην SS έδωσαν την λύση. Αυτοί είχαν διδαχθεί στην εκπαίδευσή τους να μάχονται σε μικρές ομάδες, με μεγάλη ευχέρεια δράσης και μεγάλη ανεξάρτητη δύναμη πυρός.

Αυτές τις τακτικές, που επιτυχημένα δοκιμάστηκαν στο ανατολικό μέτωπο, πέρασαν στην νοοτροπία της Λεγεώνας. Αυτό ήταν το καινούργιο δόγμα που της πρόσφεραν κάνοντάς την ένα από τα κορυφαία σώματα ελίτ του κόσμου.

Κανείς δεν μπόρεσε να υπολογίσει με ακρίβεια πόσοι άνδρες των SS βρέθηκαν στην Λεγεώνα, γιατί πολλοί από αυτούς έδωσαν ψεύτικα στοιχεία και κράτησαν μυστική την ταυτότητά τους μέχρι το τέλος.

Με υπολογισμούς των ιδίων, ξέρουμε ότι στο 2ο R.E.I το 40% των ανδρών ήταν πρώην SS, ακόμα και στο "Γκωλλικό" 13ο D.O.B.L.E. το 15% αποτελείτο από γερμανούς και συνεργάτες τους.

Επάνω: Βετεράνοι πολεμιστές των SS πανηγυρίζουν μετά το σαρωτικό αποτέλεσμα των εκλογών υπέρ της παραμονής των Γάλλων στην Αλγερία.
Κάτω: Και Έλληνες αλεξιπτωτιστές εθελοντές στην Λεγεώνα. Ο ένας εξ αυτών, Κώστας Οικονομίδης (στη μέση) έπεσε νεκρός σε μάχη με τους αντάρτες.

Οι φωτογραφίες είναι από το βιβλίο ""Το τρίτο αντάρτικο, Αλγερία 1957-1961, Δραπέτευσα από την Λεγεώνα των ξένων", του Γιώργου Μανιάτη.

Ιδιαίτερη μνεία, αξίζει μια μονάδα που δεν ανήκε οργανικά στη Λεγεώνα, αλλά αποτελείτο αποκλειστικά από "collabos", συνεργάτες των γερμανών, δηλαδή. Δημιουργήθηκε το 1946 και ονομάστηκε "Τάγμα Ελαφρού Πεζικού των Κτήσεων" και αποτελείτο από 900 άνδρες, όλους καταδικασμένους σαν συνεργάτες και όπου η εθελοντική τους υπηρεσία θα λειτουργούσε σαν έκτιση των ποινών τους. Το τάγμα στάλθηκε στην Ινδοκίνα και διαλύθηκε το 1950. Πολλοί από τους άνδρες του προτίμησαν να συνεχίσουν την υπηρεσία τους στην Λεγεώνα, παρά να γυρίσουν στη δημοκρατική Γαλλία.

Ακόμα και στις αρχές της δεκαετίας του '60, στα τελευταία δραματικά χρόνια της γαλλικής παρουσίας στην Αλγερία, το πνεύμα των Waffen SS ήταν ακόμα ζωντανό! Δεν είναι τυχαίο ότι οι μονάδες των Λεγεωνάριων Αλεξιπτωτιστών, ήταν οι πρώτες που ξεσηκώθηκαν ενάντια στην ανεξαρτητοποίηση της χώρας και πολλά στελέχη τους πέρασαν τις τάξεις του OAS, μιας ακροδεξιάς οργάνωσης των Γάλλων αποίκων, που μάχονταν ενάντια στην πολιτική του Ντε Γκωλ.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΛΕΓΕΩΝΑΣ

Η σημαία της Λεγεώνας
Μας αποκαλούν ξεροκέφαλους,
Και έχουμε την χειρότερη φήμη.
Αλλά δεν δίνουμε δεκάρα,
Γιατί είμαστε περήφανοι
που ανήκουμε στην Λεγεώνα.
Και αυτό που οι ηλίθιοι ξεχνούν
Είναι πως από τον στρατιώτη
μέχρι τον άποικο,
Έχουν την ψυχή των Σωματοφυλάκων,
Οι Λεγεωνάριοι

Τραγούδι αφιερωμένο από την Edith Piaf στην Λεγεώνα

Όχι, δεν μετανιώνω για τίποτα
Πληρώθηκε, παραμερίστηκε, ξεχάστηκε,
Δεν με νοιάζει το παρελθόν...
Προσπεράστηκε για πάντα,
Ξεκινάω πάλι από την αρχή.
Όχι, δεν μετανιώνω για τίποτα

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

THE FRENCH FOREIGN LEGION,
John Laffin
I NOSTALGICI
Saint-Loup
Δραπέτευσα από την Λεγεώνα,
Γεωργίου Μανιάτη
FRENCH FOREIGN LEGION SINCE 1945,
Ospre's Series

Τρέχουμε. Ο Τήγκον πέφτει. Είναι ένας κοντόχοντρος Γερμανός λεγεωνάριος. Δεν σηκώνεται. Οι υπαξιωματικοί που ακολουθούν τον αρχίζουν στις βλαστήμιες και στις κλωτσιές. Και ο Τήγκον σηκώνεται. Και προχωράει. Ο Πιερούτι πέφτει. Ο πανύψηλος Γερμανός λεγεωνάριος Σπλίτ πέφτει. Ο Σπλιτ κλαίει. Τους σηκώνουν κι αυτούς με βλαστήμιες και κλωτσιές. Και προχωρούν. Και ο Σπλίτ κλαίει. Τρέχουμε. Όλο τρέχουμε.

Κάνουμε κύκλο. Γυρνάμε στη βουβή πολιτεία. Δεν ξέρω πως στέκομαι όρθιος. Νομίζω πως στέκομαι όρθιος επειδή ντρέπομαι. Αν δεν ντρεπόμουν θα έπεφτα. Αν δεν ντρεπόμουν θα είχα πεθάνει.

Μας βάζουν στη γραμμή. Τα γόνατα τρέμουν. Αλλ' ας τρέμουν τα γόνατα.Παίρνουμε το δρόμο για το στρατώνα, με βήμα στρατιωτικό.

"Εν, δύο, τρία, τέσσερα. Εν, δύο, τρία, τέσσερα..."

Το κεφάλι ψηλά. Τα χέρια να αιωρούνται τεντωμένα. Τα τακούνια να σκάβουν την άσφαλτο.

Υποχρεωτικά καμαρωτοί.

Υποχρεωτικά ξεκούραστοι...

Με το ένα, δύο, τρία αρχίζουμε και το τραγούδι της διμοιρίας. Θυμάμαι που το λέγαν οι Γερμανοί στη γλώσσα τους πριν ακόμη καταταγούμε. Es-Es marschieren: Τα Ες-Ες βαδίζουν. Εδώ το λέμε γαλλικά. La legion marche: Η Λεγεώνα βαδίζει. Σ' ένα σημείο ομολογεί ευθέως:

Nous n' avons pas seulement des armes
Mais le diable marche avec nous.

Δηλαδή:

Δεν έχουμε όπλα μοναχά
Αλλά και ο διάβολος βαδίζει μαζί μας.

Είναι Νίκο, ο ύμνος τω χιτλερικών Ες-Ες. Στη Λεγεώνα ξανάνιωσε και έγινε ύμνος δικός της.

Αθήνα 2001

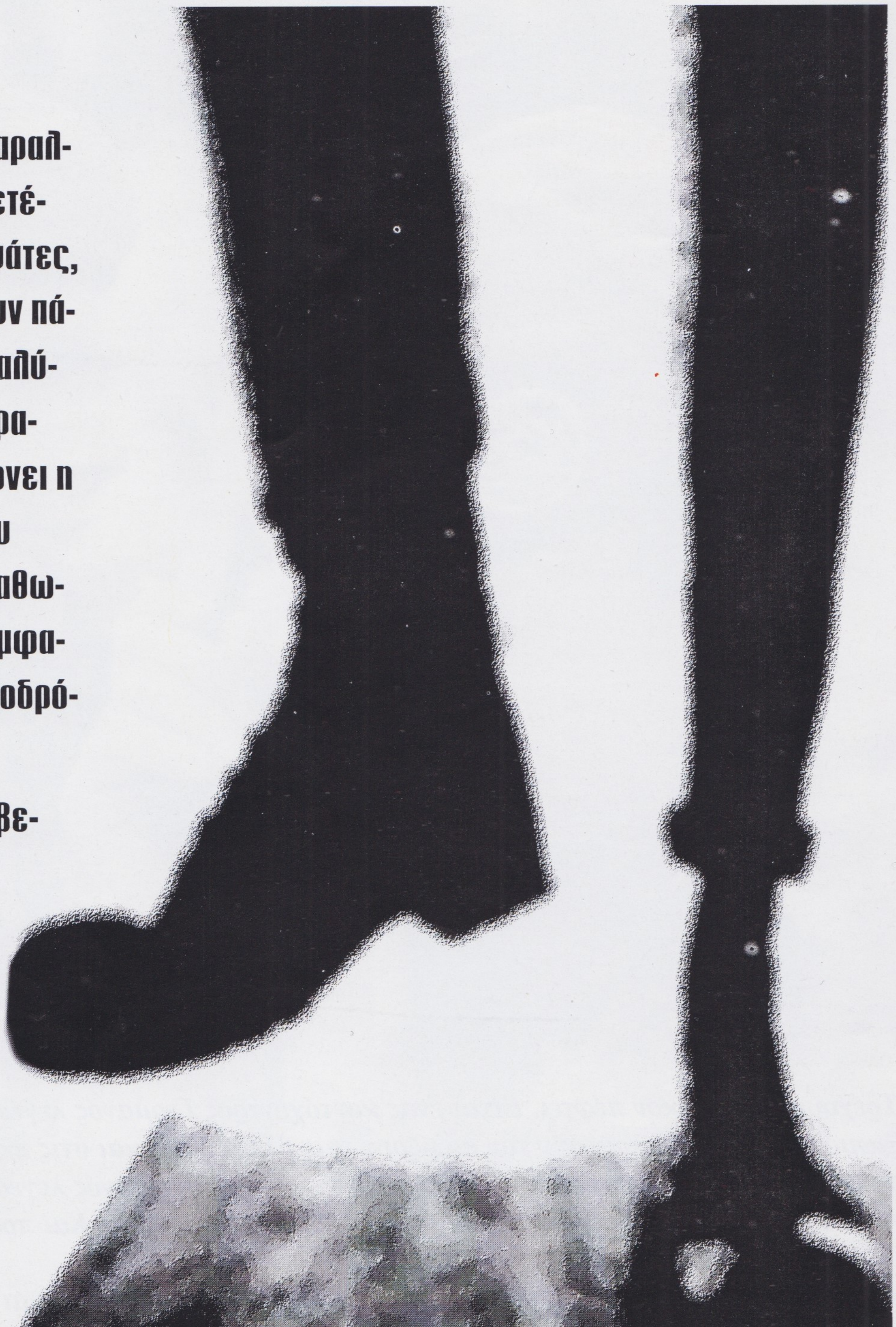
Η πόλη στρατοκρατείται!

Όπου κοιτάξεις αρβύλα και παραλλαγή. Σχολεία, πλατείες, καφετέριες η νεολαία στο χακί. Οι εργάτες, οι οικοδόμοι κι οι κυνηγοί έχουν πάψει από καιρό πια να είναι οι καλύτεροι πελάτες μαγαζιών με στρατιωτικά είδη. Την σκυτάλη παίρνει η τσαμπου καλεμένη νεολαία που φτύνει κυριλέ εμφάνιση και καθωσπρεπισμό, στρατικοποιείται εμφανισιακά και κατεβαίνει στο πεζοδρόμιο σαν ιδιότυπη "Μιλίτσια".

Επαναστατημένοι ή θύματα επιβεβλημένης μόδας;

Μιλιταρισμός ή απλά μαγκιά;

Σάββατο πρωί και μια βόλτα στο "κέντρο κατάταξης" των ανταρτών πόλεων, το Μοναστηράκι, δίνει απαντήσεις που προκαλούν ανατριχίλα σε ειρηνιστές ψευτοδιανοούμενους και κάνει τους θιασώτες της ελληνοτουρκικής φιλίας να τρέμουν.

Η νεολαία είναι καζάνι που βράζει και οι φλόγες που το κάνουν να καίει έχουν χρώμα φαιοπράσινο

κείμενο **Παναγιώτης Καρυτιανός** φωτογραφίες **Νίκος Κωνσταντίνου**

ΠΑΙΔΙΑ

Θανάσης ετών 16, μαθητής Λυκείου. Κατεβαίνει την Ηφαίστου με μια παρέα συνομηλικών του. Φοράει χακί στρατιωτικό τζάκετ και κρατάει στο χέρι παλιά τεύχη περιοδικών στρατιωτικού ενδιαφέροντος. Στο μπράτσο ραμμένη ελληνική σημαία. ***"Θέλω να περάσω στην Σχολή Ευελπίδων, να γίνω Αξιωματικός. Η ιδέα του Στρατού με ενθουσιάζει. Θέλω να πολεμήσω για την Ελλάδα και να σκοτώσω Τούρκους!"***
Ο πιτσιρικάς μιλάει και τα μάτια του λάμπουν, πιστεύει κάθε λέξη απ' όσα λέει. Φαίνεται ότι όταν ήταν μικρός δεν έκαψε τα πολεμικά παιχνίδια όπως του είπαν και να τα αποτελέσματα. ***"Τρελαίνομαι για όπλα, κάθε καλοκαίρι πηγαίνω στον παππού μου στην Κρήτη και τον ζαλίζω με τα όπλα. Τ' αδέλφια μου ασχολούνται με μπάνια και αμμουδιές αλλά εγώ έχω κόλλημα με τα όπλα. Έχω ρίξει με κυνηγετικά αλλά και με καλάσνικωφ".*** Το λέει και φουσκώνει από καμάρι. ***"Στην Κρήτη όλα τα παιδιά στην ηλικία μου αλλά και πιο μικρά ξέρουν από αυτά. Εδώ στην Αθήνα όχι και τόσο. Στην Ρωσία είδα στην τηλεόραση ότι ο Στρατός έχει μια μονάδα για παιδιά που εκπαιδεύονται από πολύ μικρά. Τρομερό! Εδώ ό,τι κάνεις από μόνος σου. Με τα φιλαράκια μου έχουμε φτιάξει ομάδα paintball και όποτε μπορούμε την κάνουμε για το βουνό."*** Και η πολιτική; ***"Δεν ασχολούμαι με τα κόμματα. Όποιος μισεί περισσότερο τους Μογγόλους μαζί του είμαι, φέρτε μας πυρηνικά να τους κάψουμε!"***
Εναλλακτική πρόταση για την εδραίωση της ελληνοτουρκικής φιλίας πάνω σε νέες βάσεις από έναν έφηβο που δεν θα ευχαριστούσε ποτέ τους Αμερικάνους.

Παναγιώτης Σβωλόπουλος, υπάλληλος σε κατάστημα με στρατιωτικά είδη.
Το χακί είναι μόδα ή κάτι άλλο; ***"Κοίταξε εμείς κάνουμε εμπόριο, μακάρι να μπορούσαμε να το επιβάλλουμε σαν μόδα, αλλά δεν πρόκειται να δεις ποτέ στην τηλεόραση διαφήμιση για στολές παραλλαγής. Αντίθετα οι επώνυμες εταιρίες ρούχων προσπαθούν να προσαρμοστούν στην ζήτηση του κόσμου και προωθούν αυτά τα λεγόμενα μιλιτέρ. Παλιότερα οι αποκλειστικοί πελάτες ήταν εργάτες που τα φορούσαν στην δουλειά ή κυνηγοί. Τώρα η συντριπτική πλειοψηφία είναι μεταξύ 15 και 23 και τα φοράνε στην καθημερινή τους ζωή, στο σχολείο ή στην βόλτα με την παρέα. Αυτά που φεύγουν περισσότερο είναι τα φλάινγκ, τα στρατιωτικά παντελόνια, οι αρβύλες και τα μπλουζάκια με εμβλήματα των Ειδικών Δυνάμεων ή αντιτουρκικά".*** Το κλίμα ελληνοτουρκικής φιλίας έχει επηρεάσει την κίνηση στο μαγαζί; ***"Τούρκος καλός μόνο νεκρός. Όταν πρωτοβγήκε αυτό το μπλουζάκι φίλε μου δεν προλαβαίναμε να παραγγέλνουμε.
Τι να σου πω ίσως οι πιτσιρικάδες να μην βλέπουν Ευαγγελάτο".***

Ή ίσως να ξερνάνε στην σκέψη ότι κάποιοι βγάζουν φράγκα απ' αυτό το παραμύθι. Τίποτα ιδιαίτερο σου ζητάνε; ***"Άκου να σου πω, τα περισσότερα παιδιά προσπαθούν να προσαρμόσουν τις απαιτήσεις τους στο περιορισμένο χαρτζιλίκι τους, μην νομίσεις ότι είναι τίποτα πλουσιόπαιδα. Υπάρχουν πάντως και οι λίγο μεγαλύτεροι που μπορεί να ψάχνουν για κάτι πιο εξεζητημένο ή αυτοί που αγοράζουν για δώρα μαχαίρια, παγούρια ή σημαίες. Αρκετοί είναι αυτοί που θέλουν μετάλλια, ναζιστικά σήματα και τέτοια κόλπα αλλά εγώ δεν έχω τέτοια και πάνε δίπλα."*** Δίπλα βρίσκεται ένα μαγαζί-μουσείο με στρατιωτικά εμβλήματα, διακριτικά, ακόμα και κράνη και πηλήκια του δευτέρου παγκοσμίου. Πολλοί κοιτάνε, λίγοι αγοράζουν. Οι τιμές απαγορευτικές.

ΣΤΟ ΧΑΚΙ

Ένας τύπος ντυμένος στα κατάμαυρα παζαρεύει από ώρα δύο ναζιστικά μετάλλια. Τελικά παίρνει ένα σήμα της ΕΟΝ του Μεταξά. ***"Ο παππούς μου ήταν Φαλαγγίτης στην ΕΟΝ και ο αδελφός του πατέρα μου στους Άλκιμους επί Επταετίας."*** Δέχεται να μας μιλήσει αφού τον διαβεβαιώνουμε πως δεν θα τον φωτογραφήσουμε. Είναι μόνιμος υπαξιωματικός στην Ζ' ΜΑΚ. Πριν πάει στον στρατό είχε φροντίσει να περάσει μια βόλτα από την Βοσνία συμβάλλοντας όπως μας είπε στο να μείνει η Ευρώπη καθαρή από Μουσουλμάνους και Τούρκους. ***"Να ξέρεις πως αυτά που ακούγονται για επισκέψεις Ελλήνων σε τουρκικά φυλάκια που γυρίζουν με ενθύμιο κομμένα αυτιά δεν είναι όλα Ράδιο αρβύλα. Στο λέω εγώ που τα ξέρω από μέσα τα πράγματα."*** Όλο και περισσότεροι νέοι υιοθετούν μιλιταριστικά στοιχεία στην εμφάνισή τους.

Κοντοκουρεμένοι με αρβύλες και στρατιωτικά ρούχα. Το γεγονός αυτό έχει να κάνει μόνο με το προσωπικό στυλ του καθενός ή μπορεί να έχει και άλλες προεκτάσεις;

"Κοίταξε, εγώ είμαι Φασίστας. Όταν βλέπεις κάποιον να υιοθετεί την φασιστική αισθητική αυτό δεν είναι τυχαίο. Όταν έχεις έναν νέο που του πιπιλίζουν καθημερινά τα μυαλά για ειρήνη, φιλία των λαών και αηδίες κι αυτός τους γυρνάει την πλάτη και φοράει παραλλαγή θέλει να τους δείξει πως δεν το τρώει το παραμύθι. Οι νέοι γουστάρουν βία. Όλοι οι πόλεμοι από νέους γίνανε, οι νέοι κάνουν τα επεισόδια στα γήπεδα, οι νέοι τσακώνονται στις γειτονιές, οι νέοι ακούνε βίαιη μουσική. Για ποιά ειρήνη μιλάνε. Η ειρήνη ταιριάζει μόνο στους νεκρούς και τους πρεζάκηδες που μέσα στην μαστούρα τους αισθάνονται γαλήνη και ηρεμία. Όλα αυτά τα παιδιά βέβαια δεν σημαίνει ότι είναι ενταγμένα σε φασιστικά κόμματα και οργανώσεις. Ούτε κι εγώ δεν είμαι άλλωστε που στο δηλώνω κιόλας."

Αν το προσωπικό στυλ του καθενός είναι η εξωτερίκευση της ψυχοσύνθεσής του τότε ποιά είναι η ψυχοσύνθεση αυτών που επιλέγοντας στρατικοποιημένη εμφάνιση διαπερνούν την γραμμή και αυτοτοποθετούνται στην εμπόλεμη ζώνη;

ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΟ ΧΑΚΙ

Τα παιδιά που μας περιβάλλουν είναι οι «άλλοι», οι... θερμοκέφαλοι

Σε ποιόν κηρύσσουν πόλεμο αποποιούμενοι τον ρόλο του αμάχου; Μήπως στην λαπαδοποίηση της αστικής κοινωνίας; Μήπως τελικά το χακί και η λατρεία του στρατού καταδεικνύουν την υποσυνείδητη έστω γοητεία που ασκεί στον άνθρωπο ο πόλεμος, η μάχη, ο αγώναςΓύρω μας έχουν μαζευτεί πολλά παιδιά που παρακολουθούν την συζήτησή μας. Άλλοι είναι μακρυμάλληδες, άλλοι κοντοκουρεμένοι ή ξυρισμένοι. Κανείς τους δεν έχει πάει στον στρατό κι όμως τους γοητεύει. Κατά την διάρκεια της θητείας τους οι περισσότεροι θα αγανακτήσουν υπηρετώντας σε έναν στρατό που κάνει τα πάντα για να είναι μισητός και ανέχεται για αξιωματικούς ένστολους δημοσίους υπαλλήλους. Αυτό που τους ενθουσιάζει δεν είναι οι 18 μήνες της θητείας, είναι η καθαρή στρατιωτική ιδέα, η μαχητικότητα και η αγωνιστικότητα. Η κουβέντα μαζί τους μας οδηγεί σε συμπεράσματα που συνηγορούν στην άποψή μας. "Δεν γουστάρουμε τους φλώρους και τις κότες" λένε οι περισσότεροι υποστηρίζοντας την επιλογή τους. "***Δεν θέλουμε οι πολιτικοί να κάνουν υποχωρήσεις. Δεν φοβόμαστε τους Τούρκους.***" Τα παιδιά που μας περιβάλλουν δεν θα μπορούσαν να είναι συνδρομητές στον Οικονομικό Ταχυδρόμο. Είναι ο "άλλοι", οι θερμοκέφαλοι, αυτοί που χαλάνε την σούπα και κάνουν αυτούς που την ανακατεύουν με την κουτάλα να τρελαίνονται. Ο μπούλης με την γραβάτα από το Κολωνάκι και το αλάνι με το φλάινγκ απ' το Μοναστηράκι. Δύο κόσμοι αντίθετοι που συγκρούονται. Ο πόλεμος είναι το απόλυτο κακό. Όχι για τις ανθρώπινες ζωές που χάνονται αλλά για την πτώση στους δείκτες των Χρηματιστηρίων. Δεν θα ρισκάρουμε εμείς την είσοδό μας στην ΟΝΕ γιατί αυτά τα τσογλανάκια γουστάρουν φασαρίες και περιπέτειες.

Να όμως που σε κάποια από αυτά τα "τσογλανάκια" θα μπορούσε να γεννηθεί η ιδέα πως στις φωτιές είναι καλύτερο αντί για τα πολεμικά τους παιχνίδια να κάψουν τους εχθρούς και τους προδότες του Έθνους...

ΓΥΑΛΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ο πραγματικός κόσμος, όσο σκληρός και λιγότερα φαντασμαγορικός δείχνει, τόσο πιο αληθινός προβάλλει μπροστά μας. Γκρίζος με μια μαύρη διάθεση, ξεφεύγει από τα έντονα χρώματα της οθόνης και την απατηλή λάμψη των εκάστοτε τηλεοπτικών αστέρων.

Ο "εφευρέτης" που ανακάλυψε το τέλειο ναρκωτικό (την τηλεόραση, δηλαδή), αν και πολλοί σίγουρα τον ευγνωμονούν, γιατί όπως ήταν φυσικό βρέθηκε επιτέλους ο τρόπος να εξουσιάζουν και τα πιο δύσκολα πρόβατα, ίσως ο ίδιος να απείχε από όλη αυτή την μαζική υστερία. Όπως ο εφευρέτης του τηλεκοντρόλ Ρόμπερτ Άντλερ, ο οποίος αν τύχει και βρεθεί "αντιμέτωπος" με την "συμπαθέστατη" T.V., για παραπάνω από μία ώρα τρελαίνεται.

Ο τηλεοπτικός, λοιπόν, κόσμος της ματαιοδοξίας δρα με ποικίλους τρόπους. Ένας πολύ έξυπνα σχεδιασμένος χώρος, που εισβάλει με το έτσι θέλω στο σπίτι μας και το μυαλό μας. Από τους σοβαροφανείς δημοσιογράφους, που βομβαρδίζουν το τηλεοπτικό κοινό με σκηνές βίας, μίσους (χειρότερα κι από τον πόλεμο) και πολιτικών διαπλεκομένων, περνάμε στις χαζοχαρούμενες πρωϊνές εκπομπές, όπου έμμεσα μας επιβάλουν πως να κινούμαστε, με τι να γελάμε και φυσικά τα "αξεσουάρ" που πρέπει να φορέσουμε για να τα κάνουμε όλα τα παραπάνω μέλη του πραγματικού εαυτού μας!

Αν φυσικά κάποιοι "αναιδείς" τολμήσουν να αποσχιστούν και κλείσουν τα μάτια, μέχρι να βγουν από την είσοδο του σπιτιού τους, στην σκληρή πραγματικότητα, προβάλλοντας το δικό τους "στυλ" ντυσίματος και τρόπο σκέψης ή έκφρασης, γίνονται η τέλεια λεία για κυνήγι, των ανθρώπων που βρίσκονται μέσα στο "κουτί" και όλων των υπόλοιπων, που στο μυαλό τους βρίσκεται μια τεράστια οθόνη επί εικοσιτετραώρου βάσεως. Ουδέν κακό αμιγές καλού, θα πουν μερικοί κι έχουν δίκιο. Ακόμη και αυτός ο γυάλινος κόσμος κλεισμένος αεροστεγώς σε σελοφάν, όταν έχει κέφια και δεν θέλει να εξοντώσει τον θεατή-θύμα του προσφέρει "απλόχερα" την καλή του πλευρά. Μερικές στιγμές μάλιστα προσφέρει και ποικιλίες (όχι ούζου) από ταινίες καινούργιες και μη, που θεωρούνται political correct!

Ένα μικρό διάλειμμα όμως, αφού απότομα θα προσγειωθούν στην πραγματικότητα, από δύο νεαρούς, που επηρεασμένοι από κάποια ταινία που είδαν σκοτώνουν για να ληστέψουν έναν ηλικιωμένο. Όχι, ότι χρειάζονταν να το δουν στην τηλεόραση αυτό. Μια ματιά στον καθημερινό τρόπο ζωής ενός μετανάστη (κυρίως Αλβανού) και θα βρουν αρκετές ιδέες, για το πως να περάσουν "ευχάριστα" τις ώρες τους και να "βγάλουν" χρήματα.

Όλοι, λοιπόν, θύτες, θύματα, βρίσκουν "παρηγοριά" μακριά από τη ζοφερή ατμόσφαιρα της καθημερινότητας στο γυάλινο κόσμο.

Έχουν γνώση οι φύλακες αυτού του κόσμου, ότι άμα ξυπνήσουν τα ζόμπι, η αλήθεια και μόνο θα τους πανικοβάλει και θα απαιτήσουν βιαίως, δραστικές αλλαγές, οπότε πρέπει με κάθε θυσία να τους κρατήσουν καλά "σφηνωμένους" στους καναπέδες τους. Όπως το βίντεο κλίπ με την αγελάδα, που ενώ την κόβουν φέτες ζωντανή, αυτή βλέπει τηλεόραση τρώγοντας ποπ-κορν και νιώθοντας καθόλου πόνο, συνεχίζει την "ζωή της"... Πριν βιαστείτε να γελάσετε, το συγκεκριμένο θέμα προβλήθηκε στην Αμερική, ως αντι-διαφήμιση για τον τηλεοπτικό τρόπο ζωής και φυσικά "θάφτηκε" από τα media... Τι πρωτότυπο!

Αυτή λοιπόν, είναι η ζωή του γυάλινου κόσμου. Μόνο που έχει όντως ημερομηνία λήξεως! Και βρίσκεται πολύ κοντά σ' εσάς, για να μπει ένα τέλος!

Ο τρόπος απλός... Σηκώστε το δάκτυλό σας (όχι σαν τον Ε.Τ., εσείς δεν ψάχνετε τρόπο επικοινωνίας) και ακουμπήστε το κουμπί που έχει την ένδειξη off.

Αν το κάνατε ήδη, σας καλωσορίζω στον δικό μας τρόπο ζωής! Τώρα είναι μόνο στο χέρι σας να τον κάνετε καλύτερο, γκρεμίζοντας τις ψευδαισθήσεις και κτίζοντας από την αρχή την τόσο "διάσημη" καινούργια τάξη πραγμάτων!

Η έκφραση "virtual reality"

είναι μία έκφραση για την οποία στην πραγματικότητα χωρά πολλή συζήτηση. Το "reality" ως γνωστόν σημαίνει πραγματικότης. Όμως, το "virtual" σημαίνει κυριολεκτικά, όπως μπορούμε να δούμε στο μεγάλο λεξικό της αγγλικής γλώσσης του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης: "being in essence and effect but not in fact", δηλαδή κάτι που υπάρχει σαν αίσθηση, σε ελεύθερη μετάφραση, αλλά όχι σαν γεγονός. Όλα αυτά η ελληνική γλώσσα, που βέβαια δεν έχει ουδεμία σχέση από πλευράς δυνατοτήτων με την αγγλική, ξεκάθαρα τα ονομάζει: "ΕΙΚΟΝΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ".

Η εικονική πραγματικότης,

λοιπόν, πρώτη φορά έκανε την εμφάνισή της στα ηλεκτρονικά παιχνίδια και στη συνέχεια απέκτησε πρακτική σημασία στις πολεμικές ακαδημίες και τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, όπως με τους εξομοιωτές πτήσεων και άλλες πολλές ανάλογες χρήσεις. Στην καθημερινή μας ζωή, που κάποιοι θέλουν να είναι ένα "video game" η εικονική πραγματικότης ονομάζεται τηλεόραση, τηλοψία, τηλε-χούντα, τυραννία της σκέψεως, "μεγάλος αδελφός" ή όπως αλλιώς θέλετε να την αποκαλέσετε! Κάποιοι νομίζουν πως ζουν μέσω της τηλεοράσεως, κάποιοι νομίζουν πως υπάρχουν, κάποιοι νομίζουν πως δοξάζονται, κάποιοι, τέλος, νομίζουν πως δεν ζουν ή δεν υπάρχουν και όλα αυτά μέσα από τα πολύχρωμα κανάλια της παγκόσμιας τυραννίας.

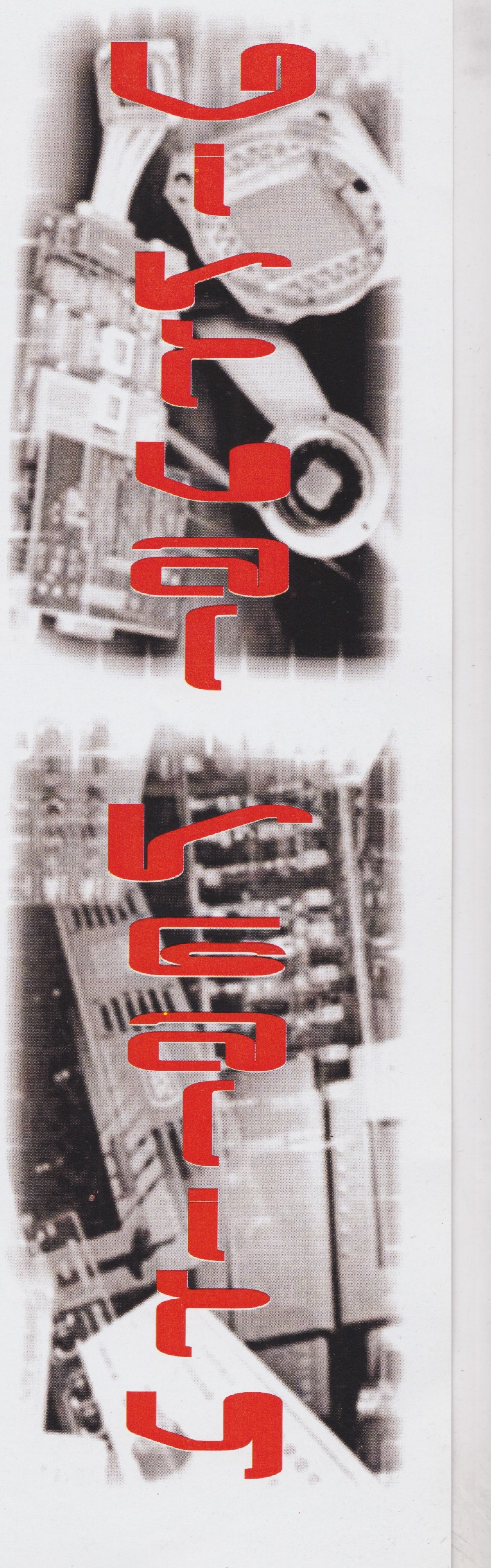
Η ανεργία μπορεί να έχει φθάσει στα ύψη, το έγκλημα να κυριαρχεί παντού και οι πολιτείες μας να είναι ανοχύρωτες. Όμως, όλα αυτά σταματάνε στις πολύχρωμες 29 ίντσες της ψηφιακής μας οθόνης και νομίζουμε πως κάτι διαφορετικό συμβαίνει από ότι στην πραγματικότητα συμβαίνει. Από την άλλη πλευρά "ηδονοβλεψίες του καπιταλισμού" απολαμβάνουν την πολυτέλεια μέσα από σαπουνόπερες και νεκρωμένες ψυχές τα αισθήματα μέσα από μελό τηλεοπτικές σειρές. Άλλοι, δικαιώνουν και εκτονώνουν την οργή τους από τα λόγια του στημένου από το σύστημα αγανακτισμένου ελεύθερου δήθεν και ανεξάρτητου παρουσιαστή! "Virtual reality"...

Πριν από χρόνια

είχα δει μία κινηματογραφική ταινία, που είχα νοικιάσει από ένα σχετικό κατάστημα διαρκείας οκτώ ωρών ονομαζόταν "ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ" (THE NET) και περιέγραφε μια μελλοντική κοινωνία όπου άνθρωποι σκουπιδοφάγοι που ζουν κάτω από τον τρόμο σε τρώγλες επαναστατούν όταν κάποιοι εχθροί του συστήματος προκαλούν βλάβη στον κεντρικό ηλεκτρονικό εγκέφαλο και σταματά η μετάδοση των τηλεοπτικών σταθμών. Ίσως εκεί που καταντήσαμε να είναι αυτός και ο μοναδικός τρόπος για τον οποίον θα ήταν ποτέ δυνατόν να επαναστατήσουν οι άνθρωποι του μέλλοντος!

Εάν θέλουμε να εμβαθύνουμε λίγο τα πράγματα θα πρέπει να πάμε στον Όσβαλντ Σπένγκλερ και στην παρακμή της Δύσεως, όπου αναφέρει ότι το τελευταίο απολίθωμα ενός μαγικού πολιτισμού δεν είναι τίποτε άλλο παρά ο λαός των εβραίων και τι σημαίνει μαγικός πολιτισμός; Τίποτε άλλο από το να παρασύρεις έναν ολόκληρο κόσμο μιμούμενος την πραγματικότητα (εξ ου και ο όρος μιμητική μαγεία) σε μία άλλη πραγματικότητα. Και αυτό ακριβώς είναι ο άρχοντας των ημερών μας, η "virtual reality".

Ν. Έξαρχος

Δαγκωματιές

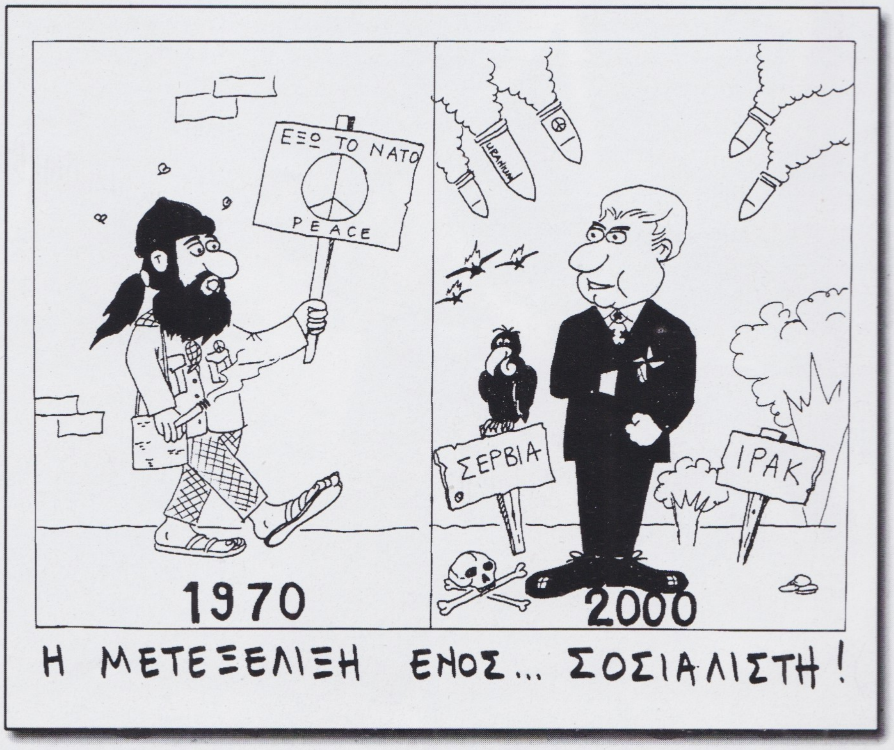
Βαράτε βιολιτζήδες! Κυρίες και Κύριοι, ναι, είναι πλέον γεγονός. Η "Αντεπίθεση" κυκλοφορεί πια μέσω πρακτορείου τύπου. Η λαοθάλασσα των θηλυκών θαυμαστριών μου απείλησε πως θα... ευνουχίσει όλη την ανδρική συντακτική ομάδα του περιοδικού σε περίπτωση που δεν συνεισφέρουν όλοι προκειμένου όλος ο γυναικείος πληθυσμός να απολαμβάνει το... λογοτεχνικό μου γράψιμο. Κορίτσια, τέρμα ο Μπάρκουλης, ήρθε ο Βρυκόλακας (ματς-μουτς)!

Γι αυτόν τον ξενέρωτο τον "Άγιο" Βαλεντίνο ο οποίος ντε και καλά είναι "ο προστάτης των ερωτευμένων" (χα...) του τα έσυρα πέρυσι. Φέτος για του "προστάτη" κάθε βλακοζεύγαρου προσθέτω πως όποιος τον "γιορτάζει" εκτός από βλάκας είναι και κερατάς με πατέντα!

Ζητώ ταπεινά συγγνώμη από τους αναγνώστες μου γιατί στο προηγούμενο τεύχος της "Αντεπίθεσης" δεν ασχολήθηκα καθόλου με την μεγάλη μου "αγάπη" την ΟΑΚΚΕ. Αγαπητοί "μουρλοί" χίλια συγγνώμη δεν θα ξαναεπαναληφθεί αυτό γιατί σας θεωρώ σαν την πιο "cult" φυσιογνωμία του ελληνικού μαρξιστικού - λενινιστικού - μαοϊκού - σταλινικού - ζαχαριαδικού (έλεος, φτάνει πια...) και δε συμμαζεύεται κινήματος. Η πιο απολαυστική στιγμή είναι όταν τους παίρνεις τηλέφωνο για να γελάσεις και αυτός που σηκώνει το ακουστικό (κλασσική φωνή συμπλεγματικού μπολσεβίκου) αρχίζει κάτι απίστευτες "πολιτικές αναλύσεις" (του κώλου...), οι οποίες σ' άλλες περιπτώσεις θα οδηγούσαν στο Δαφνί. Γιατί πως θα χαρακτηρίζατε εκτός από τρελλό κάποιον που θα σας έλεγε πως "το κέντρο του διεθνούς ναζισμού σήμερα είναι το τρίγωνο Μόσχα - Πεκίνο - Τεχεράνη"; Να 'στε καλά ρε που μας διασκεδάζετε και γελάμε.

Και μέσα σε όλα αυτά υπάρχουν και κάποιοι "φλώροι" που παριστάνουν τους εθνικιστές και οι οποίοι πιστεύουν πως η επιβολή των εθνικιστικών απόψεων έγκειται στο πόσο φρεσκοξυρισμένος είσαι, τι γραβάτα και σώβρακο φοράς και γενικώς αν ψωνίζεις στο Κολωνάκι...

Η Ελλάδα ως γνωστόν είναι η χώρα όπου είσαι ό,τι δηλώσεις. Το πιο μεγάλο βίτσιο που διαθέτει ο καθένας, ο οποίος έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του είναι πως αποτελεί το κέντρο του κόσμου και αυτό φυσικά συνεπάγεται πως ο τύπος αυτός είναι εκκολαπτόμενος "σωτήρας του έθνους". Κατά καιρούς είχαμε αρκετούς τέτοιους "σωτήρες" όπως ο Μπάμπης Κωνσταντόπουλος, ο Βασίλης Λεβέντης (γιατί ένας είναι ο πρόεδρος...), ο Βασίλης

Ζαφειρόπουλος (η δυναμική απάντηση από την νύμφη του Θερμαϊκού) και άλλοι τέτοιοι... κολοσσοί της πολιτικής. Τελευταίο δείγμα "σωτήρα" αποτελεί διαγραφείς βο(υ)λευτής της Ν.Δ. με δικό του τηλεοπτικό κανάλι. Τον βλέπω που λέτε καμμιά φορά την ώρα που απολαμβάνω τον αιματοχυμό μου να λεει, να λεει, να λεει... Και δεν λεω, ορισμένα από τα λεγόμενά του με βρίσκουν σύμφωνο, αλλά δεν μπορώ να τον υποστηρίξω γιατί όλα αυτά δεν τα έλεγε όσο ήταν στη Ν.Δ. Ρε πονηρέ Γιωργάκη, γιατί δεν πέρναγες "γενεές δεκατέσσερις" τον Κωστάκη τον Καραμανλή όταν ήσουν στο "μαντρί" του και τον περνάς τώρα; Να σου πω εγώ, ο "Βρυκόλακας" γιατί... Απλούστατα όταν ήσουν στο "μαντρί" του υπήρχε η προοπτική της "κουτάλας" της εξουσίας και γι' αυτό σφύριζες αδιάφορα για την διαφθορά αυτή. Τώρα βέβαια που σε "σούταραν" παριστάνεις τον Λέοντα, αλλά αυτά εδώ δεν πιάνουν.

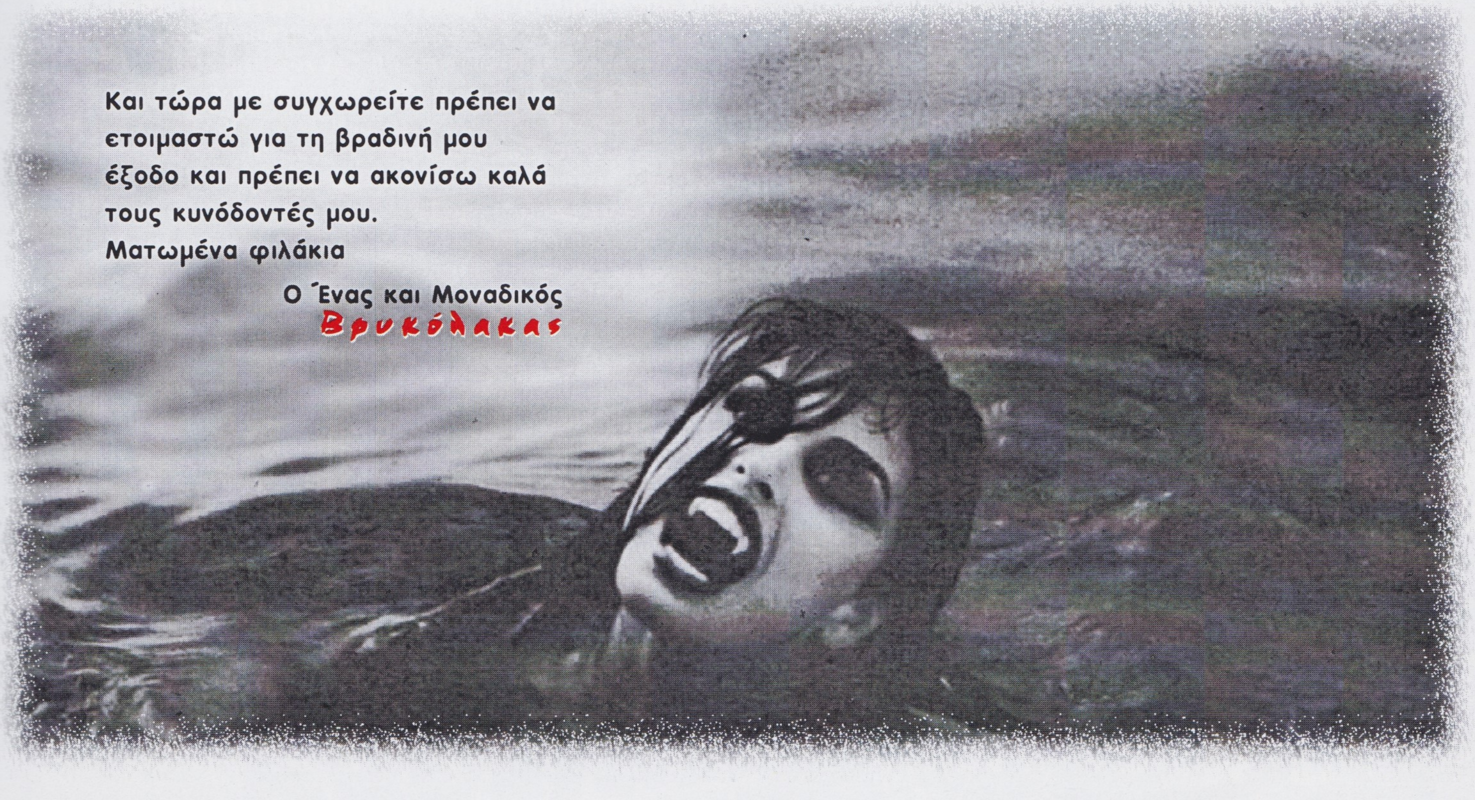
☠ Όσο για τους διαφόρους αποτυχημένους "εθνικόφρονες" (επανέρχομαι δυστυχώς) εν όψει των επερχόμενων εκλογών μπορούν να ονειρεύονται εκλογικούς θριάμβους, νεολαίες με στολές (ή με γραβάτες για τους πιο κυριλέ...), αλλά όταν στο τέλος δεν θα βρίσκουν ούτε την ψήφο τους στη κάλπη, ας μη μας πουν πως "το πολιτικό κατεστημένο βούλιαξε τρία πλοία με ψηφοφόρους μου", όπως ισχυρίζονταν μετά από κάθε εκλογές και ο Μπάμπης Κωνσταντόπουλος...

☠ Το SEVEN είναι ίσως το τηλεοπτικό κανάλι με την μικρότερη τηλεθέαση (δεν χορεύει νηστικό αρκούδι, Μπατατούδη, Μπατατούουυδη... Σήκω φύγε ρε από τον ΠΑΟΚ! Δεν άντεξα άλλο και το είπα. Ξαλάφρωσα!). δεν είναι λοιπόν, τυχαίο ότι σε αυτό το κανάλι υπάρχει η πιο παρακμιακή και σιχαμερή εκπομπή της ελληνόφωνης τηλεόρασης.
Μιλώ φυσικά για την εκπομπή του(;) Γρηγόρη Βαλιανάτου (ου,ου καλέ σύκα...) όπου για να σε προσκαλέσει ο "ντιγκιντάγκας" παρουσιαστής πρέπει να είσαι ή όμοιός του ή αντεθνικών απόψεων.

Κάτι τέτοιες ώρες θυμάμαι τον πρόγονό μου Βλαντ Τέπες Ντράκουλα τον επονομαζόμενο και "ανασκολοπιστή". Ε, ρε παλούκωμα που χρειάζεται...

☠ Ξέρετε ρε μάγκες τι σημαίνει να ανήκεις σ' ένα "κόμμα", που το κύριο προσόν του είναι η "νοημοσύνη", η πολιτική δράση είναι κάτω του μηδενός, να περιμένεις εσύ και το "κόμμα" σου μια φορά το χρόνο να ξεφύγεις από τη μιζέρια και την ανυπαρξία συμμετέχοντας στο αντικομμουνιστικό μνημόσυνο του Μακρυγιάννη, να έχεις το μοναδικό σου πανό με το όνομα της οργάνωσής σου - φάντασμα απέναντι από τις κάμερες, ο αρχηγός σου να είναι στην πρώτη σειρά των επισήμων γα να φαίνεται, εσύ και οι υπόλοιποι υστερικοί "συμμαχητές" σου να φτύνετε τα λαρύγγια σας φωνάζοντας συνθήματα της δεκαετίας του '50 και το βράδυ που κάθεσαι όλο χαρά μπροστά στην τηλεόραση για να δεις τα "κατορθώματά" σου να ακούς απ' όλα τα δελτία ειδήσεων πως στην εκδήλωση αυτή παρέστησαν μέλη του Εθνικιστικού Κινήματος, το οποίο μισείς όσο τίποτα άλλο, άσχετα αν το συγκεκριμένο κόμμα δεν είχε στείλει ούτε ένα μέλος του στο συγκεκριμένο μνημόσυνο. Τι σημαίνει αυτό; α) κάποιοι είναι τόσο δυνατοί που συζητιούνται ακόμη και αν δεν παρευρίσκονται κάπου β) κάποιοι άλλοι είναι τόσο ανύπαρκτοι, που τον "κώλο τους κάτω να χτυπήσουν" θα προκαλούν πάντοτε την θυμηδία και την αδιαφορία...

☠ Διαβάστε απόσπασμα από σχολική έκθεση να φρίξετε για το κατάντημα της Παιδείας: "έκλαψε και το δάκρυ κύλησε στο μέτωπό του". Φαίνεται πέσαμε σε Κύκλωπα...

Και τώρα με συγχωρείτε πρέπει να ετοιμαστώ για τη βραδινή μου έξοδο και πρέπει να ακονίσω καλά τους κυνόδοντές μου.
Ματωμένα φιλάκια

Ο Ένας και Μοναδικός
Βρυκόλακας

της **Μαίρης Βαρσαμίδου**

Κατά την ομηρική παράδοση, στην Οδύσσεια (Κ, 488) η μάγισσα Κίρκη συμβουλεύει τον Οδυσσέα να μεταβεί "εις Αϊδαου δρόμους και επαινής Περσεφονείς".

Πολλοί ήρωες αποτόλμησαν την κατάβαση στον Άδη. Ο Ορφέας, ο Ηρακλής. Η περιγραφή όμως, του Ομήρου είναι η αρχαιότερη και η πιο συναρπαστική, όσον αφορά την κάθοδο ενός θνητού στον Κάτω Κόσμο.

Ο Αχέροντας είναι το "κανάλι", που οδηγεί τους νεκρούς στη λίμνη Αχερουσία, όπου βρίσκεται το νεκυομαντείον της Εφύρας. Δεν χρησιμοποιώ παρελθοντολογικό χρόνο, διότι οι κάτοικοι διατηρούν ακόμη και σήμερα τις δικές τους δοξασίες για το "στοιχειωμένο ποτάμι" και τον συγκεκριμένο αρχαιολογικό χώρο.

Οι ανασκαφές που έγιναν το 1958-1964 και 1976-1977 από την Αρχαιολογική Εταιρία των Αθηνών έφεραν στην "επιφάνεια", θαμμένο κάτω από το ναό της μονής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, την αρχαία κρύπτη κάτω από την κεντρική αίθουσα του νεκρομαντείου, το "σκοτεινό ανάκτορο του Άδη".

Αυτό προκάλεσε περιέργεια στους κατοίκους της Πρέβεζας και ο καθένας έχει πλέον τη δική του ερμηνεία για τους προγόνους μας και τις "χθόνιες" λατρείες τους. Εμείς, επηρεασμένες από τις ιστορίες τους αποφασίσαμε να ξαναπάμε στον αρχαιολογικό χώρο, ο οποίος παρεμπιπτόντως φυλάσσεται 24 ώρες την ημέρα από έναν "περίεργο" φύλακα, ο οποίος θεωρεί παράδοση την φύλαξη του νεκρομαντείου, κάτι σαν οικογενειακό θέμα

Νέκυς στα αρχαία σημαίνει νεκρός Έτσι το νεκρομαντείο του Αχέροντα στάθηκε το ορμητήριο μιας περιπλάνησης στα νεώτερα μονοπάτια των αρχαίων χρόνων

Έτσι, λοιπόν, πριν αναχωρήσουμε για την περιπλάνησή μας στις καταπράσινες παρυφές του Αχέροντα, μέσα σε φυσικά μονοπάτια, αποφασίσαμε να περάσουμε για τελευταία φορά την είσοδο και να χαθούμε ψυχή και σώμα στους πέτρινους διαδρόμους, ανάμεσα σε εγκοιμητήρια, τοξωτές πύλες και τον μικρό λαβύρινθο, που οδηγεί στην υπέργεια κεντρική αίθουσα των ειδώλων, ανάμεσα σε διάσπαρτα πιθάρια γεμάτα από απανθρακωμένους καρπούς και μικρά κοχύλια, πλιθάρια, πωρόλιθοι και νεώτεροι πλακόστρωτοι διάδρομοι αποτελούν αυτό το τεράστιο κτίσμα, όπου ακόμη και οι τουρίστες που καταφθάνουν ανά εκατοντάδες, αντιμετωπίζουν με σεβασμό και βαδίζουν αθόρυβα για να μην "ενοχλήσουν τους νεκρούς"!

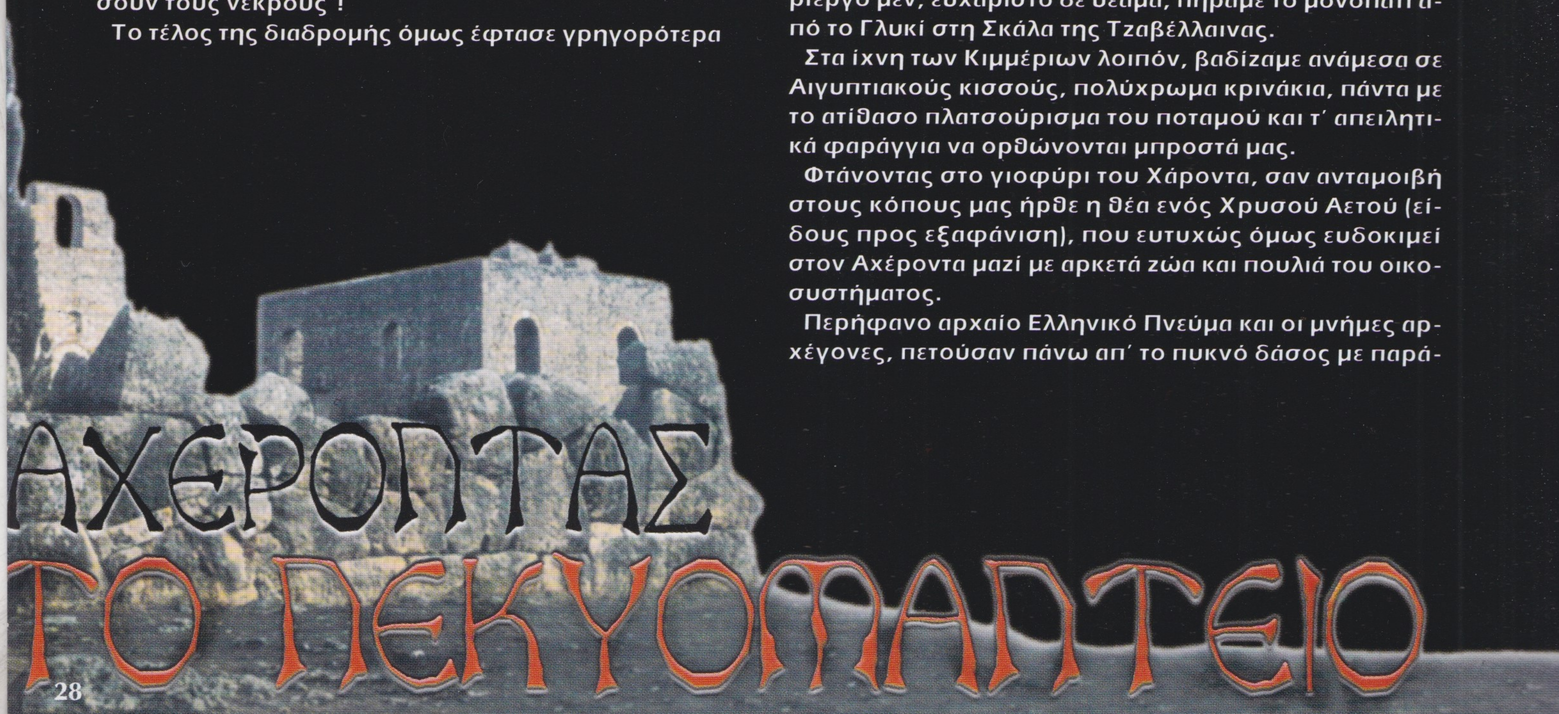
Το τέλος της διαδρομής όμως έφτασε γρηγορότερα απ' ότι ελπίζαμε, έτσι αποχαιρετήσαμε τον λαλίστατο φύλακα με την υπόσχεση ότι θα φέρουμε και άλλους... Έλληνες! Αφού το μεγαλύτερο παράπονο των συμπαθεστάτων κατοίκων είναι ότι εμείς οι "πρωτευουσιάνοι" τους έχουμε ξεχάσει!

Βλέπετε, την Πρέβεζα, Πάργα και Αμμουδιά, κατακλύζουν Γερμανοί και Αυστριακοί (αξιοπρεπέστατοι σε όλες τις δραστηριότητές τους) επισκέπτες, ενώ οι νεοέλληνες ακόμη και στις διακοπές τους είναι βαρετοί και καλοπερασάκηδες (με την κακή όμως έννοια της λέξης), αγνοώντας την πραγματική ομορφιά της φύσης, μέσα σε δύσβατα, αλλά πάντα μαγευτικά μονοπάτια. Εξακολουθώντας ν' αποτελούμε για τους κατοίκους, περίεργο μεν, ευχάριστο δε θέαμα, πήραμε το μονοπάτι από το Γλυκί στη Σκάλα της Τζαβέλλαινας.

Στα ίχνη των Κιμμέριων λοιπόν, βαδίζαμε ανάμεσα σε Αιγυπτιακούς κισσούς, πολύχρωμα κρινάκια, πάντα με το ατίθασο πλατσούρισμα του ποταμού και τ' απειλητικά φαράγγια να ορθώνονται μπροστά μας.

Φτάνοντας στο γιοφύρι του Χάροντα, σαν ανταμοιβή στους κόπους μας ήρθε η θέα ενός Χρυσού Αετού (είδους προς εξαφάνιση), που ευτυχώς όμως ευδοκιμεί στον Αχέροντα μαζί με αρκετά ζώα και πουλιά του οικοσυστήματος.

Περήφανο αρχαίο Ελληνικό Πνεύμα και οι μνήμες αρχέγονες, πετούσαν πάνω απ' το πυκνό δάσος με πλαρά-

ξενους τρόπους.
Για τους πιο τολμηρούς το πέρασμα μέσα από το ποτάμι θα γίνει μια αξέχαστη εμπειρία, καθώς η μη καθορισμένη στάθμη του νερού και οι μικροί καταρράχτες, μπορούν εύκολα να σε "βοηθήσουν" να ανταμώσεις τον τυφλό μάντη Τειρεσία και τους προγόνους!

Μετά από 64 χιλιόμετρα απίστευτης ομορφιάς, ανάμεσα από ξασπρισμένους βράχους και μικρές πηγές που ξεπηδούν από την σπηλιά του Δράκου και ενώνουν τα νερά τους με τον Αχέροντα, η διαδρομή φτάνει στο τέλος της, όταν ο ποταμός γίνεται ένα με το Ιόνιο πέλαγος.

Για όσους προτιμούν τα "πραγματικά" ταξίδια από τα ονειρικά, παραθέτω μερικές αρκετά "προκλητικές" δραστηριότητες.

-Καγιάκ (Βαθμός δυσκολίας πέντε). Ράφτινγκ, όπου θα καταλήξετε ουρλιάζοντας (από χαρά) στο Γλυκί, την εκβολή του ποταμού. Επίσης Ιππασία, ποδηλασία και πεζοπορία συνιστάται μόνο τους θερινούς μήνες κυρίως τον Ιούλιο, καθότι τα μονοπάτια είναι στεγνά, κι έτσι δεν κινδυνεύετε να γκρεμοτσακιστείτε! Επίσης το καλοκαίρι είναι η πιο κατάλληλη εποχή για "κολύμπι" στον Αχέροντα, αφού τα νερά είναι πολύ παγωμένα και είναι μια καλή ευκαιρία να εκτιμήσουν όλοι τις καυτές ακτίνες του ήλιου!

-Θα ήταν μεγάλη αχαριστία να μην επαινέσω την εξαίρετη προσωπική εργασία των κατοίκων της Αμμουδιάς, του Μεσοποτάμου, του χωριού Γλυκί καθώς και του νομού Πρεβέζης γενικότερα. Θεωρώ χρέος μου να ευχαριστήσω δημοσίως τους ανθρώπους, όπου χωρίς καμμία (και το τονίζω αυτό) χρηματική απαίτηση, βοηθούν στην διάσωση του Αχέροντα, που απειλείται άμεσα με την συνεχή αύξηση των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων και των δωματίων προς ενοικίαση στις παρυφές του!

-Το ΕΤΑΝΑΜ και το πρακτορείο ανάπτυξης του Αμβρακικού σε συνεργασία με το υπουργείο περιβάλλοντος, φροντίζουν καθημερινά για την σωστή ενημέρωση των τουριστών, με το καταπληκτικό κέντρο πληροφοριών στην Αμμουδιά, όπου άρτια εξοπλισμένο λειτουργεί και σαν μουσείο. Επίσης διανέμουν φυλλάδια, χάρτες, πληροφορίες σε μικρά βιβλιαράκια με πολύ χαμηλές τιμές, ως οικονομική συνεισφορά στην προσπάθειά τους να ενισχύσουν την "αντίσταση" του Αχέροντα στη φθορά του χρόνου!

Επίσης τα Κέντρα πληροφοριών στο Γλυκί και στο Φανάρι προσφέρουν κι αυτά με την σειρά τους, βήμα προς βήμα, με φωτογραφίες και σχεδιαγράμματα, όλη την διαδρομή του Αχέροντα για ασφαλή μετάβαση στην "καρδιά" της φύσης.

Για πληροφορίες μπορείτε ν' απευθυνθείτε στα εξής τηλέφωνα: ΕΤΑΝΑΜ: 0682/23225.

Τελειώνοντας, όσοι ενδιαφέρονται να προκαλέσουν τη δύναμη της φύσης και να φτάσουν στα όριά τους, παραθέτω ένα μοναδικό "σπορ".

Πεζοπορία εννέα ωρών, κατάβαση από το φαράγγι μέσα στο παγωμένο ποτάμι, (Σεπτέμβριο μήνα) και διανυκτέρευση πάνω στα βράχια μουσκεμένοι, με το παγωμένο αεράκι να σας "δροσίζει", μέχρι τελικής πτώσεως!

Και αυτό ήταν μόνο η αρχή...

Αριστουργηματική είναι η περιγραφή, που δίνει ο μεγάλος Έζρα Πάουντ, εμπνευσμένος από την αντίστοιχη ραψωδία της Οδύσσειας, στην οποία ο Οδυσσέας κάνει θυσία στους Θεούς για να κατέβει στον άλλο κόσμο και να συναντήσει τον μάντη Τειρεσία. Επίσης αριστουργηματική είναι και η μετάφραση του Νίκου Σημηριώτη στο Canto I του Έζρα Πάουντ:

...Εκεί ο Ευρύλοχος κι ο Περιμήδης έκαναν θυσίες,
κ' εγώ, σέρνοντας το σπαθί μου απ' το πλευρό,
τετράγωνο έσκαψα λάκκον ως μία πήχη
χύσαμε μέσα προσφορές για τους νεκρούς,
πρώτα υδρομέλι κ' ύστερα γλυκό κρασί,
νερό μ' άχνα από αλεύρι,
κ' έπειτα έταξα προσευχές πολλές στ' αδύναμα
κεφάλια των νεκρών
πως όταν φτάσω στην Ιθάκη, στέρφους ταύρους διαλεχτούς
θυσία θα κάμω, την πυρά φορτώνοντας με δώρα,
και χώρια αρνί στον Τειρεσία, μαύρο μανάρι αρνί.
Σκοταδερό αίμα χύθηκε στο λάκκο,
Ψυχές απ' το Έρεβος, κατάχλωμοι νεκροί, νύφες
Κι άγουροι νιοί, τυραννισμένοι γέροι
Ψυχές με δάκρυα πρόσφατα, και τρυφερά κορίτσια,
Κι άντρες πολλοί, από αιχμές δοράτων λαβωμένοι,
Ρημάδια μάχης, με τη θλιβερή ακόμα αρματωσιά τους,
Πλήθος μαζεύονταν τριγύρω μου με αχόν πολύ,
Χλωμάδα πάνω μου, γι' άλλα σφαχτά τους άντρες κάλεσα.
Κόψαμε τα κοπάδια, αρνιά σφαγμένα με χαλκό
Κάναμε τις σπονδές, στους θεούς φωνάξαμε,
Στον τρανό Πλούτωνα, ευχηθήκαμε στην Περσεφόνη.
Με το στενό σπαθί έξω απ' το θηκάρι
Καθόμουν για να ξεμακρύνω εγώ τους άπληστους αδύναμους
Νεκρούς, ώσπου ν' ακούσω πια τον Τειρεσία.
Μα πρώτος ήρθ' ο Ελπήνορας, ο σύντροφός μας,
Άταφος, στην πλατιά τη γη ριγμένος,
Μέλη που είχανε μείνει στις αυλές της Κίρκης,
Αθρήνητος, χωρίς ταφή, που άλλοι μας βιάζαν μόχτοι.
Πνεύμα λυπητερό. Κ' εγώ με φτερωτά είπα λόγια:
"Πως έφτασες, Ελπήνορα, στο μαύρο ετούτον όχτο;
Πεζή ήρθες, τους θαλασσοπόρους ξεπερνώντας;"
Κ' εκείνος με βαριά φωνή:
"Μοίρα κακή, άφθονο κρασί! Κοιμόμουν στης Κίρκης το τζάκι.
Τη μακριά κατεβαίνοντας αφύλαχτη σκάλα
Στ' αντέρεισμα γκρεμίστηκα,
Του σβέρκου τσάκισα το νεύρο, διάβηκε η ψυχή στον Άδη.
Μα εσύ, ω Βασιλιά, θυμήσου με, άκλαυτο, άθαφτον,
Στοίβαξε τα όπλα μου, στήσε μνημείο στον όχτο που να γράφει:
Άνθρωπος δίχως τύχη, κι όνομα δεν έχει ακόμα",
Κι απάνω στήσε το κουπί που έλαμνα με τους φίλους.
Κι' ήρθε η Αντίκλεια, και την έσπρωξα,
κ' ύστερα ο Τειρεσίας, Θηβαίος,
Κρατώντας το χρυσό ραβδί, με γνώρισε, μίλησε πρώτος
"Κι άλλη φορά; γιατί; άνθρωπε μαύρης μοίρας,
ήρθες στους άφεγγους νεκρούς, στ' άχαρα ετούτα μέρη;
φεύγα απ' το λάκκο, κι άσε μου το αιμάτινο πιοτό μου,
να προμαντέψω".
Κ' έκαμα εγώ πίσω,
Κι αυτός, απ' το αίμα δυνατός, τότε είπε μου: "Οδυσσέα,
Κι αν πείσμα σου 'χει ο Ποσειδώνας, γυρισμό θα βρεις
Πάνω από μαύρα πέλαγα, χωρίς συντρόφους".

Τα μουσικά συγκροτήματα των οποίων τα νέα παρουσιάζουμε πιο κάτω είναι αποκλεισμένα από τον "έγκυρο" μουσικό τύπο και τα αντίστοιχα κανάλια. Δεν θα τους απονεμηθεί κανένα βραβείο από το MTV ή το MAD ούτε θα ακούσουμε συνεντεύξεις σε εκπομπή τύπου "Ποπ Κορν" ή "SUPER ROCK". Τα συγκροτήματα αυτά είναι το "απόλυτο κακό" για την μουσική βιομηχανία όχι γιατί είναι "αδελφές", ναρκομανείς ή σχιζοφρενείς, αλλά γιατί οι στίχοι τους μιλούν θετικά για την Πατρίδα, την Τιμή, την Αξιοπρέπεια, και οτιδήποτε σήμερα είναι "μη πολιτικά ορθό". Εμείς θα προσπαθήσουμε να κάνουμε στο αναγνωστικό μας κοινό ευρύτερα γνωστά τα μουσικά αυτά συγκροτήματα. Αξίζει να γνωρίσετε αυτές τις μπάντες ότι μουσική και να παίζουν (Metal, Oi, Hardcore, Rock, μπαλάντες και κλπ) και να ξέρετε ότι αξίζουν πολύ περισσότερο ηχητικά από διάφορα μουσικά σκουπίδια όπως RAGE AGAINST THE MACHINE, PUBLIC ENEMY και άλλους καραγκιόζηδες. Τα γκρουπ αυτά δεν παίζουν για προδότες, δειλούς και αδελφές… Παίζουν για σένα που σκέφτεσαι ελεύθερα και διατηρείς ακόμη το δικαίωμα σου στην επιλογή…

▶▶Τη στιγμή που θα διαβάζεται αυτές τις γραμμές ίσως να έχει κυκλοφορήσει δεύτερο cd των συμπατριωτών μας **IRON YOUTH** με γενικό τίτλο "Respect - Vefend - Create" από την Αμερικανική δισκογραφική εταιρία RESISTANCE RECORDS. Το ηχητικό αποτέλεσμα είναι ένας φοβερός Thrashcore μουσικός χείμαρρος.

▶▶Και μιας και μιλάμε για την RESISTANCE να πούμε πως έχει μπει πολύ δυναμικά στη προώθηση του φυλετικού Black Metal. Πρώτο της βήμα η κυκλοφορία του split-cd με τα Πολωνικά συγκροτήματα **THUNDERBOLT** και **KATAXU** ενώ ήδη πρέπει να έχει κυκλοφορήσει το SPLIT CD με HONOR (παίζουν Oi) με GRAVELAND (παίζουν Pagan Metal) οι GRAVELAND πρόσφατα κυκλοφόρησαν το πολύ καλό "creed of iron" στο γνωστό Pagan Metal στοιχείο τους με έντονες επιρροές από τους φοβερούς και τρομερούς BATHORY.

RESISTANCE

RESISTANCE RECORDS - P.O. BOX 67 - HILLSBORO - WV 24946

▶▶Στο ίδιο μουσικό μοτίβο κινούνται και οι **JUVENES** (Πολωνοί και αυτοί) με το cd "RIDDLE OF STEEL" το οποίο ουσιαστικά αποτελεί μια πολύ ενδιαφέρουσα μίξη BATHORY (από το "Hammerheart") και του σάουντρακ της ταινίας "Κόναν ο Βάρβαρος".

▶▶Είναι η ώρα για Hatecore και συγκεκριμένα για το νέο cd των Αμερικανών **CEDITION** με τίτλο "Already Dead". Για τους μη γνωρίζοντες γνωστοποιούμε πως σαν Hatecore προσδιορίζουμε το εθνικιστικό Hardcore.

▶▶Hatecore συνέχεια με τους **PLUNPER AND PILLAGE** (Το Hatecore Project του Ed, κιθαρίστα της κορυφαίας White Power του πλανήτη και μιλάμε φυσικά για τους BOUND FOR GLORY) να έχουν κυκλοφορήσει εδώ και καιρό το δεύτερό τους cd από την PANZERFAUST RECORDS.

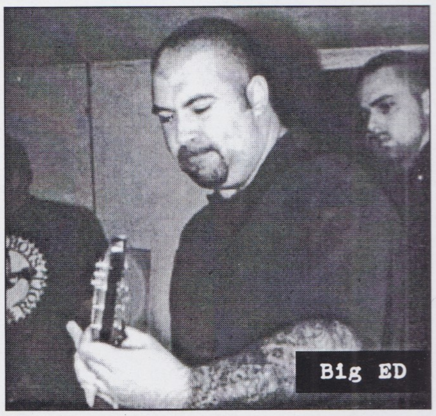
▶▶Το άλλο Project σχήμα του Ed, οι **BEFORE GOD** οι οποίοι μας εντυπωσίασαν με το εκρηκτικό Death Metal που έπαιζαν στο πρώτο τους cd, κυκλοφόρησαν το δεύτερό τους cd με τίτλο "UNDER THE BLOOD BANNEZ".

▶▶Αφού αναφερθήκαμε στους **BOUND FOR GLORY** σας λέμε ότι εκτός του ότι εντός ολίγου μπαίνουν στο στούντιο για την ηχογράφηση νέου cd ετοιμάζουν κι άλλο(;) Project σχήμα με τους Βρετανούς BRUTAL ATTACK. Το σχήμα θα ονομάζεται BOUND FOR ATTACK (ωραία σύνθεση ονομάτων) και ήδη έχει στο ενεργητικό του ένα cd πριν από έξι χρόνια.

▶▶Επιστροφή στον Black Metal ήχο. Η ANCESTRAL RESEARCH RECORDS (θυγατρική εταιρεία της RESISTANCE) θα επανακυκλοφορήσει το cd των Γερμανών **ABSURD** "Asyardsrei " με τρία επιπλέον τραγούδια. Οι ABSURD είναι μπάντα του Hendrik Mobus ο οποίος καταζητείται από την "Γερμανική δικαιοσύνη" και έχει διαφύγει στην Αμερική. Μια άλλη κυκλοφορία της εν λόγω εταιρίας θα είναι το "May tup Hammer Smash the cross" των Γερμανών **THOR'S HAMMER**.

▶▶Ξέραμε για split cd με δύο συγκροτήματα, να όμως που υπάρχουν και με τρία. Για του λόγου το αληθές η IGFARBEN PRODUCTIONS κυκλοφορεί σύντομα ένα split cd με την συμμετοχή των **ARYAN BLOOD, CAPRICORNUS, HOLOCAUST.** Η Πολωνία πραγματικά κρατά τα σκήπτρα στο χώρο του φυλετικού Black Metal.

▶▶Η καλύτερη κυκλοφορία στο χώρο της White Power μουσικής σκηνής κατά το έτος 2000 ήταν αναμφισβήτητα το εκπληκτικό "Am Pups Dez Zeit "των **NOIWERTE** της κορυφαίας ίσως σύγχρονης Γερμανικής Εθνικιστικής μπάντας. Ήχος πολύ κοντά στο Metal, εξαίσια παραγωγή και πάνω από όλα μια μοναδική επική διάθεση σ' όλα σχεδόν τα τραγούδια.

Big ED

Η Σουηδική δισκογραφική εταιρεία MIDGARD RECORDS θα κυκλοφορήσει σύντομα τη συλλογή "Tribute to Skrewdriver" - σε διπλό cd, την οποία επιμελείται η πανέμορφη τραγουδίστρια Saga, τραγουδίστρια των **SYMPHONY OF SORROW.** Θα την αγοράσουμε οπωσδήποτε!

Η ίδια εταιρεία επίσης θα κυκλοφορήσει σύντομα τη συλλογή "White Pride World Wide, Volume 5" το οποίο θα περιέχει τραγούδια από: **FORTRESS, HETSEL, JOCKE KARLSSON, SAGA, KONKWISTA 88, HOOLS ATTACK** και **MIGHT OF RAGE.**

Οι ηγέτες του Ευρωπαϊκού White Power Metal, Τσέχοι **BULDOK** έχουν μπει στο στούντιο για την ηχογράφηση του νέου τους cd.

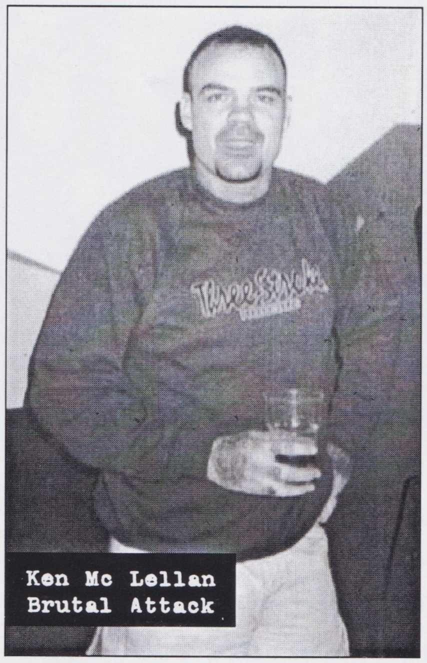
Νέο cd ετοιμάζουν και οι Γερμανοί **LANDSER,** των οποίων οι μέχρι τώρα κυκλοφορίες είναι δυσεύρετες γιατί απλούστατα είναι απαγορευμένες στη Γερμανία με πιο πρόσφατο παράδειγμα το "Zillertaller Turkenjaeyer' s".

Μετά από κάποια υποτονικά χρόνια, λόγω κυρίως εσωτερι-

Αγγλια

κών διαφορών, η Αγγλική σκηνή επιστρέφει δριμύτερη. Η δη στη συναυλία για τα 7 χρόνια από το θάνατο του Ian Stuart Donaldson έπαιζαν οκτώ (;) συγκροτήματα και το κοινό ξεπερνούσε τα 800 άτομα.

Το τρίτο του cd με το προσωπικό του σχήμα τους **WARLORD** ετοιμάζει ο Stigger (ο πρώην κιθαρίστας των SKREWDRIVER) το οποίο θα έχει γενικό τίτλο "Psycho Circus".

Ken Mc Lellan
Brutal Attack

Στο στούντιο έχουν μπει και οι Βρετανοί **EYE OF ODIN** για την ηχογράφηση του πρώτου τους cd "Odins Chosen" το οποίο θα κινείται στο χώρο Viking Metal (και μάλιστα πολύ βαρύ!).

Νέο cd θα έχουμε εντός ολίγου και από **BRUTAL ATTACK** (20 χρόνια παρουσίας, η μακροβιότερη White Power μπάντα).
που μαζί με τους **RAGE N' FURY, BRITISH STANDARD, CELTIC WARRIOR, LEGION OF ST. GEORGE, WHITE LAW** και **SPEARHEAD** αποδεικνύουν πως η Βρετανική Εθνικιστική μουσική σκηνή βρίσκεται σε συνεχή άνοδο.

Το δεύτερό τους cd με γενικό τίτλο "Fullen Heroes" κυκλοφόρησαν οι **INTIMIDATION ONE** από το Portpand. Αξίζει να σημειωθεί πως η δισκογραφική εταιρεία IMPERIUM RECORDS, διαθέτει όλα της τα κέρδη από την πώληση των cd της σε φυλακισμένους Εθνικιστές ανά τον κόσμο. Αξίζει την προσοχή μας!

INTIMIDATION ONE συνέχει καθώς σε λίγο καιρό θα κυκλοφορήσει ένα Split cd με τους Βρετανούς **BULDOG BREED.**
Η Oi! Μπάντα RIOT από τη Σουηδία (μέλη των εθνικοσοσιαλιστών **STORM**) έχει ήδη έτοιμο το δεύτερο cd της με τίτλο "Riot" στη Γερμανική Dim. Οι ίδιοι οι STORM θα ξεκινήσουν κι αυτή πολύ σύντομα τις ηχογραφήσεις.

Οι εξαιρετικοί επίσης Σουηδοί **HEYSEL** έχουν κι αυτοί έτοιμο νέο άλμπουμ με τίτλο "Violent Justice".

KILL OR BE KILLED και "THE ABC's of Hate": εκπληκτικό HateCore από Η.Π.Α στο ύφος των παλιών καλών SICK OF IT ALL αλλά με το σωστό attitude!

Μερικά πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία για τις ιδεολογικές "συμπάθειες" των **AGNOSTIC FRONT** την επόμενη φορά.

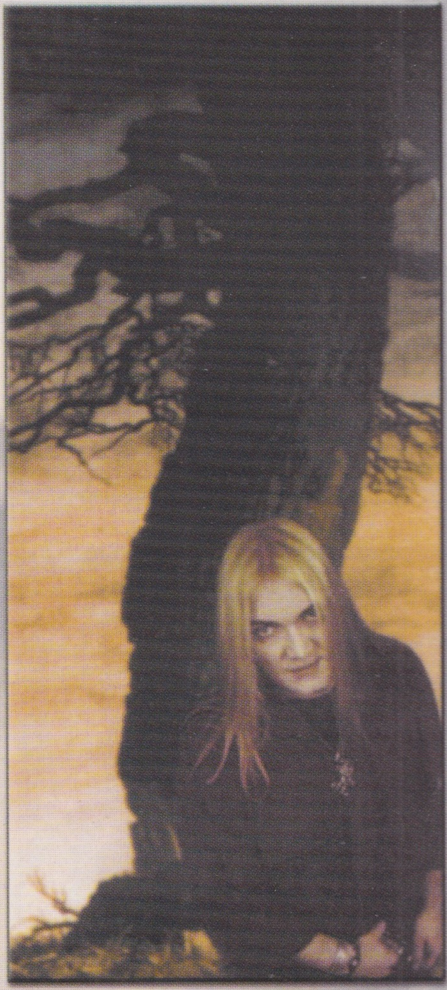
Το 3ο cd των Αμερικανών **ATTACK** (HateCore) μάλλον θα κυκλοφορήσει από την "Resistance Rec" κάτι αρκετά αναμενόμενο αφού κάποια μέλη της μπάντας είναι και μέλη του "National Alliance".

Οι Αθηναίοι **STOSSTRUPP** είναι μια καινούργια White Power μπάντα και το "WIR KOMMEN" το promo mini CD που κυκλοφόρησε το συγκρότημα αυτό.
Ο ήχος τους κινείται πολύ κοντά στο παραδοσιακό Βρετανικό Oi με κάποια ελάχιστα Hardcore στοιχεία.
Υπάρχουν 4 πολύ καλά τραγούδια σ' αυτό το mini CD και το καλύτερο κατά τη γνώμη μου είναι το "Nigger Stinger" με εμφανείς τις επιρροές από την κορυφαία skinhead μπάντα τους θρυλικούς SKULLHEAD.

Οι Φλαμανδοί **ANCIENT RITES** *αποτελούν σίγουρα ένα από τα παλαιότερα (ιδρύθηκαν ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του '80) και ποιοτικότερα συγκροτήματα της Ευρωπαϊκής Metal μουσικής σκηνής. Εξαιρετικοί μουσικοί, θαυμάσιες συνθέσεις, ενδιαφέρουσα ως έξοχη στιχουργική δουλειά και live εμφανίσεις που τους αναδεικνύουν... Πραγματικά πρόκειται ίσως για μια από τις 10 κορυφαίες Metal μπάντες παγκοσμίως. Επιπλέον ο ιδρυτής και ηγέτης της μπάντας* ***Gunther Theys*** *(μπάσο- φωνητικά) έχει μια ιδιαίτερη αγάπη για τη χώρα μας (και όχι μόνο) και έτσι μια καλή συνεργάτιδα του περιοδικού μας συζήτησε μαζί του για αρκετά ενδιαφέροντα(;) θέματα. Διαβάστε υπό τη μουσική υπόκρουση του "Fatherland"*

Dark Tales

Ancient Rites

Dark Tales

της Μαίρης Βαρσαμίδου

Καλησπέρα Gunther! Πες μου μερικά πράγματα για τους Ancient Rites σαν για να σας γνωρίσουν και αυτοί, που έρχονται για πρώτη φορά σε επαφή μαζί σας.
Οι Ancient Rites δημιουργήθηκαν το 1989. Με την πάροδο των χρόνων προβήκαμε σε διάφορες αλλαγές μελών και ανακατατάξεις γενικότερα. Το αποτέλεσμα όλων αυτών των καταστάσεων είναι, να είμαι εγώ το μοναδικό μέλος, που έμεινε από την αρχή.
Διάφορα πολύπλοκα προβλήματα παρουσιάστηκαν κατά τη διάρκεια της καριέρας μας. Λογοκρισία, βομβιστικές απειλές, πράγματα, που μας έκαναν πιο δυνατούς και πιο "ξεροκέφαλους"! Λόγοι που υπάρχουμε ακόμη, εδώ και δέκα χρόνια, έχοντας στο ενεργητικό μας αρκετά cd's και albums, ανάμεσά τους το πιο πετυχημένο (λόγω καλής διαφήμισης) Fatherland.

Σαν συγκρότημα είσαστε αρκετά ιδιόρρυθμοι! Οι μουσικές επιρροές σας κινούνται σε διάφορες μελωδικές συναντήσεις. Από το Deathmetal με σκληρά φωνητικά, σε πιο ατμοσφαιρικές συνθέσεις με black metal ήχο και progressive, σίγουρα έχετε πολλά να προσφέρετε!
Όντως, είναι πολύ δύσκολο να βάλεις κάποια συγκεκριμένη ετικέτα στη μουσική μας. Κινούμαστε σε διαφορετικά στυλ metal ακόμη και με κλασσικές ή folk επιρροές, στα πλαίσια της εθνικής μουσικής παράδοσης. Στιχουργικά και μουσικά προσπαθούμε να είμαστε αυθεντικοί (αυτό είναι που μετράει άλλωστε). Κάποιος σημαντικός άνθρωπος, που έπαιζε κλασσική μουσική περιέγραψε την μουσική μας ως μεσαιωνική. Αυτό ήταν ένα απρόσμενο κομπλιμέντο για εμάς, αφού είναι αρκετά δύσκολο να παίξεις κλασσική μουσική.

Δέκα χρόνια γνωριμίας μας είναι υπεραρκετά για να διαμορφώσω άποψη για τον ευγενικό σου χαρακτήρα και να εξοργιστώ με τις επιθέσεις, που κατά καιρούς δέχεσαι για τις πολιτικές σου πεποιθήσεις, από ανθρώπους που είναι θερμοί υποστηρικτές της "ελευθερίας του λόγου" και πρώην κολλητοί φίλοι σου.
Δεν μπορείς να φανταστείς πόσο δύσκολο και οδυνηρό είναι να "χάνεις" ανθρώπους που τους θεωρούσες αγαπητά πρόσωπα, από καταστάσεις τις οποίες δεν προκάλεσες, ούτε και μπορούσες να απαγορεύσεις.

Όλα ξεκίνησαν από το σύμβολο, την Φλαμανδική σημαία, που χρησιμοποιούμε στις συναυλίες μας. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί κάποιος θα πρέπει να ντρέπεται για τις ρίζες του και την εθνική κληρονομιά του.
Ευτυχώς όμως που υπάρχουν πολλοί άνθρωποι (οπαδοί και μη) οι οποίοι εκτιμούν απεριόριστα και σέβονται αυτό που κάνουμε αναβιώνοντας την εθνική μας υπερηφάνεια!

Τώρα που το Vlamms Block (εδώ και μερικά χρόνια δηλαδή) κερδίζει έδαφος, μπορεί να ταράξει τα νερά της κοιμισμένης πολιτικής ζωής;
Σίγουρα! Όλα τα κόμματα όμως και οι πολιτικές οργανώσεις από Χριστιανοδημοκράτες, κομμουνιστές, οικολόγους και σοσιαλιστές, ενώθηκαν επίτηδες για να εναντιωθούν στο Vlaams Block! Σε πόλεις όπως στο Antwerp, το Vlamms Block έγινε το κυριότερο και μεγαλύτερο κόμμα, όμως οι πολιτικοί αγνοούν επιδεικτικά τις ψήφους εμπιστοσύνης των πολιτών και αυτό αποδεικνύει περίτρανα την... δημοκρατία τους! Προκειμένου δε να περιορίσουν την δράση του Vlaams Block εφευρίσκουν ανά τακτά διαστήματα περιοριστικούς νόμους και απαγορεύσεις.
Το λυπηρό είναι ότι με την πλύση εγκεφάλου που κάνουν στους ανθρώπους, μερικοί πείθονται καθώς υπάρχουν και οι μετανάστες, οι οποίοι έχουν δικαίωμα ψήφου κι έτσι οι Βέλγοι κάτοικοι μπαίνουν στο περιθώριο πριν καλά καταλάβουν τι τους συμβαίνει!

Οι Dance Macabre, το project που δημιούργησες, σίγουρα προσφέρει μια διαφορετική μουσική άποψη. Μήπως αυτό εκφράζει περισσότερο την σκοτεινή πλευρά του εαυτού σου; Τις κρυφές σου επιθυμίες ίσως;
Μέσα από τους Dance Macabre μου δίνεται η ευκαιρία να εκφράσω στιχουργικά και μουσικά κάποια καινούργια ερεθίσματα. Όσον αφορά την μουσική είμαι πολύ ανοικτόμυαλος! Επίσης, πιστεύω ότι ένας καλλιτέχνης άμα το επιθυμεί, μπορεί να εκφραστεί με πολλούς τρόπους. Η μουσική των Dance Macabre είναι πιο ατμοσφαιρική και μελαγχολική. Παίξαμε αρκετές συναυλίες κι έτσι το project, που ήταν στην αρχή έγινε κανονικό συγκρότημα, αποτελούμενο από μέλη από την Φινλανδία, Γερμανία, Σερβία, Φλαμανδία, Ολλανδία, Αυστρία και Ελλάδα.

Πιστεύεις ότι οι πολιτικές απόψεις δεν πρέπει να μπερδεύονται με θρησκευτικά θέματα;
Πιστεύω ότι το καλύτερο για όλους θα ήταν να ασχολούνται με πράγματα που μας ενώνουν κι όχι μ' αυτά που μας χωρίζουν.

Έχω την υποψία, ότι μετά από την συγκεκριμένη συνέντευξη head hunters θα επικηρύξουν τους Ancient Rites, ή μήπως κάνω λάθος;
Oh well, έχουμε συνηθίσει σε τέτοιου είδους καταστάσεις! Ότι δεν μας σκοτώνει μας κάνει δυνατότερους!

Κλείνοντας αυτή την υπέροχη συζήτηση (ήρθε άλλωστε η ώρα να μου επιτεθούν ο Boris και ο Noris) έχεις να προσθέσεις κάτι για τους οπαδούς;
Σας ευχαριστώ όλους για την υποστήριξη που μου προσφέρετε όλα αυτά τα χρόνια! Ευχαριστώ για την συνέντευξη!
FLANDERS and ΕΛΛΑΔΑ ΑΙΩΝΙΑ!

Black Metal

Η Μουσική έκφραση του Εσωτερικού Φυλετικού Μυστικισμού

του **Νίκου Γιοχάλα**

"Οι άνθρωποι που θεωρούν το Black Metal σαν απλή μουσική, είναι λάθος. Το Black Metal είναι έννοια αρχετυπική. Εκφράζει το "αλλιώτικο", την απόκρυφη και εσωτερική όψη του ψυχισμού μας, με το να διοχετεύει την Αρχαία δύναμη στην πραγματικότητα.
Το Black Metal είναι κάτι παραπάνω από απλή μουσική, Το Black Metal είναι μια ιδεολογία που ακούγεται."

Hendrik Mobus

Τα παραπάνω λόγια ανήκουν στον Hendrik Mobus, γνωστότερου σαν Jarl Flagg Nidhoegg, μέλος της Γερμανικής Black Metal μπάντας ABSURD (για τον οποίο θα μιλήσουμε παρακάτω...) και είναι τα καταλληλότερα για να ξεκινήσει αυτή η αναφορά. Και αυτό, διότι είναι ενδεικτικά του τι πρεσβεύει σήμερα το Αληθινό Black Metal, έχοντας αποβάλλει τα όποια "αρνητικά στοιχεία" του παρελθόντος (τα οποία όμως το βοήθησαν να εξελιχτεί), μετά από μια μεγάλη περίοδο αναζήτησης της ταυτότητας του και έχοντας μια για πάντα κόψει κάθε δεσμό με την mainstream σημερινή "Black Metal" σκηνή, που όντας ξεπουλημένη στην εβραϊκή εμπορική μουσική βιομηχανία και στο "political correct" καθεστώς, αρέσκεται στο να προσφέρει θέαμα και ψυχαγωγία σε φοβισμένα και ανασφαλή παιδάκια (δες CRADLE OF FILTH, DIMMU BORGIR) χωρίς κανένα βαθύτερο ιδεολογικό υπόβαθρο. Το Black Metal σήμερα αποτελεί (κρατώντας πάντοτε τον ελιτίστικο και εσωτερικό χαρακτήρα του) μια Επαναστατική Λευκή Μουσική Αντίσταση, όπως ακριβώς το R.A.C., το Hatecore, to industrial...

Ιστορικά το Black Metal ξεκινάει να υφίσταται με τον πρώτο δίσκο-ορόσημο των VENOM, "Welcome to Hell" το 1981. Η τριάδα από το Newcastle της Αγγλίας, συνδυάζοντας ηχητικά την βαρύτητα του Metal των 70's και του N.W.O.B.H.M. με την ταχύτητα και την τραχύτητα του βρετανικού Punk (που τότε βρισκόταν στα τελευταία του) δημιούργησε ένα ήχο πρωτόγνωρο για την εποχή. Οι VENOM μισήθηκαν από κοινό και κριτικούς περισσότερο από κάθε άλλη μπάντα, αλλά λατρεύτηκαν από μια μερίδα σκληροπυρηνικών οπαδών, που δεν έδιναν δεκάρα για το τι πίστευαν οι άλλοι για τους VENOM. Σχεδόν παράλληλα (ή και λίγο αργότερα) στην Ευρώπη έχουμε την εμφάνιση συγκροτημάτων με παρεμφερή θεματολογία και επηρεασμένων μουσικά από τους VENOM, όπως οι HELLHAMER, οι SODOM, οι DESTRUCTION, οι BATHORY (που θα αποτελέσουν την σημαντικότερη επιρροή για το δεύτερο κύμα του Black Metal) και οι MERCYFUL FATE που όμως μουσικά ανήκαν στο χώρο του κλασσικού Heavy Metal. Στην Αμερική θα εμφανιστούν οι SLAYER, MAUTA, POSSESSED που ηχητικά θα σημαδέψουν την μετέπειτα έκρηξη του Death Metal τόσο στην χώρα τους, όσο και στην Σουηδία.

Η ενασχόληση του πρώιμου Black Metal με την "μαύρη" θεματολογία, που σε κάποιους μπορεί να φανεί αρνητική, φαίνεται και να έχει και τα θετικά της σημεία. Οι αναφορές στη μάχη ανάμεσα στο "καλό" και το "κακό" σαν αντίδραση στην νέα θρησκεία, παρουσιάζονται με μια πολεμική και αγέρωχη μορφή και κρύβουν το πλησίασμα προς τις αρχέγονες παραδόσεις του Παγανισμού, που όντως αργότερα θα συντελεστεί, με πρώτους διδάξαντες τους BATHORY.

Στις αρχές της δεκαετίας του '90, το πρώτο κύμα του Black Metal αποτελεί ήδη παρελθόν εδώ και αρκετά χρόνια. Στο χώρο μεσουρανεί το θηλυπρεπές Glam Rock το οποίο απευθύνεται περισσότερο στο χαζοχαρούμενο αμερικάνικο κοινό (και το οποίο έχει πλέον ψοφήσει οριστικά) και το Death Metal στο οποίο, πέρα από κάποιες θετικές μπάντες όπως οι Οντινιστές και Φυλετιστές Σουηδοί UNLEASHED, είχαν παρεισφρήσει από το χώρο του Grind Core μπάντες όπως οι καραγκιόζηδες NAPALM DEATH, που επηρεασμένες από την αγγλική "peacepunk" σκηνή, εισήγαγαν στο Death Metal αντιπολεμικούς, αντιρατσιστικούς και ψευτο-οικολογικούς στίχους (τους λεγόμενους "κοινωνικο-πολιτικούς"), νοθεύ-

οντας το σημαντικό αυτό παρακλάδι του Metal.

Τίποτα δεν προμήνυε την καταιγίδα που θα ακολουθήσει. Απαρχή αυτής "μια λάμψη από το Βόρειο Ουρανό (A Blaze in the Northern Sky)", όπως ονομαζόταν το δεύτερο άλμπουμ των DARKTHRONE που άλλαξε τα πάντα. Ήταν η αρχή του δεύτερου κύματος του Black Metal! Το "A Blaze..." ακολούθησαν και άλλες κυκλοφορίες από μπάντες της Νορβηγικής Underground Black Metal σκηνής όπως οι BURZUM, IMMORTAL, EMPEROR, SATYRICON και οι Viking Metallers ENSLAVED. Το δεύτερο κύμα του Black Metal ήταν ακραίο και πρωτόγονο στην αισθητική του. Στίχοι που μιλούσαν για Παγωμένα Σκοτεινά Δάση και το Ψύχος του Βορρά, δόξαζαν την εποχή των επιδρομών των Βίκινγκς και κήρυτταν Πόλεμο και Εκδίκηση εναντίων των χριστιανών εισβολέων. Φωτογραφήσεις με Μεσαιωνικά όπλα (σπαθιά, πέλεκυς, κεφαλοθραύστες), μαύρα δερμάτινα, περικάρπια με καρφιά (που παρέπεμπαν πίσω στις αρχές της δεκαετίας του '80, δίνοντας στο Metal την χαμένη του ταυτότητα) και πρόσωπα βαμμένα ασπρόμαυρα με το λεγόμενο Warpaint (πολεμικό βάψιμο) θυμίζοντας τις ιστορίες για την στρατιά των νεκρών του Όντιν, του Oskorei.

Hendrik Mobus

Τι ώθησε αλήθεια όλα αυτά τα παιδιά να κραυγάζουν για Πόλεμο, Φωτιά, Θάνατο και Καταστροφή; Ήταν μια αντίδραση ενάντια στο μοντέρνο κόσμο, την φιλήσυχη και καθησυχασμένη κοινωνία και γενικότερα ενάντια στα Ιουδαϊκά ήθη, που επιβλήθηκαν στην Ευρώπη και κυριαρχούν σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής. Το όραμα για ένα νέο κόσμο, το όνειρο για μια κοινωνία χωρίς πνευματικές και πολιτικές πανούκλες, κάτω από τις οποίες υποφέρουμε εδώ και αιώνες.

Όλη αυτή η δημοσιότητα και ο θόρυβος που ξέσπασε γύρω από το Black Metal, όπως ήταν φυσικό, προσέλκυσε την περιέργεια και το ενδιαφέρον πολλών νέων οπαδών αλλά και των μεγάλων Metal δισκογραφικών εταιριών, που έσπευσαν να εκμεταλλευτούν την αυξανόμενη δημοτικότητα του. Η εμπορευματοποίηση και η μετατροπή του Black Metal σε, άλλη μία, μόδα είχε αρχίσει...

Η τροπή που πήραν τα πράγματα έφεραν και το αναγκαίο ξεκαθάρισμα, που αναφέραμε και στην αρχή, που ήταν αναγκαίο να γίνει ώστε το, Εθνικοσοσιαλιστικό πλέον, Black Metal να προχωρήσει προς τον σκοπό του δηλ. να αναπτύξει μια περαιτέρω την σύνδεση της μουσικής με τη ιδεολογία και την προπαγάνδιση πολιτικών και θρησκευτικών θέσεων. Η Ευρωπαϊκή Μυθολογία, η Αριοσοφία, η Εθνικοσοσιαλιστική κοσμοθεωρία και ο Μυστικισμός του Αίματος είναι πλέον τα θέματα τα οποία καταπιάνεται στιχουργικά (και όχι μόνο) το N.S. Black Metal και το παρακλάδι του Viking/Pagan Metal.

Οι σημαντικότερες μπάντες δεν έρχονται πλέον από την Νορβηγία, που κρατούσε τα σκήπτρα στα μέση της Δεκαετίας του '90 (οι οποίες εκτός από τους BURZUM και ορισμένες άλλες είναι πλέον αδιάφορες), αλλά από την Πολωνία (GRAVELAND- οι άρχοντες του Επικού Pagan Metal-, THOR'S HAMMER, JUVENES, THUNDERBOLT, GONTYNA KRY, GALGENBERG) και την Γερμανία (ABSURD, NAGRAROTH, TOTENBURG, TUMULUS, BILSKIRNIR/ARYAN BLOOD, HALGADOM). Ακολουθούν η Γαλλία (KRISTALLNACHT), Φλαμανδία (DONAR'S KRIEG), Καναδάς (GODLESS NORTH), Ουκρανία (NOKTURNAL MORTUM, ARYAN TERRORISM), Λευκορωσσία (Sturm) κ.α. Παρατηρούμε την έντονη παρουσία σε μπάντες της Ανατολικής Ευρώπης, κάτι που είναι φυσικό, αφού μετά από δεκαετίες κομμουνιστικής τυραννίας, η νεολαία αναζητά πρότυπα στην αρχαία κληρονομιά των προγόνων τους.

Για την προώθηση και διανομή των NS Black/Pagan Metal κυκλοφοριών (αλλά και ιδεολογικών εντύπων), αφού το μποϊκοτάρισμα τους από τις "πολιτικώς ορθές" Metal εταιρίες είναι δεδομένο, έχουν δημιουργηθεί ανεξάρτητες underground εταιρίες που εξυπηρετούν το σκοπό αυτό. Οι περισσότερες από αυτές (D.T.B., Burznazg, Berzerker, Wolftower, No Colours) έχουν δεχθεί εισβολές από την αστυνομία με αποτέλεσμα την κατάσχεση του υλικού τους και διάφορες νομικές κυρώσεις με την κατηγορία της "διανομής νεοναζιστικής προπαγάνδας". Το εκπληκτικό είναι ότι οι περισσότερες από αυτές τις εταιρίες συνεχίζουν ακόμα να υπάρχουν παρά τις διώξεις που έχουν υποστεί!

Μια πολύ θετική εξέλιξη είναι η συνεργασία μεταξύ της Black Metal σκηνής και NS Skinhead ομάδων και οργανώσεων. Στη Πολωνία αυτό είναι δεδομένο εδώ και αρκετά χρόνια. Στη Γαλλία, μετά από έρευνες της αστυνομίας ήρθε στο φως η σχέση της ακραίας οργάνωσης Charlemagne Hammerskins (στενά συνδεδεμένης με το COMBAT 18) με μέλη των KRISTALLNACHT, A.M.S.G. Prod. κ.α. Στη Γερμανία, οι ABSURD εμφανίστηκαν σε συναυλία που διοργάνωσαν οι Saxonian Hammerskins. Η D.T.B. Rec. (ένας από τους υπεύθυνους της οποίας ήταν ο Hendrik Mobus, ντράμερ των ABSURD) σύναψε στενή συνεργασία με την εταιρία των Saxonian Hammerskins, HATE REC. Αυτή την στιγμή, ο Hendrik Mobus βρίσκεται φυλακισμένος στην Αμερική, όπου είχε διαφύγει, αφού στην Γερμανία αντιμετώπιζε ποινή κάθειρξης 5 ετών. Το μεγάλο "αδίκημα" του ήταν το να εκφράζει ελεύθερα τις απόψεις του σε μια χώρα που απαγορεύεται δια νόμου και η "δημόσια χρησιμοποίηση εθνικοσοσιαλιστικών συμβόλων"...

Τον Hendrik τον φιλοξενούσε στο σπίτι του ο Dr. William Pierce, αρχηγός του NATIONAL ALLIANCE, έως την σύλληψη του στις 28 Αυγούστου 2000. Τώρα ο Dr. Pierce δίνει δικαστικό αγώνα για να προσφερθεί στον Hendrik πολιτικό άσυλο στην Αμερική και να αποτραπεί τυχόν έκδοση του στην Γερμανία.

Τρομακτικό, σκοτεινό και απόμακρο... και όμως, πρωταρχικό δημιουργικό στοιχείο! Γιατί πριν από όλα ήταν αυτό... το αιώνιο και ακλόνητο στήριγμα των πάντων που περιείχε «εν σπέρματι» όλα όσα θα αποτελούσαν το σύμπαν... ΤΟ ΧΑΟΣ. Κι ύστερα.... Κι ύστερα, μια μονάχα υπόγεια περιοχή που εκτεινόταν κάτω από τη γη σε αντιστοιχία τόσο μακριά όσο και ο ουρανός. Εκεί βασίλευε το ...ΕΡΕΒΟΣ, πρωτότοκος γιος του Χάους. Κι έπειτα γεννήθηκε η Νύχτα. Τα πάντα ζουν στο απόλυτο σκοτάδι. Μα το Έρεβος κι η Νύχτα είναι αυτοί που θα γεννήσουν το... πρώτο φωτεινό στοιχείο... ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ!!!
ΕΡΕΒΟΣ
Το 2007 οι ηνωμένες πολιτείες του κόσμου είναι ένα καζάνι που βράζει. Το παγκόσμιο κοινοβούλιο όρισε εκτάκτως συνάντηση των αντιπροσώπων της Ευρωπαϊκής πολιτείας σε θέματα ασφαλείας. Η απόφαση πάρθηκε παμψηφεί, την υπόθεση ΕΡΕΒΟΣ έπρεπε να αναλάβει ο "Μεγάλος αδελφός" όπως το 2003 με το ξεκαθάρισμα των ηγετών της P.L JIHAD στη Παλαιστινιακή κρίση
Το στόχαστρο της επίλεκτης ομάδας ειδικών καταστολών εγκλώβισε το πρόσωπο με τον κωδικό "Έρεβος".
Η σημερινή πολύωρη ενέδρα φάνηκε να έχει αποτέλεσμα
Αλλά... να πάρει! -Κέντρο τον έχασα. Το στίγμα τον δίνει καθαρά σε αυτό το σημείο.
Στους κακόφημους δρόμους στην κοινοπολιτεία της νοτιοανατολικής επαρχίας, είναι επικίνδυνο να περπατάς... όχι μόνο αυτήν την ώρα
Ήταν όμως μαθημένος στη ζωή του δρόμου. Από μικρός μεγάλωσε στις φτωχογειτονιές της πιο απόκεντρης πολιτείας του 6ου και 7ου τομέα
Για να επιβιώσεις εκεί θέλει στ' αλήθεια κότσια
ΟΥΓΚ
Ας τον σκοτώσουμε και μετά βλέπουμε τι έχει η τσάντα του κουρεμένου ασπρουλιάρη
Αυτό έφτανε από μόνο του, δε θα χρειαζόταν η πολύμηνη εκπαίδευση που έλαβε ως έφηβος στους "ερασιθάνατους"

Γυρίστε πίσω μπάσταρδοι, να σας κόψω τα λαρύγγια
Η έκρηξη που σημειώθηκε εκείνη τη στιγμή προήλθε από τον 22ο παράλληλο όπου και εδρεύει το πρακτορείο του κυβερνητικού τύπου και τα κοινοπολιτειακά δικαστήρια
Όχι δεν μπορούσε να ρισκάρει την αποστολή του, δεν προλάβαινε. Μα θα' θελε πολύ να σπάσει μερικά κόκαλα. Πίστη- αγώνας- πειθαρχία, ήταν το τρίπτυχο της ιδεολογίας του και αυτή τον συνόδευε σε κάθε του πράξη.
Κέντρο, κέντρο να σε πάρει ο διάβολος! Κέντρο. Μας την έφερε, δώσε στίγμα. - Βρίσκεται στο 10ο και 12ο παράλληλο, κινείται κοντά σου, ερεύνησε.
Η μοίρα πολλές φορές παίζει με τους ανθρώπους... Από βαθύπλουτος επιχειρηματίας του 22ου παραλλήλου, ξημερώνεις έτσι για ένα γύρισμα της τύχης, ζητιάνος στις πιο βρώμικες συνοικίες του δυτικού τομέα - στην καλύτερη περίπτωση. Στη χειρότερη... από κυνηγός, θήραμα!
ZNNN
Στις πιο επικίνδυνες συνοικίες τον φωνάζαν...
ΛΕΥΚΗ ΑΛΕΠΟΥ!
Ναι! Η μοίρα παίζει με τους ανθρώπους, θα μπορούσε να ήταν κι αλλιώς... Όμως ο τομέας επιχειρήσεων είχε ελλιπή στοιχεία για τον "Έρεβος" που έπρεπε αυτός να καθαρίσει.
Σχέδιο: Χ. Γ. Κουσουμβρής
Κείμενο: Μ. Δ. Μουρκάκου

Πριν από αρκετά χρόνια, όταν χαρακτηρίζαμε κάποιους μουσικούς ως "στρατευμένους", ένα από τα δύο παρακάτω θα συνέβαινε: Ή θα ήταν κομμουνιστές (το συνηθέστερο) ή θα υπηρετούσαν τη θητεία και έκαναν χρήση των οργάνων τους για να εξασφαλίσουν καμμιά αδειούλα. Σήμερα, οι νέοι μουσικοί δηλώνουν στρατευμένοι γιατί συμμετέχουν σε τσαμπουκαλεμένα (με όλη την έννοια της λέξης) πατριωτικά συγκροτήματα, από τον Καναδά ως την Νορβηγία, και από την Ελλάδα ως την Νέα Ζηλανδία. Και αφού αναφερθήκαμε στην Ελλάδα αποφασίσαμε να μιλήσουμε με την πιο γνωστή μπάντα του χώρου.
Ο συνήθης ανακριτής σας, Κώστας Λυκίδης, νίπτει τας χείρας του και τεντώνει τα ώτα του...

Iron Youth

Το πρώτο σας CD κυκλοφόρησε πριν ακριβώς τρία χρόνια. Γιατί μεσολάβησε τόσος καιρός μέχρι την καινούργια σας κυκλοφορία; Ποιές ήταν οι ασχολίες σας όλα αυτά τα χρόνια;

Μπορεί να σου φανεί περίεργο, αλλά το ότι μεσολαβήσαν τρία χρόνια μέχρι τη νέα μας κυκλοφορία οφείλεται στο ότι δεν είχαμε καθόλου ελεύθερο χρόνο για να ασχοληθούμε ενεργά και ουσιαστικά με την μπάντα. Είμαστε όλοι μας στους IRON YOUTH εργαζόμενοι και μάλιστα πολύ σκληρά και όπως καταλαβαίνεις αυτό δεν μας επιτρέπει και μεγάλη ελευθερία κινήσεων. Παρ' όλα αυτά σε καμιά περίπτωση δεν παραμείναμε ανενεργοί. Έχοντας περισσότερο χρόνο στη διάθεσή μας αυτή τη φορά προσέξαμε ακόμα πιο πολύ τόσο την ποιότητα των στίχων μας, όσο και την εξέλιξη της μουσικής μας έτσι ώστε να δώσουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Επ' ουδενί λόγο "δεν αράξαμε".

Μετά τη Γερμανική "Hate Rec.", η βορειοαμερικανική "Resistance". Υπήρξε κάποιος ιδιαίτερος λόγος γι' αυτήν την αλλαγή;

Πράγματι, μετά από την Γερμανία ήρθε η σειρά της Αμερικής. Οι λόγοι που επιδράσανε σε αυτήν την αλλαγή ήταν ότι δεν υπήρχε κανένα δεσμευτικό συμβόλαιο με την Hate Records οπότε, μετά την κυκλοφορία του πρώτου μας CD και την τεράστια επιτυχία του στην WHITE POWER μουσική σκηνή ήμασταν πια σε πιο πλεονεκτική θέση για τις οποιεσδήποτε διαπραγματεύσεις μας. Οι άνθρωποι της RESISTANCE και συγκεκριμένα ο Erich Gliebe, τον οποίο και ευχαριστούμε για την εμπιστοσύνη την οποία μας έδειξε, μας έκαναν την καλύτερη πρόταση και συμφωνήσαμε μαζί τους.

Ποιές είναι οι εντυπώσεις σας από την "πρώην" και η γνώμη σας για την "νυν";

Όσον αφορά τις εντυπώσεις μας για την μεν Hate δεν μπορούμε σίγουρα να παραβλέψουμε το γεγονός ότι μας υπέγραψε, αν και εντελώς άγνωστοι, όμως αυτή της η επιλογή δικαιώθηκε στο έπακρο, αφού είμαστε η νούμερο ένα μπάντα σε πωλήσεις απ' όλες όσες είχε στην κατοχή της. Μας αναγνωρίζει ότι εμείς αναδείξαμε την εταιρεία του και δεν έχουμε κάποιο σοβαρό παράπονο από τον Mirko, τον ιδιοκτήτη της Hate. Από την Resistance μέχρι στιγμής είμαστε αρκετά ικανοποιημένοι από την συνέπεια και τον επαγγελματισμό της, γι' αυτό άλλωστε είναι η μεγαλύτερη White Power μουσική δισκογραφική εταιρεία. Και φυσικά το πιο μεγάλο προσόν της είναι η έντονη πολιτικοποίησή της, καθώς τόσο αυτή όσο και το ομώνυμο μουσικοπολιτικό περιοδικό βρίσκονται κάτω από τη στέγη της NATIONAL ALLIANCE του DR. WILLIAM PIERCE.

Θα μπορούσαμε να περιγράψουμε το μουσικό ύφος του πρώτου σας CD ως Thrash-Core.

Συμβαίνει το ίδιο και στο νέο σας CD;

Χωρίς να έχουμε εγκαταλείψει τις μουσικές μας ρίζες, θα έλεγα πως ο ήχος μας έχει εξελιχθεί. Είναι ακόμη πιο σκληρός με μια πλήρη αρμονία του Metal με το Hardcore περασμένο μέσα από κάποιες μελωδικές φόρμες, αφού σε κάποια κομμάτια χρησιμοποιούμε και πλήκτρα. Έχουμε μεγάλη εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας και πιστεύουμε πως θα ικανοποιήσουμε τους φίλους όλων των τάσεων του σκληρού ήχου.

Ποιές είναι οι σημαντικότερες μουσικές σας επιρροές;

Θα έλεγα πως αν και έχουμε εντελώς προσωπικό ήχο, μπάντες όπως BLUE EYED DEVILS, SLAYER, NORDIC THUNDER και BOUND FOR GLORY έχουν πολλά κοινά μουσικά σημεία μαζί μας.

Αυτοχαρακτηρίζεστε ως "πολιτική" ή "πολικοποιημένη" μπάντα, κάτι το οποίο άλλωστε φαίνεται και στη στιχουργική σας. Τι εννοείτε όμως εσείς με τον όρο "πολιτικοποιημένη" μπάντα;

Οι IRON YOUTH είναι κάτι παραπάνω από ένα απλό μουσικό εθνικιστικό συγκρότημα. Είμαστε μια παρέα φίλων με κοινές αντιλήψεις γύρω από τη ζωή, την Ιστορία και τη φιλοσοφία. Από εκεί και πέρα δεν καθόμαστε με σταυρωμένα τα χέρια αμπελοφιλοσοφώντας, αλλά δρούμε ενεργά και πολιτικά.

Πως εκφράζετε λοιπόν εσείς την πολιτικοποίησή σας; Με λίγα λόγια, είσαστε εκτός από "πολιτικοποιημένη" και "στρατευμένη" μπάντα;

Οι ιδέες όταν δεν εφαρμόζονται στη πράξη είναι κούφια λόγια δίχως ουσιαστικό περιεχόμενο. Θα μπορούσαμε να τραγουδάμε για τα όσα υποστηρίζουμε χωρίς να κάνουμε τίποτα άλλο ισχυριζόμενοι πως από μόνο του κάτι τέτοιο είναι αρκετό, στην πραγματικότητα όμως θα ήμασταν υποκριτές. Ενισχύουμε οικονομικά το Εθνικιστικό Κίνημα της Ελλάδος (ξέρεις φυσικά ποιο Κίνημα εννοώ), φυλακισμένους Συναγωνιστές του εξωτερικού, που είναι έγκλειστοι για την Ιδεολογία τους και την ανατρεπτική τους δράση, ενώ όλοι μας, είτε άμεσα, είτε έμμεσα, συμμετέχουμε στο πολιτικό παιχνίδι με τον δικό μας τρόπο. Είμαστε "πολιτικοποιημένοι" και "στρατικοποιημένοι" με όλες τις έννοιες και δεν καθόμαστε στο σπιτάκι μας...

Ποιοί περιορισμοί μπορεί να υπάρχουν για μια Εθνικοσοσιαλιστική "στρατευμένη" μπάντα, όσον αφορά το μουσικό και το στιχουργικό τομέα; Θα λογοκριθούν οι στίχοι σας προκειμένου το νέο σας CD να κυκλοφορήσει ελεύθερα (τρόπος του λέγειν) σε χώρες όπως η Γερμανία;

Οι περιορισμοί υπάρχουν και ποικίλουν από χώρα σε χώρα. Η Γερμανία είναι το κλασσικότερο παράδειγμα "δημοκρατικής λογοκρισίας". Περισσότερες πιθανότητες υπάρχουν για να βρεις σ' αυτή τη χώρα επιζώντα δεινόσαυρο παρά CD από μπάντες όπως π.χ. οι LANDSER και οι MACHT UND EHRE. Όχι ότι σε άλλες χώρες είναι καλύτερα... Οι στίχοι μας γράφτηκαν κατά τέτοιο τρόπο ώστε και να μπορέσουμε να πούμε αυτά ακριβώς που θέλουμε, αλλά και προβλήματα με την λογοκρισία να μην υπάρχουν, ειδικά στην Γερμανία που πουλάμε και τα περισσότερα CD.

Ένα άλλο σημαντικό μέρος της ιδεολογίας σας προσεγγίζει το Straight Edge καθώς και την ενασχόληση με τις πολεμικές Τέχνες. Θα μπορούσες να μας δώσεις κάποιες περισσότερες πληροφορίες σχετικά;

Δεν αρκεί να πιστεύεις σε μια ιδεολογία πρέπει και να ζεις σύμφωνα με αυτήν. Προσπαθούμε όσο μπορούμε να ζούμε σύμφωνα με τα πρότυπά μας όσο δύσκολο κι αν φαίνεται κάτι τέτοιο στη σιχαμερή αυτή κοινωνία.

Σχετικά με το Straight Edge θα πρέπει να διευκρι-

Angry Hellenic
HATE CORE

νίσω ότι δεν έχει να κάνει σε καμμία περίπτωση με την μη κατανάλωση κρέατος. Αυτό είναι παραπληροφόρηση! Από εκεί και πέρα όντως φροντίζουμε να μη πίνουμε (μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις) και να μη γεμίζουμε τα πνευμόνια μας με καρκίνο καπνίζοντας. Ακολουθούμε όσο το δυνατόν πιο φυσική ζωή. Όσο για τις πολεμικές τέχνες και τα "παράγωγά" της, μας αρέσει να είμαστε δυνατοί και να δέρνουμε τούς ηλίθιους. Η ζωή είναι πόλεμος! MIGHT IS RIGHT!

Η White Power μουσική σκηνή στη χώρα μας έχει αρχίσει ν αναπτύσσεται μόλις την τελευταία 3ετία-4ετία, αλλά εξακολουθεί να είναι πολύ περιορισμένη σε σχέση με άλλες χώρες. Ποιοί νομίζετε πως είναι οι λόγοι γι' αυτό;

Κάποιος είχε ισχυρισθεί παλαιότερα πως "αν κάποτε ο κόσμος καταστραφεί, η Ελλάδα θα καταστραφεί 20 χρόνια αργότερα". Τόσο πίσω είμαστε σ' όλους τους τομείς. Πώς να μην είμαστε και στον White Power μουσικό τομέα; Εδώ και μια 5ετία όμως κάτι έχει αρχίσει να αλλάζει αρχικά με την έκδοση κάποιων μουσικών 'ZINES και αργότερα με την εμφάνιση κάποιων συγκροτημάτων. Θέλω να πιστεύω πως μπάντες όπως BOILING BLOOD, HELLGRINDER και STOSSTRUPP θα αποτελέσουν μια καλή αρχή για τη συνέχεια, για να κερδίσουμε το χαμένο έδαφος ετών.

Angry Hellenic HATE CORE

Θεωρείτε το φιλικά διακείμενο προς τον Εθνικοσοσιαλισμό μουσικό κίνημα του Pagan/Black Metal ως τμήμα της white power μουσικής σκηνής;

Κατά την προσωπική μου άποψη ένα μέρος από το Pagan/Black Metal μουσικό κύκλωμα μπορεί να θεωρηθεί ως τμήμα της White Power μουσικής σκηνής. Αρκετές είναι οι μπάντες τόσο στο εξωτερικό, όσο και στην Ελλάδα, που ισχυρίζονται ότι συνδυάζουν τον εθνικοσοσιαλισμό με το Black Metal. Το μέλλον θα δείξει πόσες απ' αυτές τις μπάντες είναι αληθινές.

Ποιες μπάντες θεωρείτε ως τις πιο σοβαρές σε Ελλάδα και αλλού;

Προς το παρόν με πολύ αυστηρά κριτήρια από το εξωτερικό βάζω τους Πολωνούς GRAVE LAND και από την Ελλάδα SHADOW ORDER και DER STURMER.

Ποιες μπάντες θεωρείτε ως τις πιο αξιόλογες στην White Power μουσική σκηνή και ποια η πρόβλεψή σας για το μέλλον της συγκεκριμένης σκηνής;

Είναι πραγματικά πάρα πολλές οι μπάντες που κινούνται σε εξαιρετικά επίπεδα στην εθνικιστική μουσική σκηνή γι' αυτό και οι αναφορές μου θα είναι απλώς ενδεικτικές: BOUND FOR GLORY, BLUE EYED DEVILS, ENGLISH ROSE, AGGRESSIVE FORCE, BULDOK, NOIE WERTE, KREUZFEUER, FAUSTRECHT, ENDSTUFE, KRAFTSCHLAG, DRAGON LANCE, BEFORE GOD είναι ορισμένες μόνο από τις μπάντες που κρατούν πολύ ψηλά τα σκήπτρα της σύγχρονης εθνικιστικής μουσικής παρ' ότι "ιερά τέρατα" όπως SKREWDRIVER, SKULLHEAD, NO REMORSE, STORKRAFT, RAHOWA δεν υπάρχουν πια. Το μέλλον προβλέπεται πολύ ευοίωνο αρκεί η όλη υπόθεση να μην καταλήξει σ' ένα ακίνδυνο "χόμπυ" μουσικής εκτόνωσης.

Και πως θα αντιδρούσατε εάν μια μέρα (που ίσως δεν αργήσει κι εδώ) το συγκρότημά σας κηρυσσόταν ως "παράνομο" από το κράτος; Ποια η γνώμη σας γενικά για το κράτος και τους μηχανισμούς του επιβολής και ελέγχου;

Πολύ ενδιαφέρουσα η ερώτησή σου και εξίσου ενδιαφέρουσα θα ήταν η αντίδρασή μας σε μια τέτοια περίπτωση. Εκ του ασφαλούς θα μπορούσα να σου πω πολλά, αλλά πιστεύω να καταλαβαίνεις πως κάτι τέτοιο δεν θα έχει νόημα. Θέλω απλώς να πιστεύω πως αν συμβεί κάποια στιγμή κάτι τέτοιο θα σταθούμε αντάξιοι του ανδρισμού μας και δεν θα παραστήσουμε τις κότες. Το λέω αυτό γιατί από την προσωπική μου πείρα έχω δει πολλούς να μεταμορφώνονται από "ακραιφνείς ιδεολόγους" σε... λαγούς. Όσο για το κράτος και τους μηχανισμούς επιβολής, η θέση μας είναι ξεκάθαρη: ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ, ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ! Όπως πολύ σωστά έλεγε και ο Ίων Δραγούμης δεν έχουμε κανένα λόγο να είμαστε υπέρ του θεσμού του κράτους αν αυτό δεν εξυπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα. Είναι σήμερα ξεκάθαρο πως όλες οι μειοδοτικές πράξεις προέρχονται από το κράτος και τους φορείς εξουσίας. Οι βάρβαροι έχουν περάσει τις πύλες προ πολλού...

Πως θα μπορούσαμε να αντισταθούμε στο κράτος αυτό στην καθημερινή μας ζωή; Αναφέρεστε σ' αυτό το αντικείμενο στους στίχους σας;

Ας κρατήσουμε πάνω απ' όλα το μυαλό μας καθαρό από κάθε είδους προπαγάνδα. Ό,τι μοιάζει ως "ελληνοκεντρικό" ή "πατριωτικό" δεν είναι απαραίτητα και εθνικό. Ας μάθουμε να βλέπουμε πίσω από τα γεγονότα και να μην επηρεαζόμαστε από σύμβολα φετίχ, που μας παρουσιάζει η εξουσία για να μας υπνωτίσει. Για να δημιουργήσουμε τη Νέα Πολιτεία πρέπει να καταστρέψουμε ολοκληρωτικά το σημερινό σάπιο οικοδόμημα.

Αναφέρεστε σ' αυτό το αντικείμενο στους στίχους σας;

Εννοείται πως οι στίχοι μας ασχολούνται εκτενώς με το συγκεκριμένο ζήτημα.

Ποια είναι η δική σας σημαία;

Η Σημαία μας αντιπροσωπεύει όλα αυτά που δεν θα θέλαμε ποτέ να μας αντιτάξουν, δηλαδή την Φυλετική Καθαρότητα, την Εθνική κυριαρχία, την κοινωνική δικαιοσύνη, το τσάκισμα του διεθνούς σιωνισμού, την εξάλειψη της μαζάνθρωπης σκέψης. Όλα αυτά μαζί με κάποιες άλλες έννοιες συμπυκνώνονται σε δύο συγκεκριμένες αξίες: την ΑΛΗΘΕΙΑ και το ΜΙΣΟΣ. Αλήθεια, γιατί αγωνιζόμαστε για την επαναφορά του φυσικού νόμου, του φυλετικού ανθρωπισμού και μίσος γιατί, δεν πρόκειται "να χαρίσουμε κάστανα" σε όσους μας αντιτάσσονται. Δεν πρόκειται να πέσουμε στη παγίδα των αστών "πατριωτών", οι οποίοι είναι πρόθυμοι να πεθάνουν για τα άνομα "εθνικά συμφέροντα" του κάθε επιτήδειου, είτε πολιτικάντη, είτε μεγαλοκαπιταλιστή, είτε οποιουδήποτε άλλου αλήτη. ΕΜΕΙΣ είμαστε η ελπίδα του Έθνους και ΜΟΝΟ ΕΜΕΙΣ ξέρουμε τι επιτάσσει το ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ εθνικό συμφέρον. Η ΣΗΜΑΙΑ ΤΩΝ IRON YOUTH ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΗ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΛΟΓΗΣ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΕΣ!

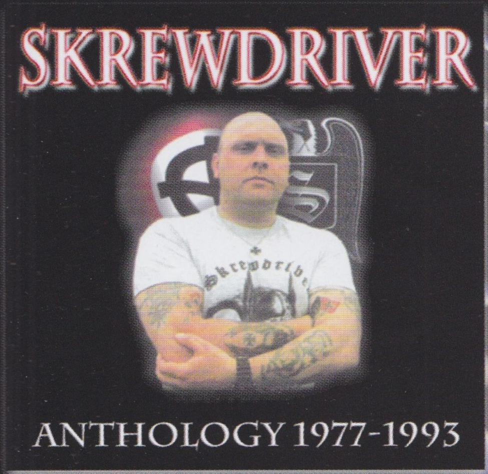
Ποιοι είναι οι αγαπημένοι σας συγγραφείς (Έλληνες και μη) και ποιες οι σημαντικότερες για εσάς κινηματογραφικές ταινίες; Και ποιες οι 5 ωραιότερες γυναίκες;

Θα έλεγα πως οι Νίτσε (προσωπική μου αδυναμία), Ρόμπερτ Χάουαρντ (το Α και το Ω της Ηρωϊκής Φαντασίας), Λάβκραφτ, Νταίηβιντ Ίρβινγκ είναι κάποιοι από τους αγαπημένους μας συγγραφείς (με την ευρύτερη έννοια του όρου). Από την Ελλάδα να πω για τον Καζαντζάκη, τον Καραγάτση, τον Βαλαωρίτη και φυσικά για το "Μυστικό του Κοχυλιού" του Περίανδρου Ανδρουτσόπουλου, που όντως "τα μυστικά κλειδιά του έργου είναι για λίγους"... Η πιο σημαντική ταινία όλων των εποχών είναι το "Κόναν ο Βάρβαρος" του Τζον Μίλιους. Από εκεί και πέρα "EXCALIBUR", "BRAVEHEART", "ΔΡΑΚΟΥΛΑΣ" του Κόπολα, "Ακέφαλος Καβαλάρης", "Μαθήματα Αμερικανικής Ιστορίας" (μια πολύ παρεξηγημένη ταινία), "Romber Stomber" (ο αληθινός ύμνος της βίας), "Η προφητεία", "Ο Κυνηγός", είναι ορισμένες διαχρονικές ταινίες αν και σίγουρα μετά από λίγη ώρα θα σου έλεγα οπωσδήποτε και άλλες. Και πάμε τώρα στην πιο ενδιαφέρουσα ερώτησή σου. Καταρχάς η κορυφαία γυναίκα του κόσμου είναι η Ναστάζια Κίνσκι, ενώ στον Ελλαδικό χώρο η Θάλεια Ζαγναφέρη (δημοσιογράφος στο TV Μακεδονία) είναι η καλύτερη απόδειξη της Αιώνιας Ελληνικής Ομορφιάς. Επειδή όμως βλέπω πως είσαι "ανυπόμονος" για πέντε συνολικά για να σε "φτιάξω" την πεντάδα συμπληρώνουν οι... Γεωργία Βασιλειάδου, Σαπφώ Νοταρά και η κόρη του Σημίτη... (γέλια).

Αυτά για τώρα. Κλείστε τη συνέντευξη αυτή όπως εσείς επιθυμείτε... Ευχαριστώ.

Σ' ευχαριστούμε Κώστα τόσο εσένα, όσο και την "ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ", που μας δώσατε την ευκαιρία να εκφράσουμε τις απόψεις μας. Σας στηρίζουμε κι εμείς στον αγώνα σας με τον δικό μας τρόπο. Όσοι διαβάζουν αυτή την συνέντευξη ας γνωρίζουν πως όποιος δεν είναι πρόθυμος σ' αυτές τις δύσκολες στιγμές να πετάξει σαν Αετός, να πολεμήσει σαν Λιοντάρι και να κατασπαράξει σαν Λύκος, τότε σ' όλη του τη ζωή θα σέρνεται χάμω σαν σκουλήκι... και η μοίρα των σκουληκιών είναι να τα πατάνε! Το μέλλον ανήκει σε όσους δεν θα γονατίσουν στον χρόνο και θα έχουν την μακρύτερη μνήμη την ώρα του επερχόμενου Φυλετικού Ιερού Πολέμου. ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΔΕΙΛΟΥΣ!

Hate Attack

SKREWDRIVER

Συλλογή για το κορυφαίο
White Power συγκρότημα 4.500 δρχ

NEO

BALLAD AND HONOUR

Συλλογή με τις καλύτερες
White Power μπαλάντες 4.500 δρχ

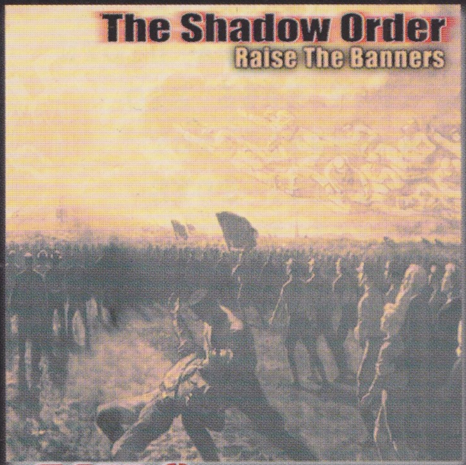
WHITE RAGE

Μουσική συλλογή White Power
4.500 δρχ

BLACK METAL ORDER

Black Metal συλλογή με τα καλύτερα Ελληνικά
underground συγκροτήματα 4.500 δρχ

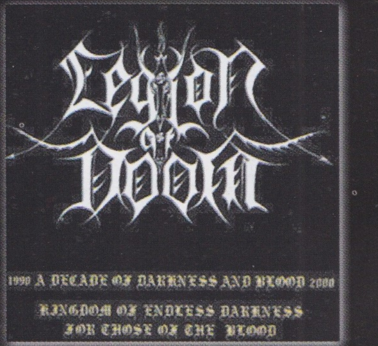
NEO

THE SHADOW ORDER

Raise The Banners mini CD
4.000 δρχ

LEGION OF DOOM

Επίσης διανέμονται:
STORSTRUPP Wir Kommen mini CD 4.000 δρχ
A DECADE... ΤΑ ΔΥΟ ΠΡΩΤΑ CD ΤΟΥΣ 4.500 δρχ

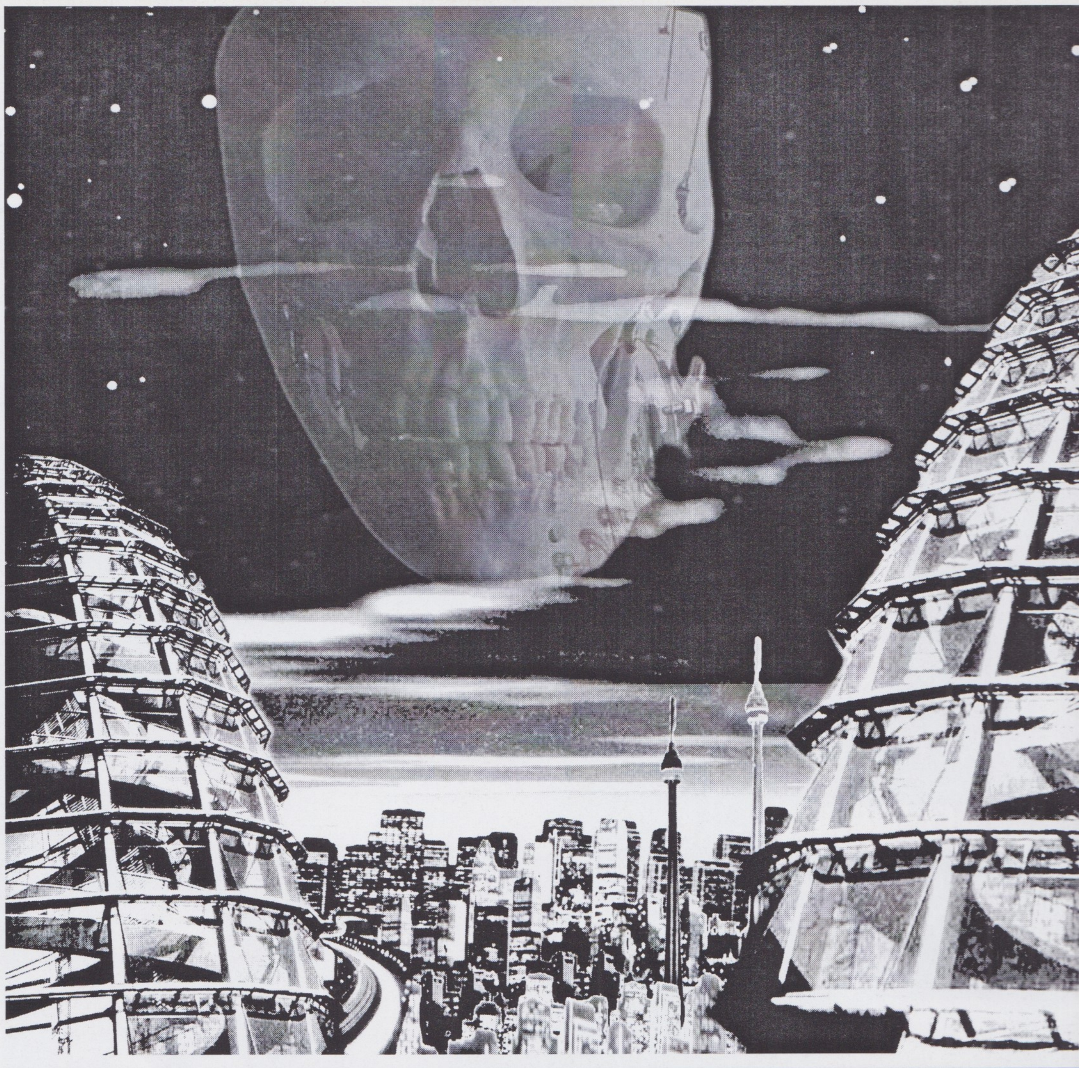
STOSSTRUPP

TRISKELON rec. T.Θ. 8189, T.K. 10010, ΟΜΟΝΟΙΑ triskelon@hotbot.com

ΤΟ ΦΩΤΟΧΗΜΙΚΟ ΝΕΦΟΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΕΙΧΕ ΑΡΧΙΣΕΙ ΝΑ ΠΑΙΡΝΕΙ ΕΝΑ ΓΚΡΙΖΩΠΟ ΧΡΩΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΚΡΑΤΟΥΣΕ ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗ ΝΥΧΤΑ.

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΑΡΧΙΣΑΝ ΤΩΡΑ ΝΑ ΣΧΟΛΑΝΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΤΟΥΣ.

ΟΣΟΙ ΕΙΧΑΝ ΑΠΟ ΩΡΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ ΚΑΘΟΤΑΝ ΝΑ ΠΙΟΥΝ ΕΝΑΝ ΚΑΦΕ ΣΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΟΥΣ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΑΡΘΕΙ Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΠΟΥ ΙΣΧΥΕ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΩΡΑ ΕΚΕΙΝΗ ΠΡΟ-ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΕΚΤΙΘΕΝΤΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ.

του **Οδυσσέα Χρήστου**

Τελευταία έρχονται όλο και περισσότερα νέα σχετικά με κάποιους αδαείς από τις ανατολικές χώρες που είχαν δεχτεί αλόγιστα μεγάλη ποσότητα ηλιακού Φώτος. Κι αυτή τους προκάλεσε εγκαύματα σε τέτοιο βαθμό που στις φωτογραφίες τους στο δίκτυο φαινόταν πραγματικά ψημένοι. **Αυτό άλλωστε έκανε τη διοίκηση των Βρυξελλών να απαγορεύσει όλες τις παμπάλαιες αφίσες που ήταν τώρα της μόδας και έδειχναν κάτι καλλίγραμμες κοπέλες να κάθονται με πολύχρωμα ποτά και μπικίνι κάτω από τον ήλιο και να χαμογελάνε.**

Όλες οι γενιές που μεγάλωσαν μετά τον τελευταίο συμβατικό πόλεμο, μάθανε από μικρή ηλικία να αποφεύγουν τον ήλιο ακόμη και για λίγα λεπτά. Μετά την ολική καταστροφή του όζοντος πριν πενήντα χρόνια, και η παραμικρή έκθεση στον ήλιο σήμαινε καταστροφή του δέρματος που σημαδεύει και συνήθως συνοδεύει τον παθόντα στο θάνατο.

«Delenda

Η πόλη από ψηλά έμοιαζε με τεράστιο χαλί, που είχε φώτα σε πυκνή κανονική διάταξη, σε κάποια σημεία, όμως ήταν σκοτεινή. Ήταν εκεί τα σημεία όπου έμεναν αυτοί που αρνούνταν να επωμιστούν το κόστος της ενέργειας ή που σε κάθε περίπτωση δεν θα την ξόδευαν για κάτι τόσο άπιαστο όσο ο φωτισμός.

Ναι, η Αθήνα δεν θύμιζε πολλά από εκείνη την πόλη που γνώρισαν οι παππούδες μας από την τηλεόραση (μια συσκευή μονόδρομης επικοινωνίας που η ενημέρωση και η διασκέδαση έρχονταν από κανάλια).
Στο κέντρο της πόλης υπήρχε και το μεγάλο μουσείο, όπου υπήρχε ένας αρχαίος ναός. Η ιστορία αυτού του ναού ήταν κάποτε το καύχημα της Ελληνικής Επαρχίας, που αποτελούσε ένα πολύ παλιό κράτος με πολύ μεγάλη ιστορία και πολλά μνημεία σε όλη της την έκταση. Βέβαια, αυτό που έκανε την τοπική διοίκηση να κατασκευάσει αυτό το μουσείο και να περικλείσει μέσα του όλο το ναό μαζί με το βράχο που τον στήριζε, ήταν μάλλον, ότι κατά τον τελευταίο πόλεμο, χάρις το ναό αυτό η Αθήνα γλίτωσε την ισοπέδωση και τον βομβαρδισμό.

Η σχετικά σύγχρονη περιπέτεια του ναού ήταν ότι το «τσόφλι» αυτό από οπλισμένο μπετόν, που είχε κατασκευαστεί με μια τεχνολογία η οποία είναι αδύνατο να βρεθεί πλέον σε οποιαδήποτε βιβλιογραφία, άρχισε υπό την επίδραση του ήλιου, κυρίως, αλλά και την υγρασία να πέφτει σιγά-σιγά και να καταστρέφει το ναό που θα προστάτευε. Η πόλη είχε ήδη ξεχάσει το χρέος της προς το ναό και η αλήθεια είναι ότι κανείς δεν τον έβλεπε και η περιοχή γύρω του απλά λεγόταν, από τότε που όλοι θυμόμαστε τον εαυτό μας, Ακρόπολη...

Κάτι σχετικό είχε βγει τις προάλλες στο δίκτυο από έναν αρνητιστή και αντικυβερνητικό, από αυτούς που όλοι κατηγορούν σήμερα. Έλεγε στο μήνυμά του ότι εκατοντάδες χρόνια προ Χριστού και πριν χτιστεί ο ναός, όταν η πόλη βρισκόταν σε κίνδυνο, οι γέροι και κάποιοι ανήμποροι από την πόλη είχαν χτίσει ένα ξύλινο τείχος στο χώρο του ναού και κλείστηκαν εκεί. Βέβαια οι εχθροί τους σκότωσαν όλους! Το μήνυμα έλεγε, επίσης, ότι αντί να πολεμήσουμε, όταν στον τελευταίο πόλεμο η πόλη κινδύνευε, οι πιο πολλοί (και οι άλλοι γιατί δεν μπορούσαν) τρέξαμε να κρυφτούμε γύρω από το βράχο, ελπίζοντας ότι τα εχθρικά πολεμικά θα σεβόταν και δεν θα βομβάρδιζαν το μνημείο. Το μήνυμα κατάφερε να φτάσει μεσώ του δικτύου σε λίγες χιλιάδες ανθρώπους, πριν οι μπάτσοι το σταματήσουν.

Το μήνυμα του ανθρώπου αυτού συζητήθηκε, καθώς κατέληγε με κατηγορίες προς τον κυβερνήτη, αλλά και γιατί θύμισε σε πολλούς ότι στον τελευταίο πόλεμο χάσαμε και υποταχθήκαμε στην «κεντρική διοίκηση» χωρίς ουσιαστικά να αντισταθούμε, αφού ο πόλεμος κράτησε λίγες μέρες πραγματικού χάους και θανάτου. Ένα συναίσθημα που δεν ήταν σπάνιο όταν γίνονταν αναφορές στο παρελθόν. Άλλωστε, οι λίγες καλές στιγμές του παρελθόντος μας, έπαψαν να είναι τα σημαντικά γεγονότα που ήταν στις αρχές του αιώνα, από τη στιγμή που καταργήθηκαν οι αργίες που τις υπενθύμιζαν. Τι νόημα έχει σήμερα αν 200 χρόνια πριν έγινε ένας ηρωικός πόλεμος; Μετά την εννοιοποίηση του εργατικού χρόνου σε όλες τις επαρχίες, αδιάφορα από ό, τι μέχρι παλιότερα λεγόταν «εθνική αγία ή εορτή» λίγοι πια θυμόνταν ή μπορούσαν να γιορτάσουν κάτι τέτοιο.

Atena»

Οι εργαζόμενοι απολάμβαναν αργίες κάθε φορά που άρχιζε καινούργιος χρόνος και στη μέση του καλοκαιριού. Τους απασχολούσε κυρίως η ζωή τα σαββατοκύριακα που είχαν δικαίωμα να μην πάνε στη δουλειά. Στη σύγχρονη καταγεγραμμένη ιστορία υπήρχαν αναφορές ξεθαμμένες από κάποιους συγγραφείς που αφορούσαν το εργατικό δίκαιο πολλά χρόνια πριν. Μια σχετική δημοσίευση ανέφερε ότι οι εργάτες δούλευαν τότε μόνο οκτώ ώρες την ημέρα.

Αυτό θα ήταν αδύνατο να συμβεί σήμερα μια και αν υπήρχε τέτοιος νόμος , οι εργάτες θα έπρεπε το μεσημέρι να τελειώνουν τη δουλεία τους αλλά δεν θα μπορούσαν να βγουν από τα κτίρια γιατί θα εκτείθενταν στον επικίνδυνο, πλέον, ήλιο...

Η μητρόπολη της Ελληνικής ευρωπαϊκής επαρχιάς ήταν, λοιπόν, ένα τέρας! Όμως τι θα έλεγε κάποιος από τους κατοίκους του τέρατος;

Τα πάντα ήταν στην πόλη χιμαιρικά. Δίπλα από τα κλασσικά δημιουργήματα της αρχιτεκτονικής ήταν τα τεράστια γυάλινα «έξυπνα» κτίρια που λειτουργούσαν με μοναδική εξάρτηση την κλασσική ενέργεια. Στα αίθρια των κτιρίων αυτών «αλλά αρχαία ή ιστορικά κτίρια», ερείπια ναών που είχαν ανακαλυφθεί και είχε απαγορευτεί στους εργολάβους να τα γκρεμίσουν. Βέβαια, το κόστος του τεράστιου κτίσματος ήταν πολύ μεγάλο για να ματαιωθεί η δημιουργία του για χάρη του ναού ή του μνημείου που η κακοτυχία έφερε εκεί, και έτσι με μια τροποποίηση, κατασκευάζονταν ένα κλουβί στο οποίο κλείνονταν και απομονώνονταν το «ξένο σώμα» και το κτίσιμο συνεχιζόταν γύρω από αυτό. Πριν περάσει αυτός ο νόμος, βέβαια, το σύνολο σχεδόν της παλιάς πόλης είχε καταστραφεί.

Και οι άνθρωποι ακόμη ήταν ένα μείγμα γονιδίων από δέκα φυλές που είχαν περάσει από εκεί αφήνοντας κάποια από τα χαρακτηρίστικα τους. Το παράξενο ήταν ότι η πόλη είχε αυτή την ποικιλία που της έδιναν οι διασχιζόμενοι γόνοι από γενιά σε γενιά, δίνοντας ένα πάζλ από διαφορετικούς φαινοτυπικούς χαρακτήρες στον ίδιο άνθρωπο. Οι γενετιστές διατηρούσαν DNA από καθαρές φυλές σε τράπεζες γενετικού υλικού, δεν επέτρεπαν όμως τον πολλαπλασιασμό ανθρώπων από αυτό, γιατί η κοινωνία καθεαυτή είχε ομοιογένεια, η οποία ήταν πολύτιμη. Ήταν πλέον δύσκολο, λόγω κόστους, να δημιουργηθεί μια νέα γενετικά καθαρή κοινωνία αν και είχε αποδειχθεί πειραματικά και ιστορικά ότι μια τέτοια κοινωνία θα ήταν πιο αποδοτική.

Είχε και εδώ γίνει ένα λάθος, πολλά χρόνια πριν. Μια θάλασσα ανθρώπων από άλλες χώρες (τότε η Ελλάδα ήταν ανεξάρτητη χώρα με δική της κυβέρνηση), πέρασε στην περιοχή αυτή και απορροφήθηκε, μέσα από διάφορους τρόπους που κανείς δε θυμάται πια, από την κοινωνία. Τότε ήταν που άρχισε να αλλάζει και η γλώσσα μας. Για να μπορούν να συνεννοηθούν μεταξύ τους όλοι αυτοί οι άνθρωποι, άρχισαν να μετατρέπουν τη γλώσσα που μιλούσαν σε μια άλλη ελληνική. Άλλωστε, και οι τότε κάτοικοι δεν τη μιλούσαν πολύ καλά και βρήκαν πιο εύκολο να υιοθετήσουν την απλή γλώσσα των ξένων.

Πολλοί από εμάς πιστεύαμε ότι η παλιά γλώσσα είναι πιο εκφραστική και εξίσου χρήσιμη

σε σχέση με τη νέα. Γράφουμε και μιλάμε όσα ελληνικά θυμόμαστε με μια μεγάλη προσπάθεια αλλά είναι κάτι σαν απασχόληση για τον ελεύθερο χρόνο μας.

Όλα αυτά δεν ξέρω γιατί τα γράφω. Πάντως είναι μια επιθυμία που είχα από καιρό. Δεν θα τα γράψω στον υπολογιστή γιατί τελικά μου αρέσει να γράφω με αυτά τα εξαγωνικά μολυβιά που αγόρασα από κάποιον πλανόδιο. Το γράψιμο μου είναι μάλλον αδέξιο, αφού έμαθα να γράφω μόνο για επεξεργαστές κειμένου, θα βελτιωθεί όμως. Έψαξα λίγο και βρήκα ότι η τομή των μολυβιών αυτών δεν ήταν πάντα εξαγωνική, αλλά αρχικά ήταν κυκλική, μέχρι που κάποιος Faber σκέφτηκε να τα κάνει εξάγωνα για να μην κυλάνε κάτω από τα κεκλιμένα θρανία.

Δεν έχω δει ποτέ τέτοιο στρογγυλό μολυβί ούτε κεκλιμένο θρανίο, θα ήθελα όμως.

TOTENKOPF PROPAGANDA distr.

Κυκλοφορούν στη σειρά Ιστορικών Ντοκουμέντων Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου

Τα εμβατήρια του Γ Ραϊχ

Εμβατήρια της Γερμανικής Νεολαίας

Εμβατήρια της Leibstandarte

Εμβατήρια των Ευρωπαίων Εθελοντών

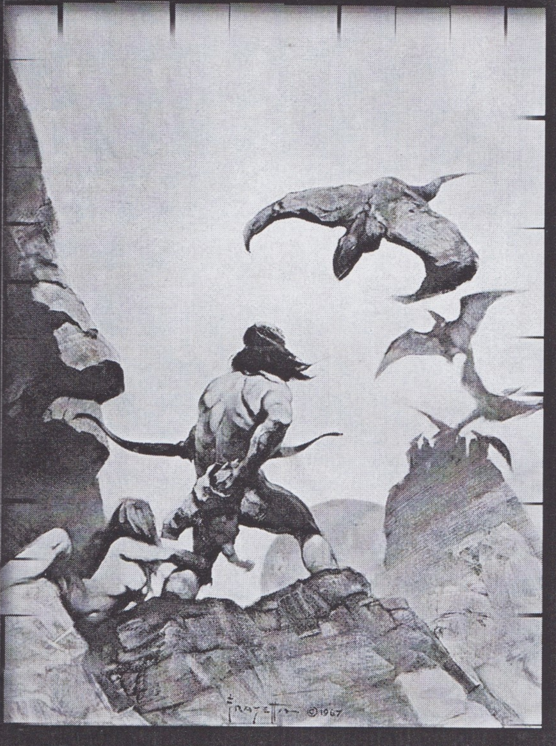

Εμβατήρια του Πολεμικού Ναυτικού

Στο επόμενο τεύχος δείτε την...

ΣΩΙΛΛΑ

ΗΡΩΙΚΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

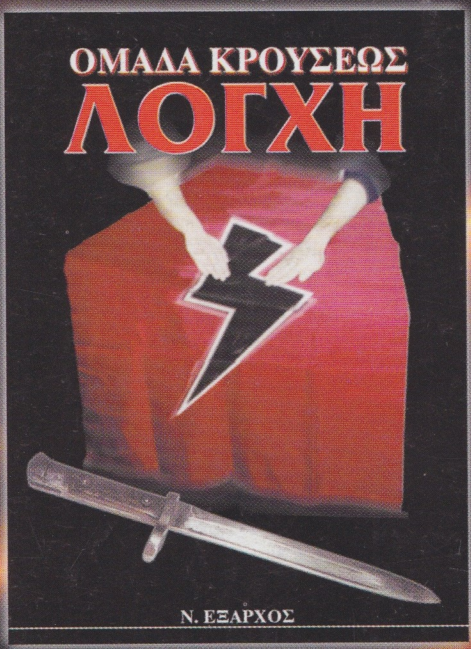
JOY DIVISION and the Dark Way Saga

Μαύρα Λάβαρα ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

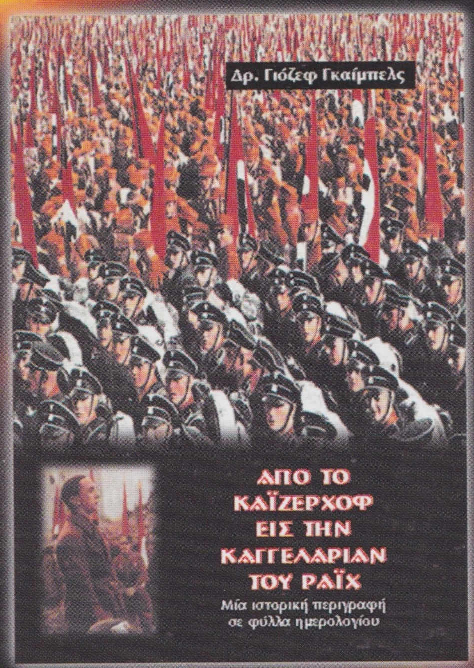

ΑΣΚΑΛΩΝ

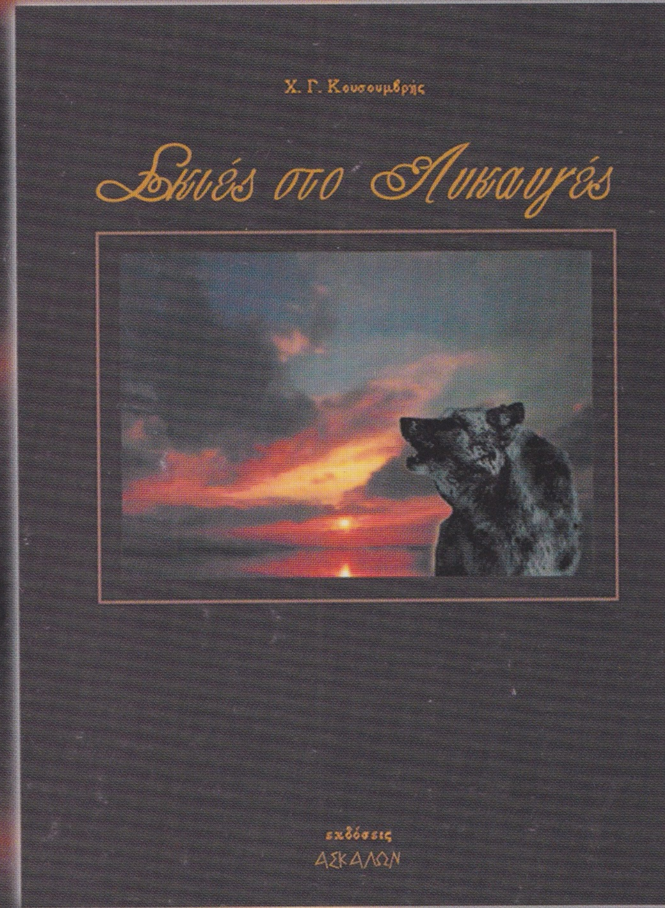
ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΣΥΝΤΟΜΑ

ΟΜΑΔΑ ΚΡΟΥΣΕΩΣ ΛΟΓΧΗ
Ν. Έξαρχου

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΙΖΕΡΧΩΦ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΓΓΕΛΑΡΙΑΝ
Δρ. Γιόζεφ Γκαίμπελς

ΣΚΙΕΣ ΣΤΟ ΛΥΚΑΥΓΕΣ
Χ. Γ. Κουσουμβρή